

02MB38: Traseul localităților miniere din Banatul Montan

Dificultate:
dificil

Distanță:
231.0 km

Durată:
-

Urcare:
4262 m

Coborâre:
4414 m

Vârf:
857 m

DETALII TRASEU

Regiuni Banat Ciclist

Județe Caraș-Severin

Sectoare hartă 104 sectoare

Traseul 38 propune un circuit care leagă localități miniere care au cunoscut o primă dezvoltare încă de pe vremea romanilor, apoi în perioada de ocupație austro-ungară, devenind principala ocupație a locuitorilor din Banatul Montan. Localitățile pot fi vizitate de cicliști în funcție de preferințe, timpul disponibil, pregătirea ori experiența personală.

Descriere

Acest traseu este interesant care pune accentul pe activitatea minieră din Banat, o activitate care a scris destinul multor oameni de aici. Circuitul complet are aprox. 8500 m diferențe de nivel, pe cca. 230 km. Alt. max. (857 m) se înregistrează la traversarea pe sub Padina Băeșului și Piatra Albă din Munții Aninei. Orașul Reșița, unul dintre cele mai importante orașe industriale din țară, este situat în partea sudică a regiunii Banat, într-o zonă joasă de relief, depresionară, fiind înconjurat din toate părțile de munți (Semenic, Aninei, Dognecei). În Reșița nu trebuie ratate Muzeul de locomotive cu abur și Muzeul Banatului Montan. La debut, începem încălzirea cu o urcare pe Valea Bârzavei spre Lacul de acumulare Secu, unde poposim să ne tragem suflul. Continuăm pe valea P. Secu și ajungem în satul Cuptoare (localitate componentă a municipiului Reșița), de sub culmile fragmentate din nordul Munților Aninei. Din Cuptoare traversăm o astfel de culme către satul Doman și Slamina. Doman este un alt sat înglobat Reșiței, cuibărit între dealurile La Arșiță și Ostrica. Slamina este una din primele colonii miniere din Banatul Montan. Urmează o traversare spre Comuna Lupac, cu o populație majoritară de croați, unde exista în trecut o mină de cărbune. Următoarea destinație: localitatea Ocna de Fier. În Ocna de Fier nu trebuie ratat Muzeul de Mineralogie Estetică a Fierului Constantin Gruescu. Continuăm pe șoseaua spre Dognecea, trecând aproape de Lacul Mare de la Dognecea și Lacul Mic (Lacul cu Nuferi). Cele două lacuri apropiate sunt puțin cunoscute de turiști, cu o frumusețe aparte. Lacul Mic este înconjurat de o pădure de fag în amestec cu carpen, cunoscut ca 'Lacul cu nuferi' deoarece o parte din luciul apei era acoperit cu nuferi. Din Dognecea urmăm drumurile spre Goruia, Gârliște și orașelul minier Ciudanovița, un loc de tristă amintire din vremea comunismului, unde haldele fostelor mine de uraniu depășeau limita de alertă a radiațiilor de uraniu. (sursa) În satul Gârliște putem vizita morile de apă de la marginea satului. De aici pornește traseul Punct Roșu care străbate Cheile Gârliștei, unul dintre cele mai sălbatice sectoare de chei din România, spre orașul Anina. Facem o nouă traversare peste Munții Gârliștei și ajungem în Depresiunea Aninei. Anina este un oraș preponderent minier, care s-a dezvoltat în jurul exploatărilor de ulei, cu un potențial turistic deosebit, dat de oportunități turistice ale zonei: calea ferată Anina-Oravița, fostele incinte miniere, Cheile Minișului, Cheile Carașului, lacurile naturale și (mai ales) antropice (cu zone de agrement) și alte forme carstice din cuprinsul Munților Aninei (izbucuri, cascade, abrupturi, peșteri, grote, chei, etc.). Dacă dorim să evităm traversarea dintre Steierdorf și Sasca Montană, pe sub Padina Băeșului și Piatra Albă din Munții Aninei, ne continuăm parcursul pe șosea, spre Ciclova Montană. Localitatea își are originile legate de venirea austriecilor la începutul secolului al XVIII-lea. Ei repun în funcțiune perimetrele miniere și construiesc în 1718, primul cuptor cu furnal înalt pentru topirea minereurilor de pe teritoriul actual al României. Tot aici a fost construită a doua fabrică de bere de pe teritoriul actual al României (1727-1728) (citește) Putem urma asfaltul spre Ciclova și Ilidia, localități unice în Banat. Ilidia are o istorie veche, pomenită în documente încă din anul 1223, fiind în secolele trecute un centru politico-administrativ semnificativ. În prezent, aici se remarcă Biserica Ortodoxă Pogorârea Sfântului Duh, ridicată între anii 1795-1797 în stil baroc vienez, podurile de piatră (construite peste apa Vicinicului la mijlocul secolului al XIX-lea) și ruinele morilor de apă. (sursa). Din Socolari continuăm spre Sasca Romană, situată la ieșirea Nerei din sectorul cheilor, în partea de nord a Munților Locvei. Fostă zonă minieră prosperă, zona se bucură de un potențial turistic valoros: Cheile Nerei, Peștera Sasca, Valea Șușarei sau Valea Beușniței sunt doar câteva dintre atracțiile turistice ale zonei. În prezent, localitatea a devenit o reședință cu case de vacanță ale timișorenilor. Satele Cărbunari și Știnăpări au fost întemeiate de muncitorii olteni (bufeni) care preparau cărbunele (mangalul) pentru instalațiile industriale de la Sasca Montană. În apropiere se află Platoul carstic Cărbunari (numit popular Muntele Gheorghe), cu numeroase peșteri și avene. Traversăm apoi Munții Locvei spre Moldova Nouă, socotită de către istorici ca una din cele mai importante localități miniere din timpul romanilor. Moldova Nouă a cunoscut o dezvoltare deosebită după cel de-al doilea război mondial, când a devenit principalul centru economic din sudul Banatului (zona Clisurii de Sus a Dunării). Ajungem apoi pe malul Dunării, zona Clisura Dunării, unde apele

fluviului au săpat în granit și calcar acest spectaculos defileu cu bazine depresionare și sectoare înguste care se succed. Astfel, imediat după localitatea Coronini, malurile fluviului se apropie foarte mult, la 500 m, iar pereții laterali se ridică la peste 100 m (sursa). Ultima localitate din acest periplu al localităților miniere este Berzasca, asezată în Clisura Dunării, care a căpătat recent un caracter exotic, fiind prima stațiune lacustră din țară, cu un complex de căsuțe (bungalow) suspendate deasupra apei (detalii aici).

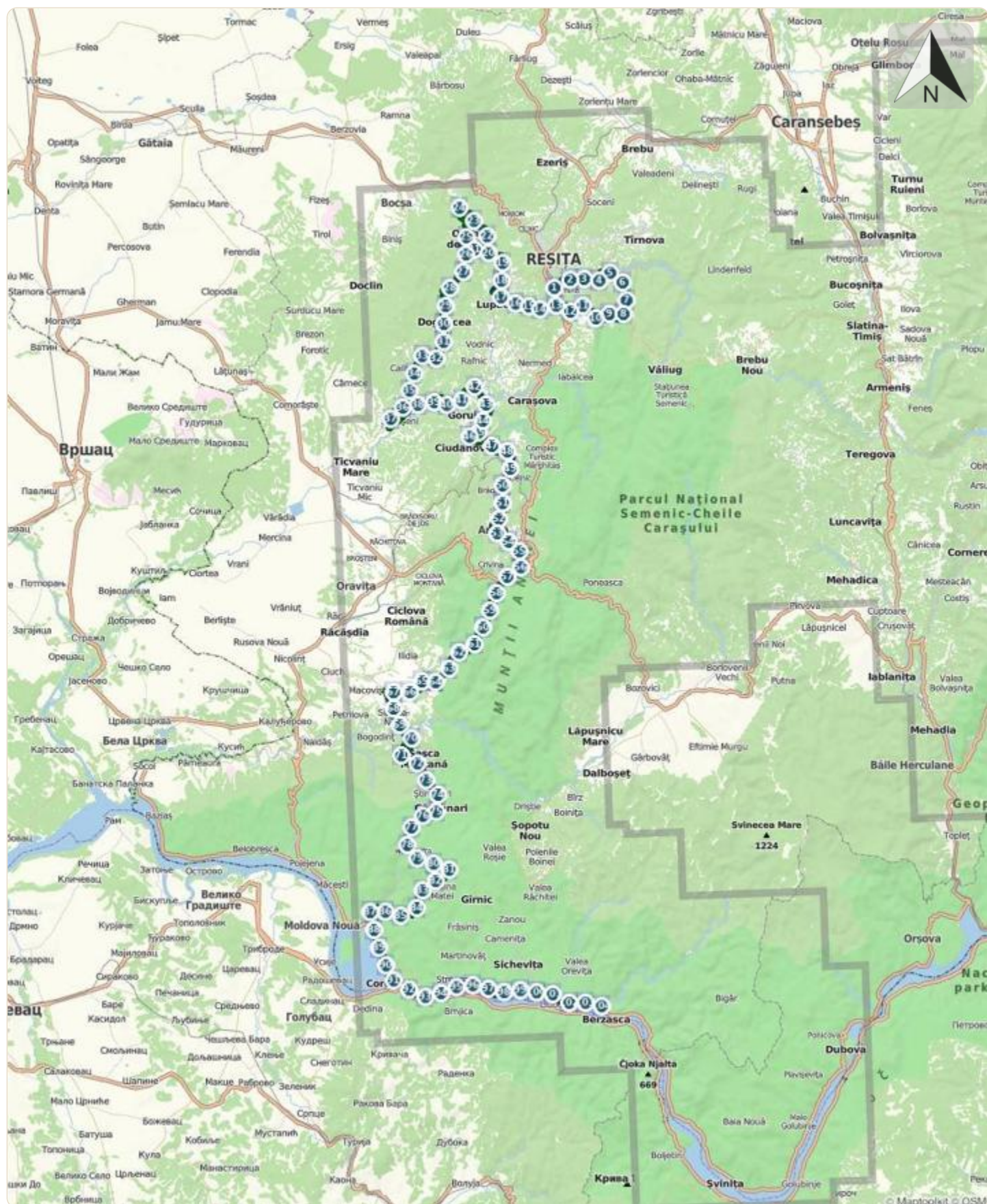
Indicații de parcurs

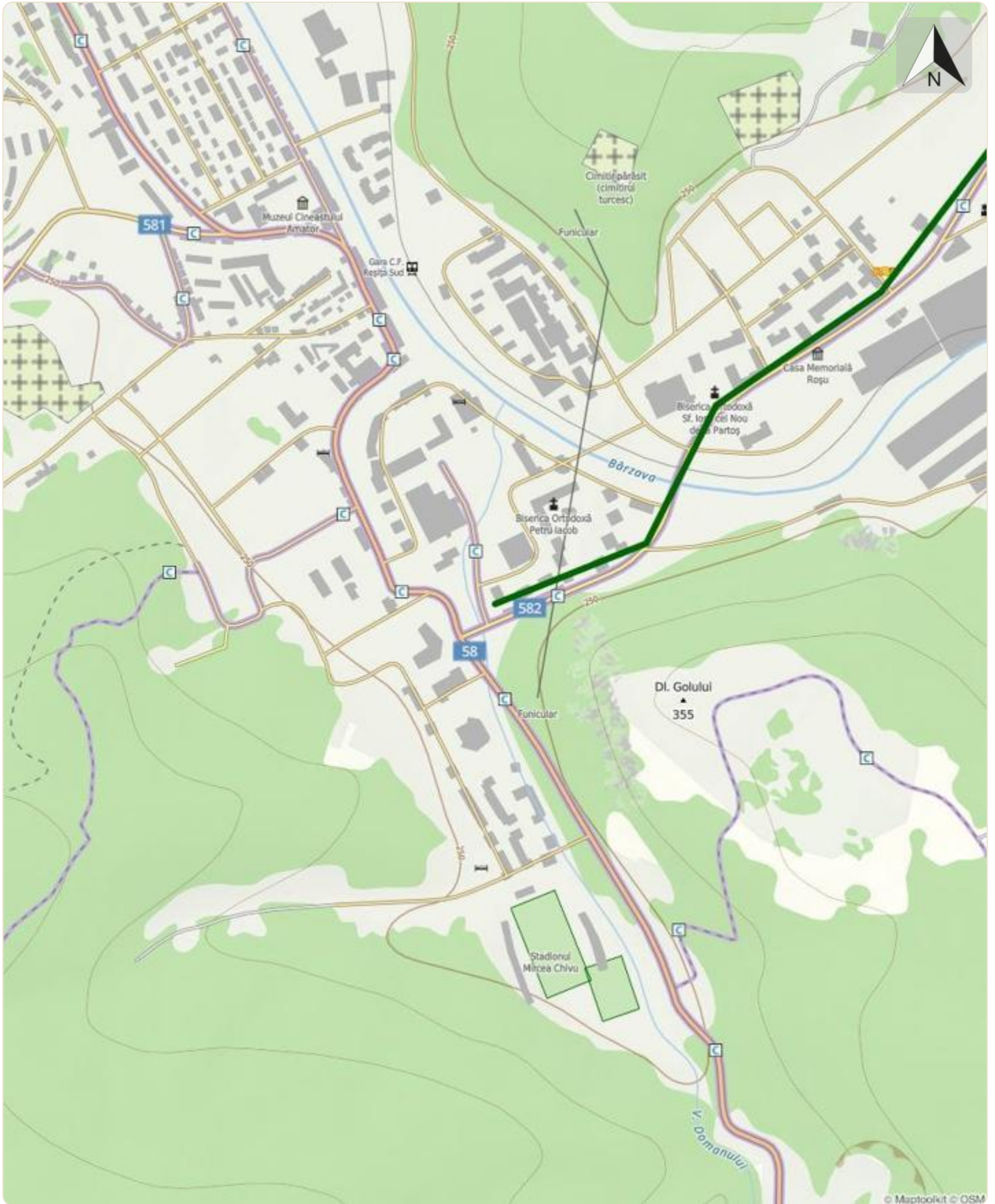
Zonele miniere din țara noastră ascund minunății naturale, iar mineritul este o tradiție a oamenilor muntelui care intră încet dar sigur în istorie. Mineritul este în Banat o activitate industrială care a scris destinele oamenilor, a adus bucurii și a dezvoltat comunități, dar a cauzat și multe tragedii. Activitatea minieră din Banat se cunoaște încă din anii 105-106 când românii au adus primii coloniști din Dalmația și au dezvoltat mineritul în Munți Banatului, practicat până atunci de daci cu mijloace rudimentare. Mineritul cunoaște o importantă dezvoltare în perioada de ocupație austro-ungară, devenind principala ocupație a locuitorilor din Banatul Montan. Astăzi, rând pe rând, în Caraș-Severin au fost închise minele de la Dognecea, cele de uraniu de la Lisava și Ciudanovița, cele de cărbune de la Lupac, Anina și Baia Nouă, apoi cariera de la Doman, lăsând în urmă cicatrice greu de închis, întrebări, debusolare, probleme economice și sociale, dar și povești și aventuri cu oameni bravi. Traseul de față propune etape de excursii de ciclism montan în Munții Banatului, sub care se află kilometri de galerii miniere și galerii de peșteri, pentru a promova această tradiție a locului și pentru a prezenta turistului ce ajunge în Banat pe două roți o bucată de istorie trăită de oamenii locului. Astfel, majoritatea localităților în care mineritul a fost principala îndeletnicire sunt legate prin trasee de ciclism montan.

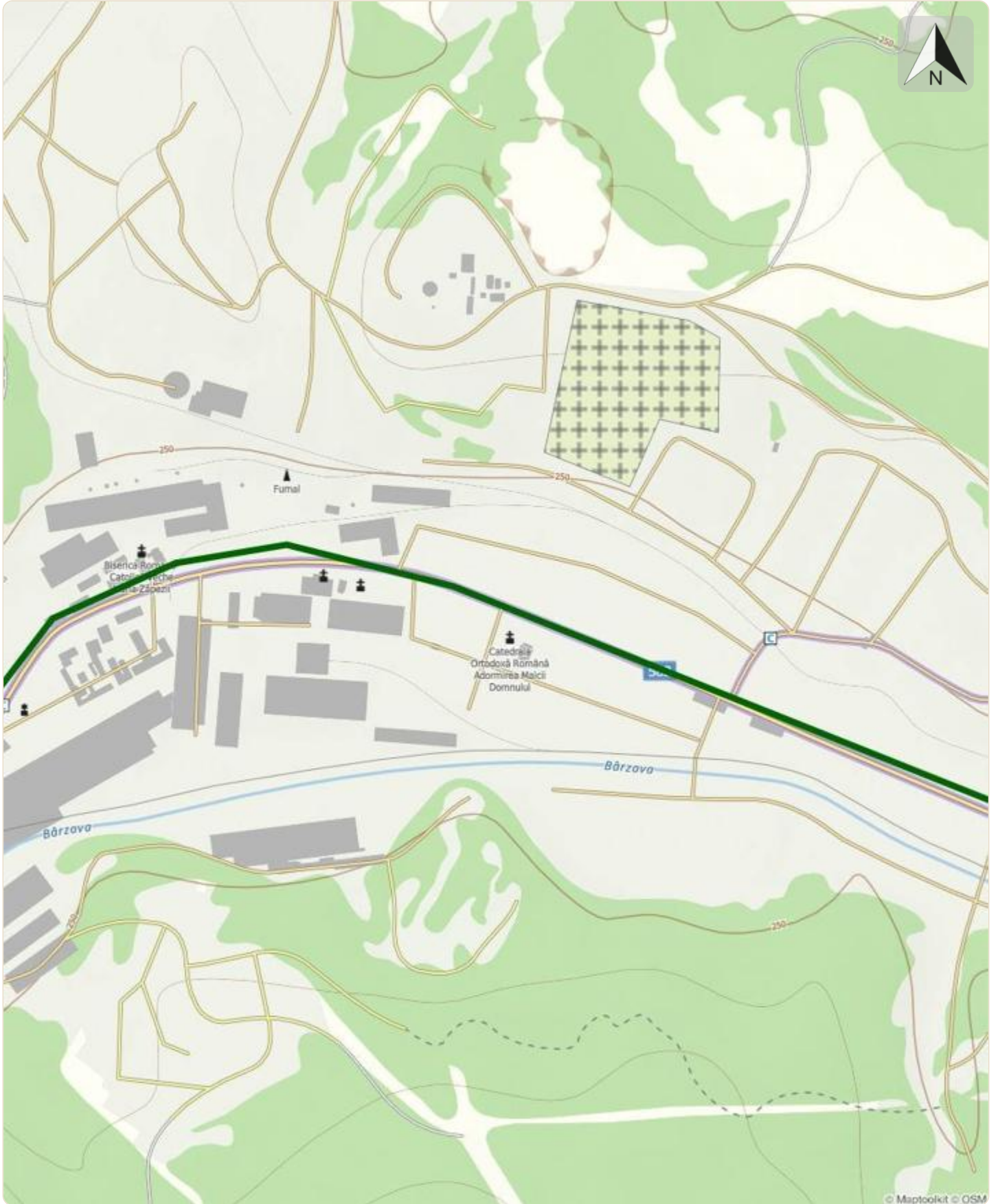
Etape

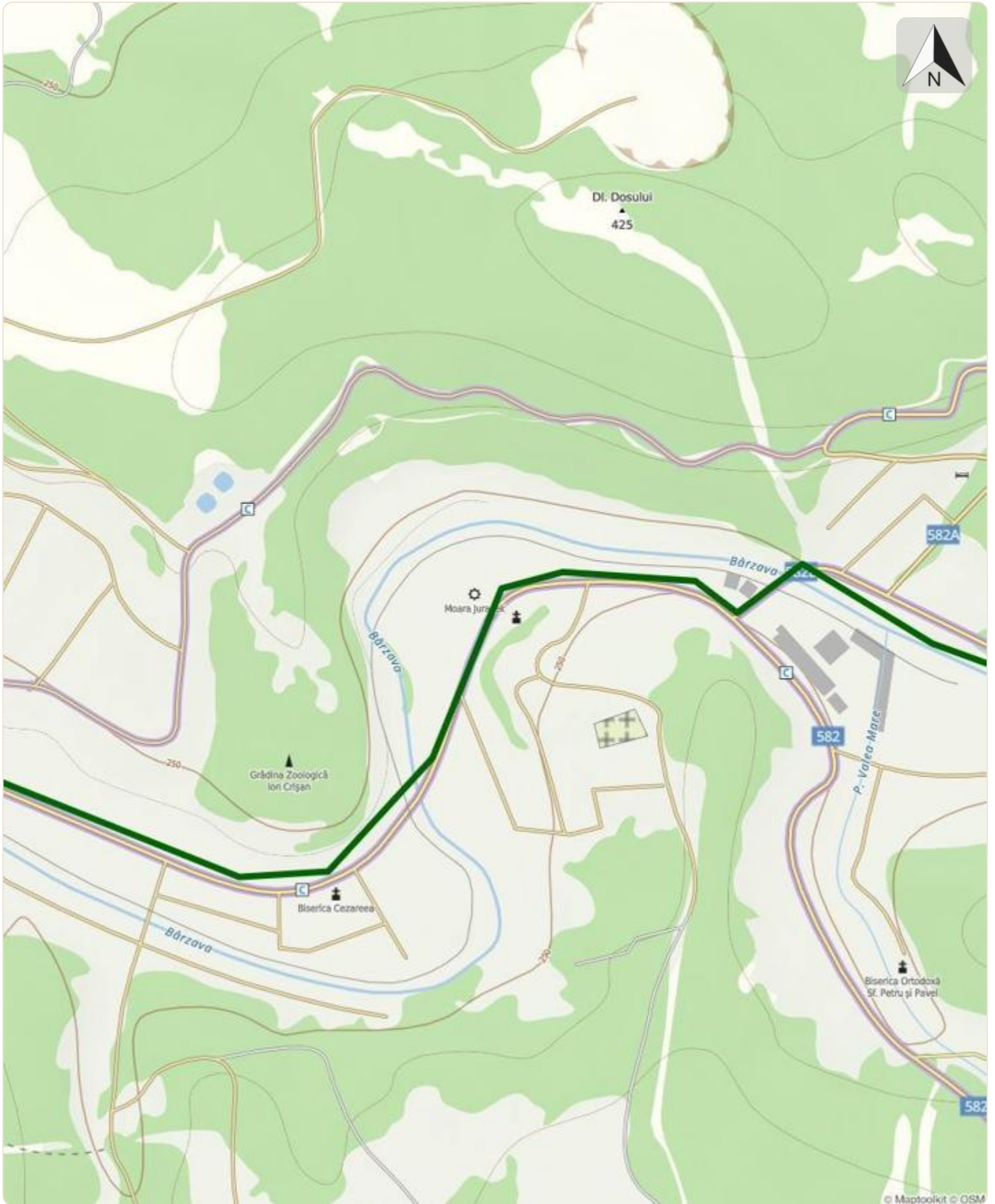
Reșița - Secu - Cuptoare - Doman - Lupac - Ocna de Fier - Dognecea - Gîrliște - Ciudanovița - Anina (Steiendorf) - Sasca Montană - Cărbunari - Moldovița - Moldova Nouă - Berzasca

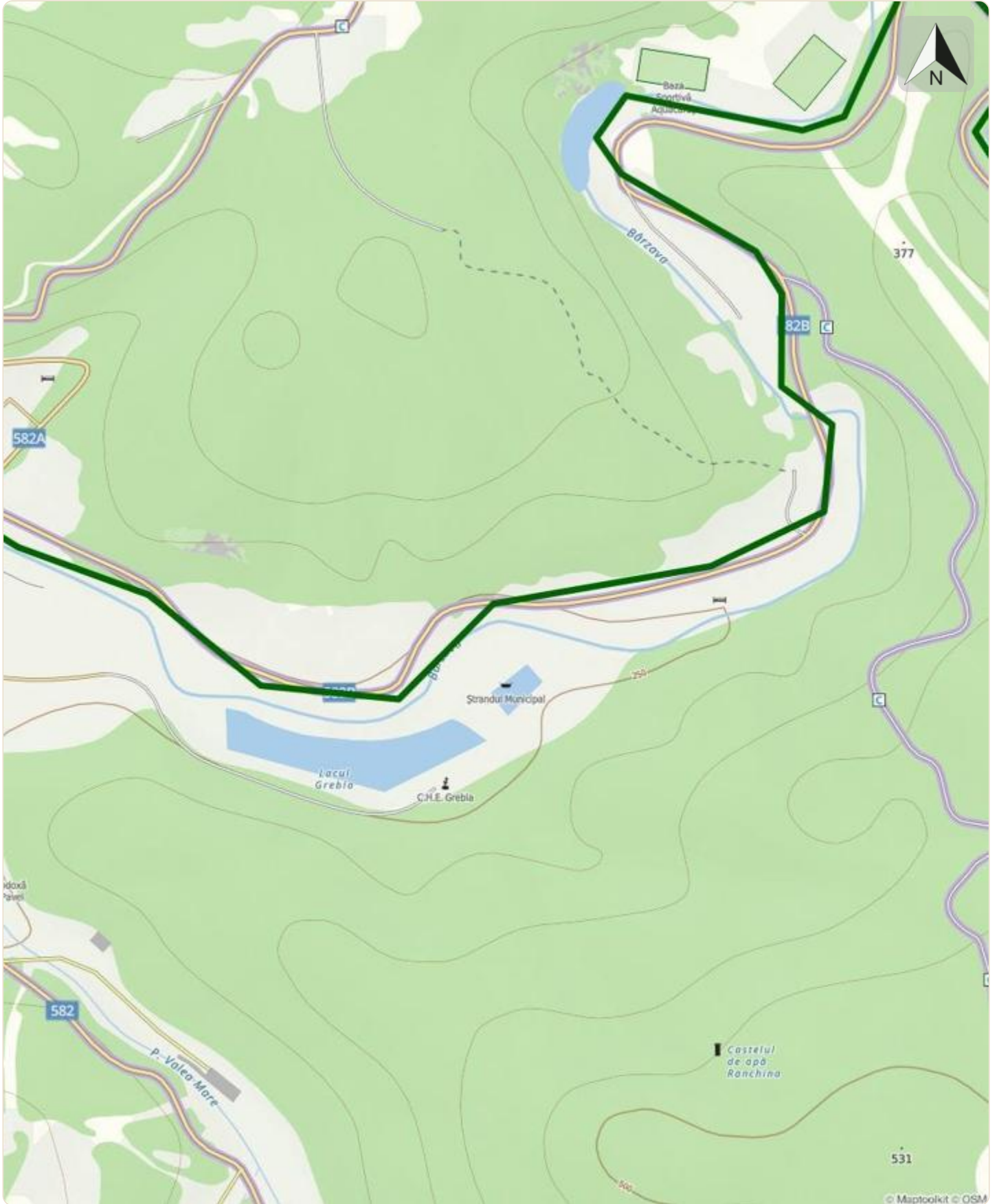
02MB38: Traseul localităților miniere din Banatul Montan

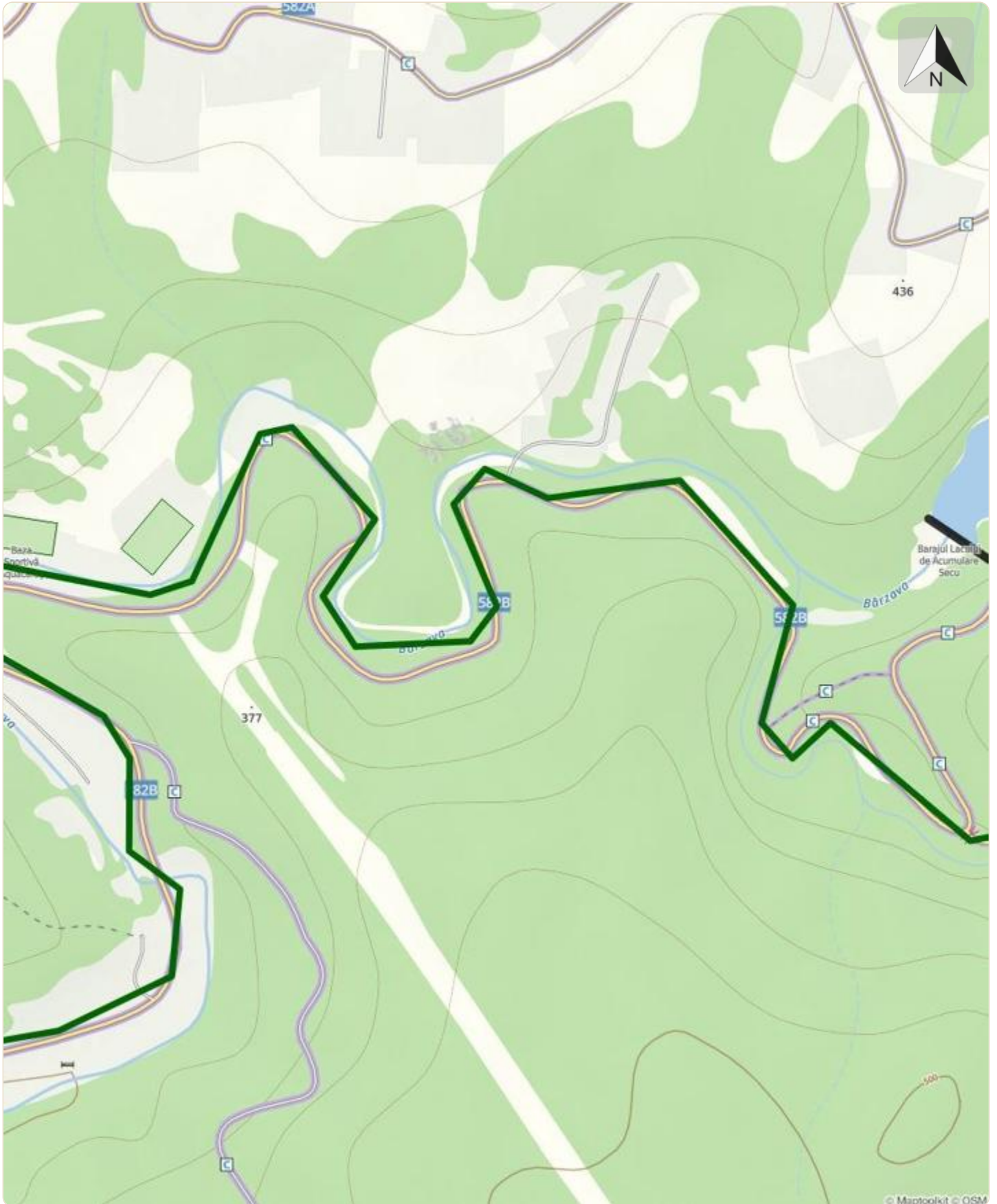

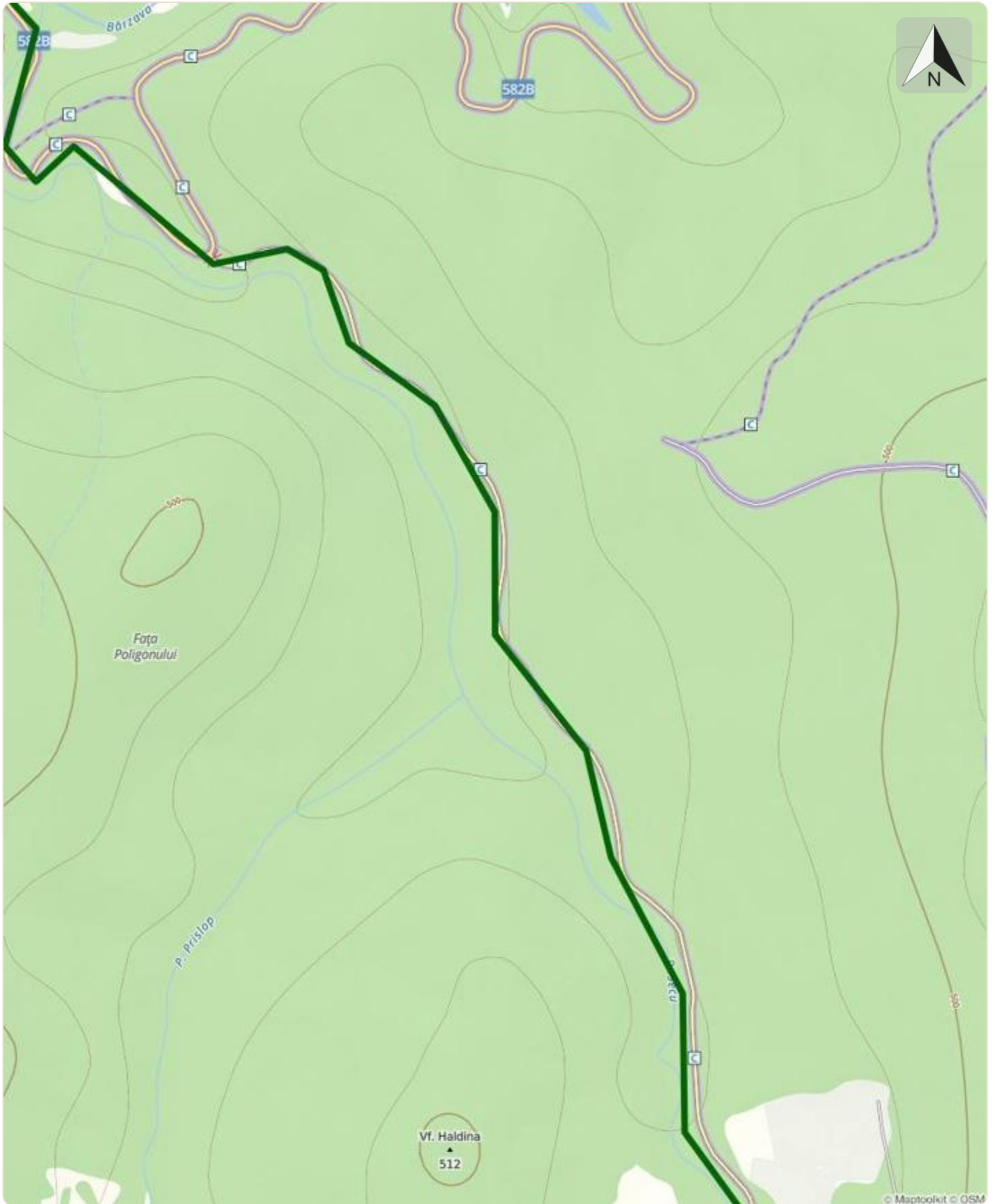

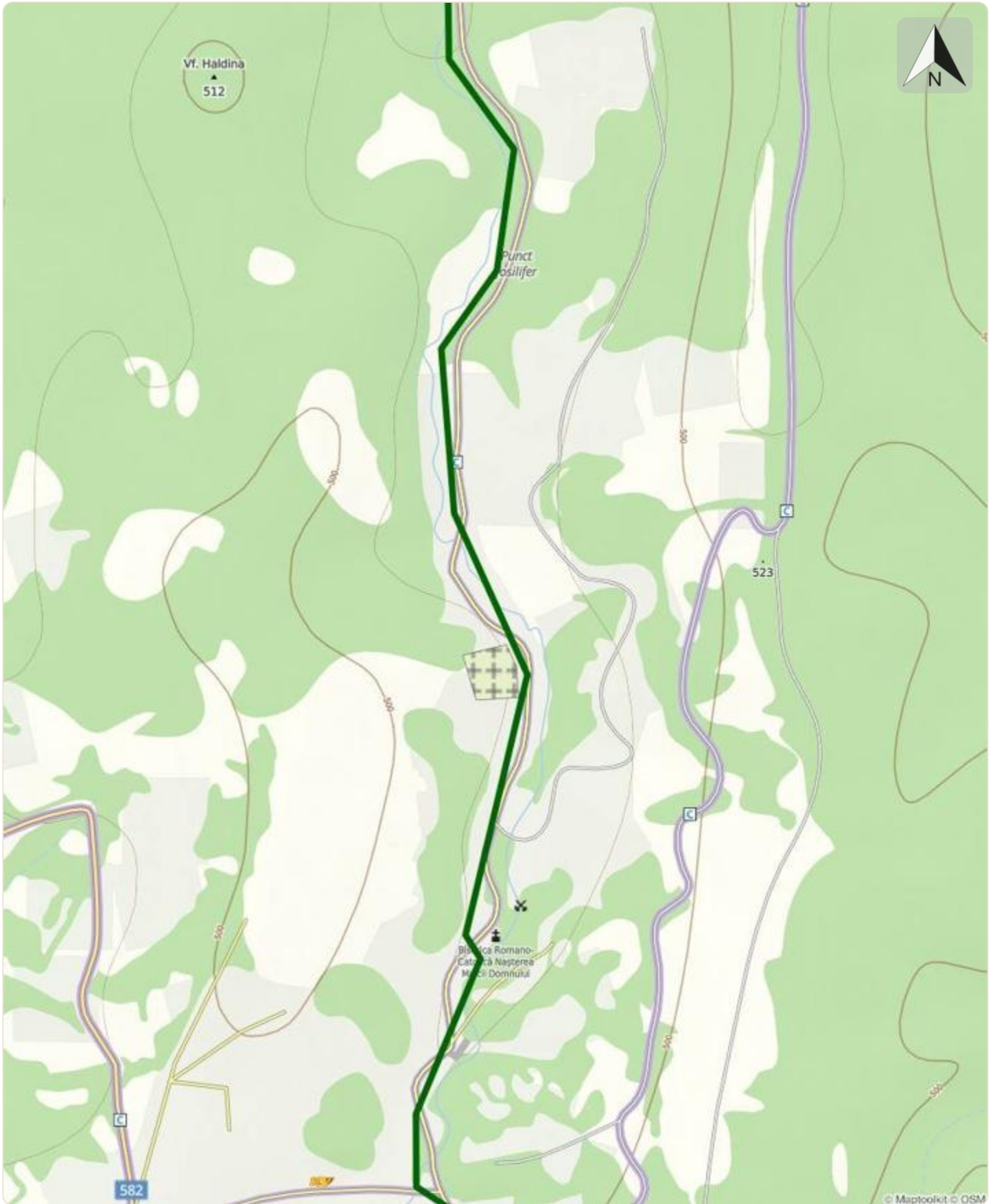

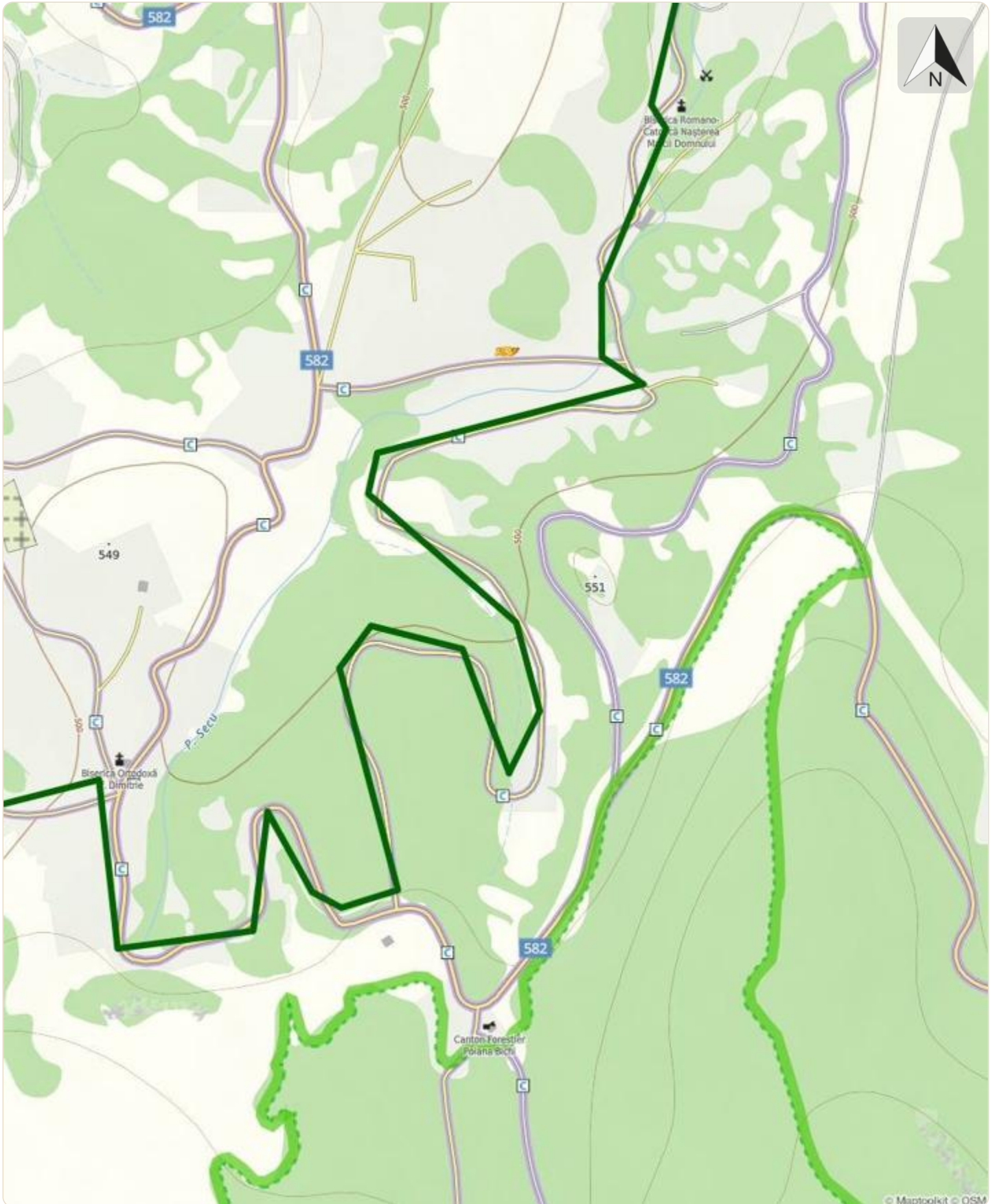

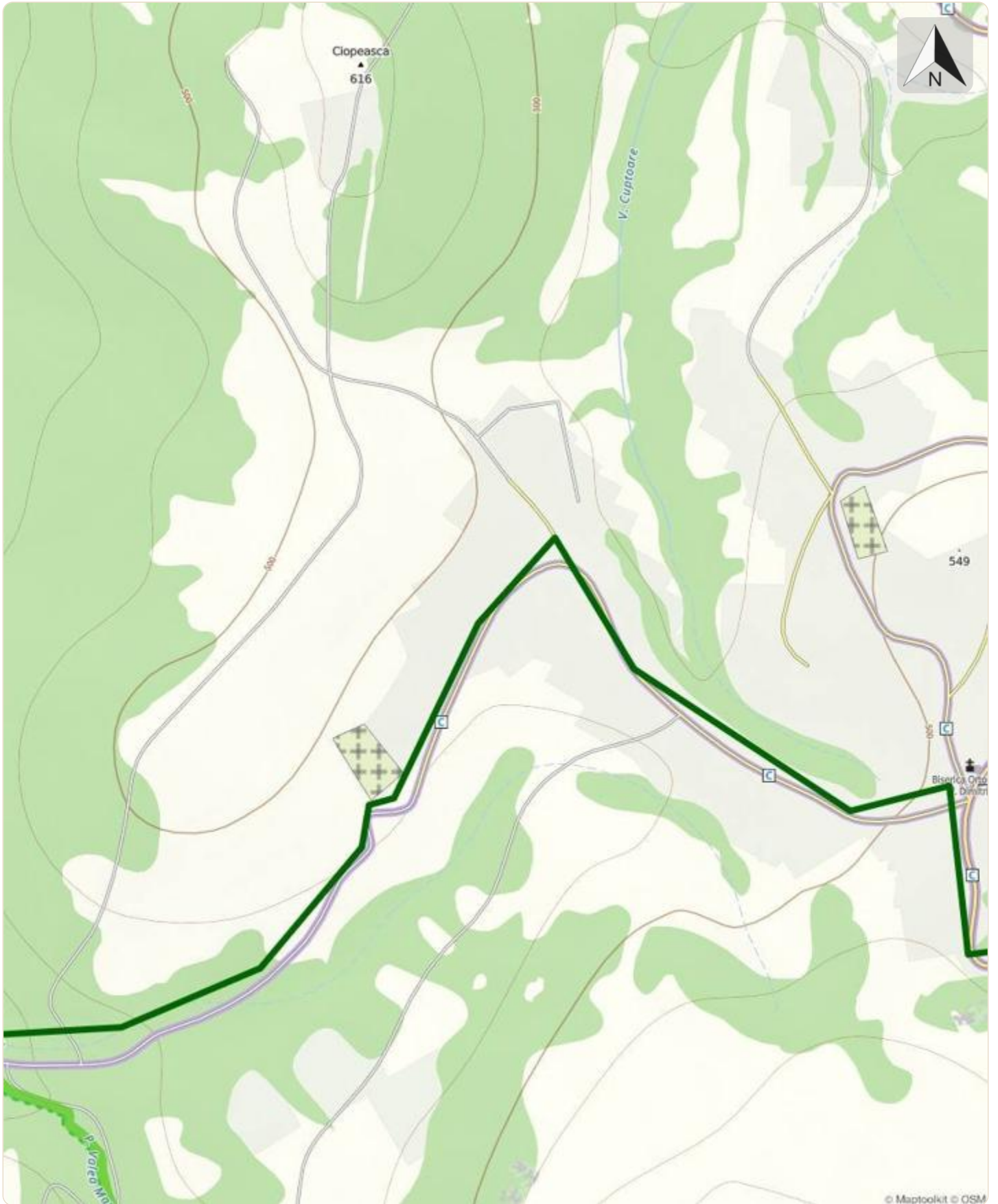

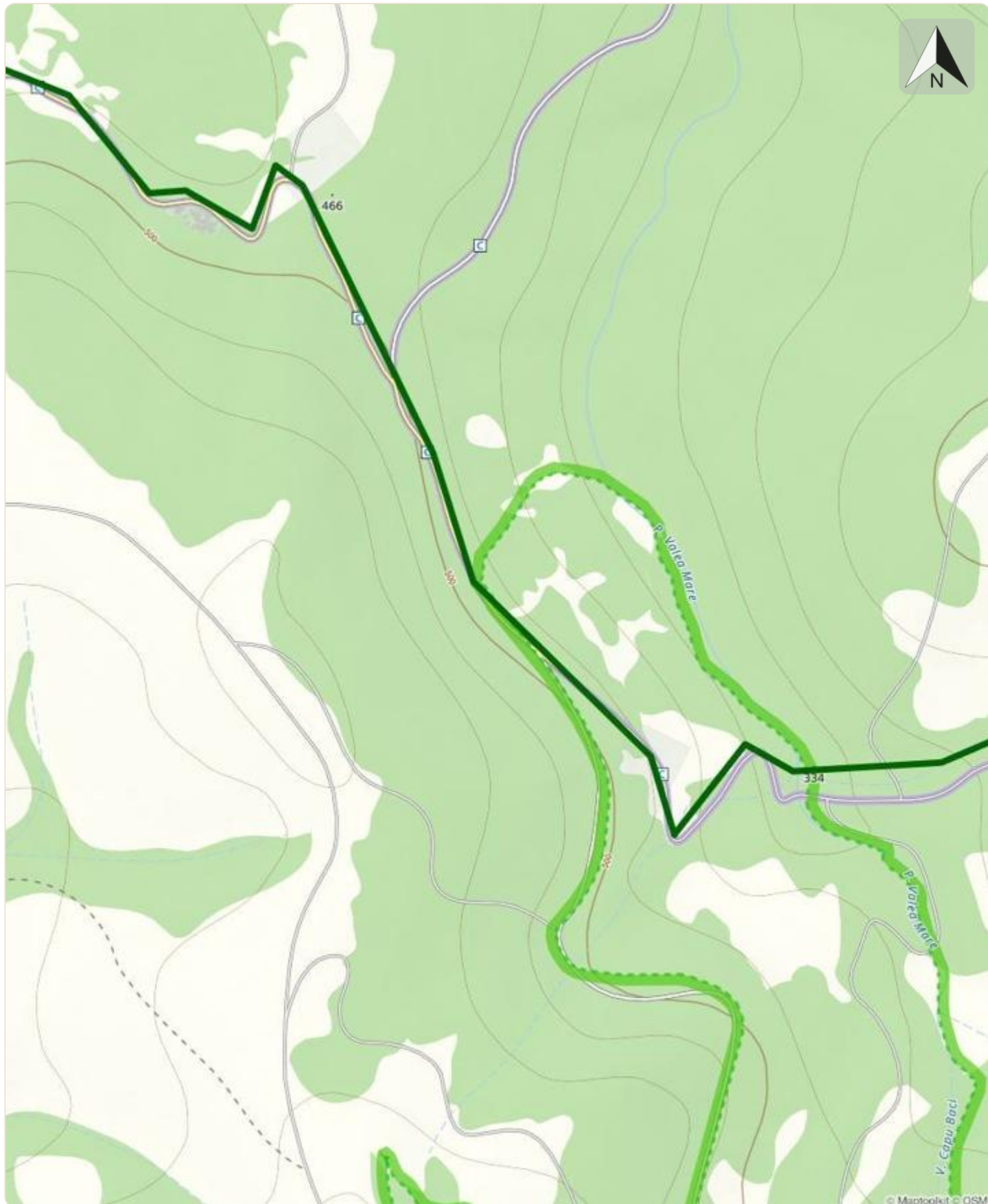

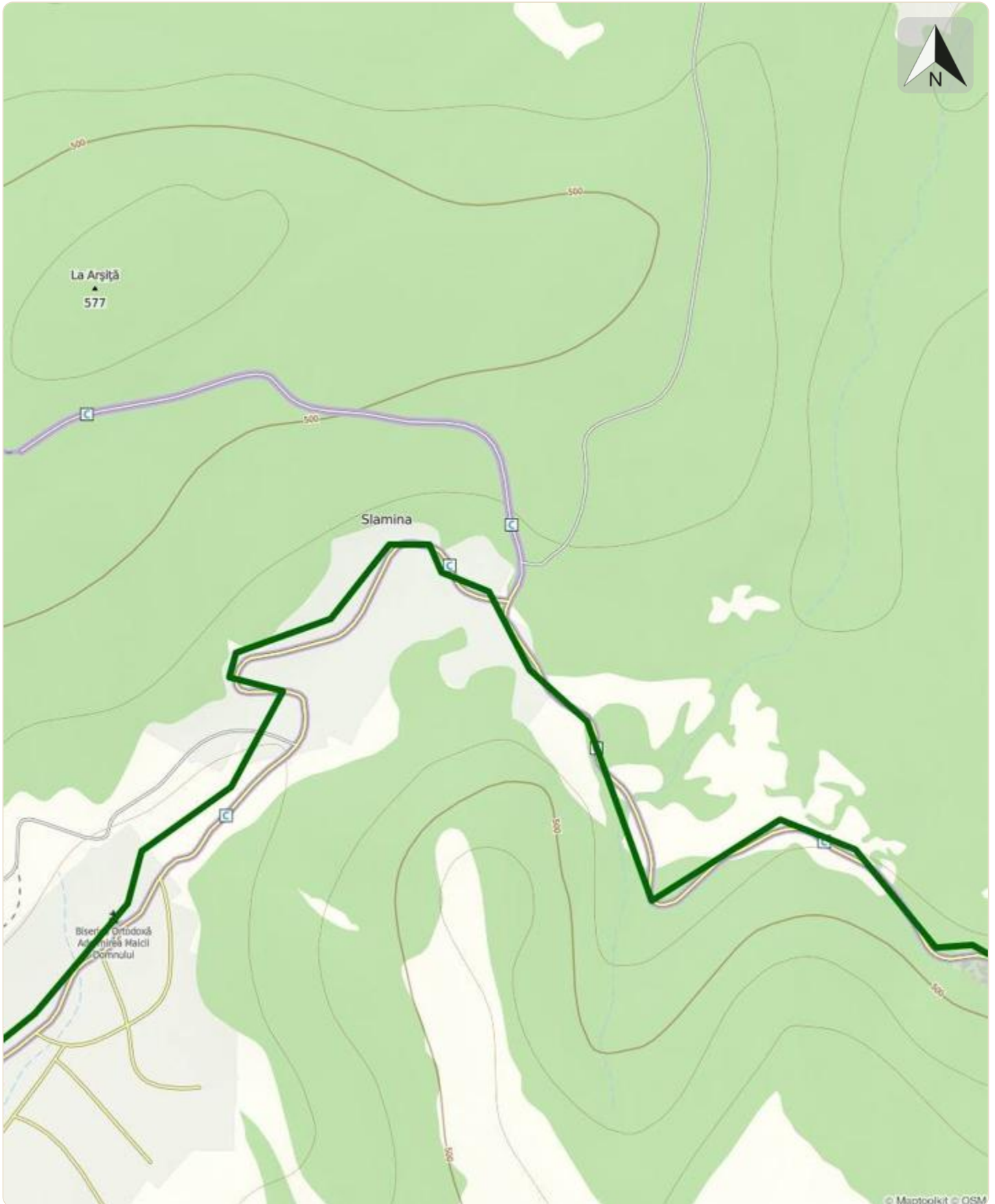

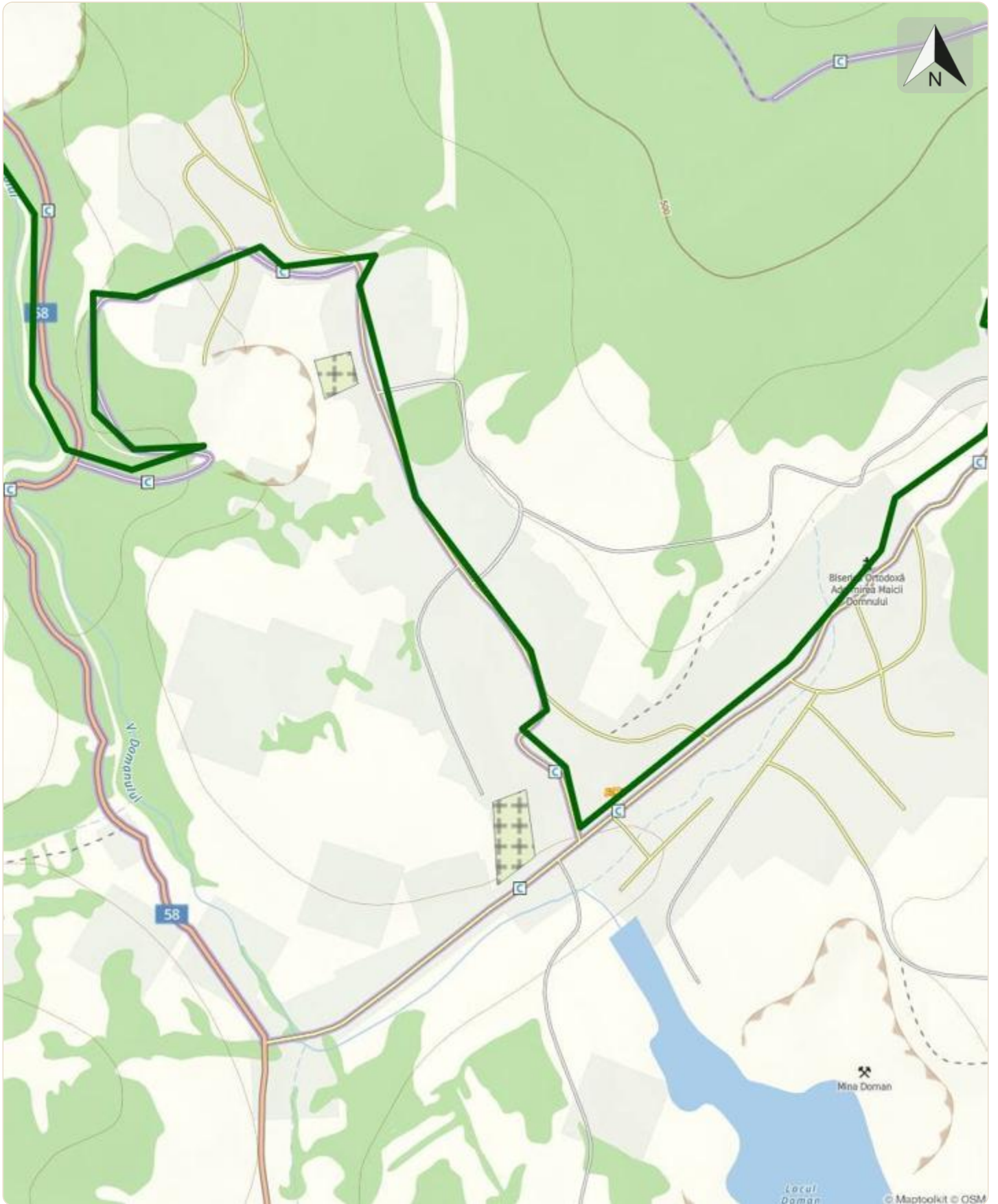

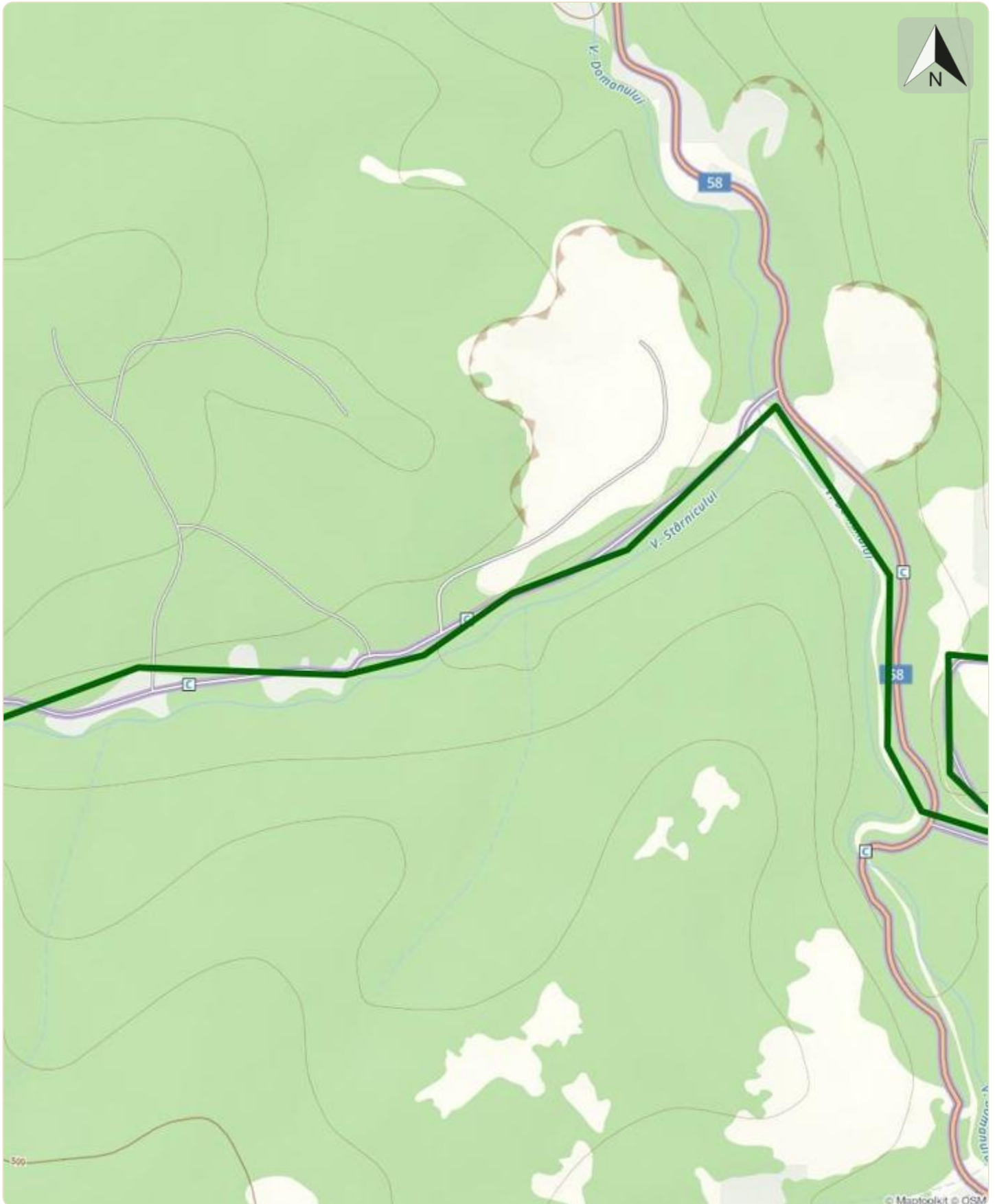

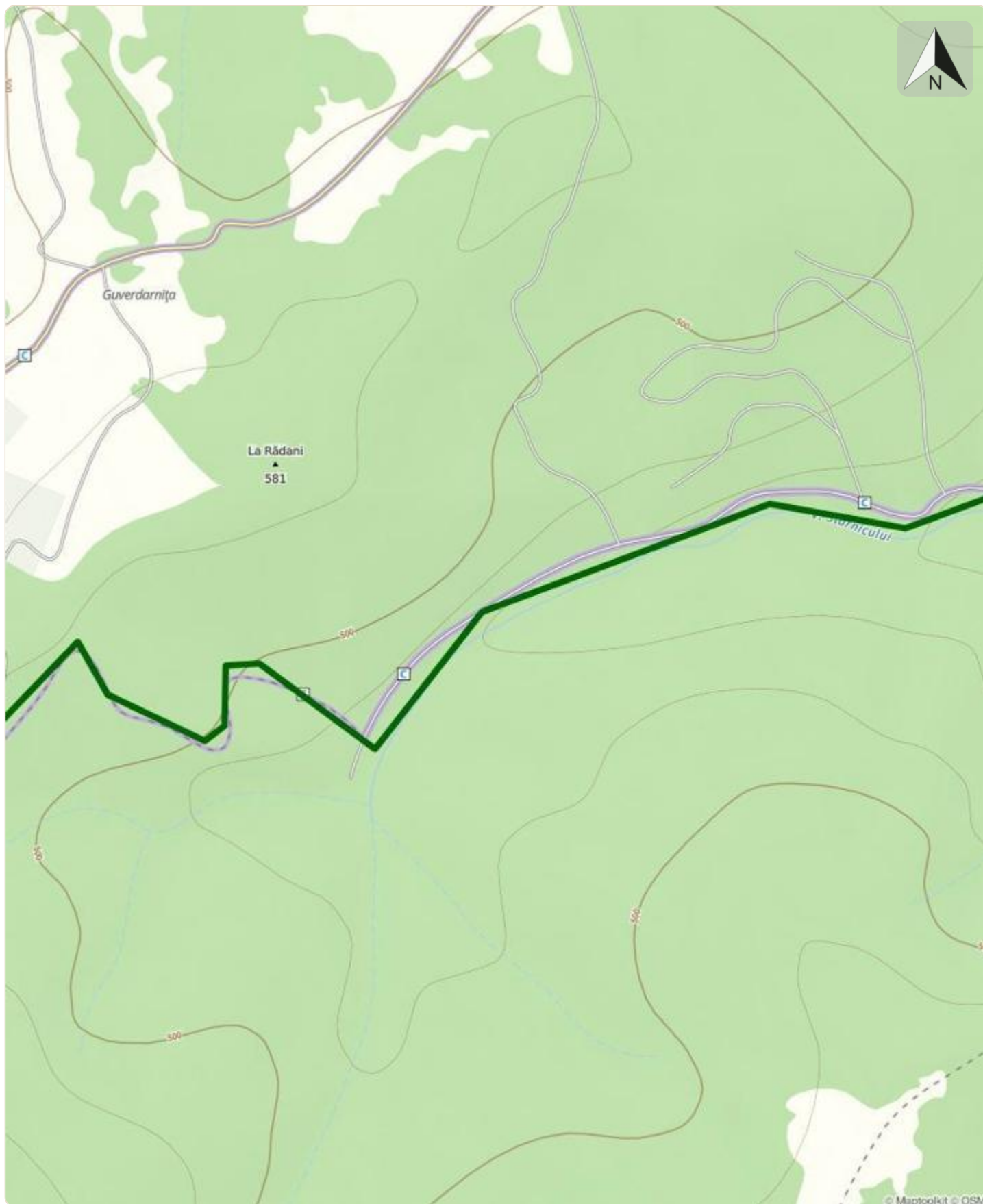

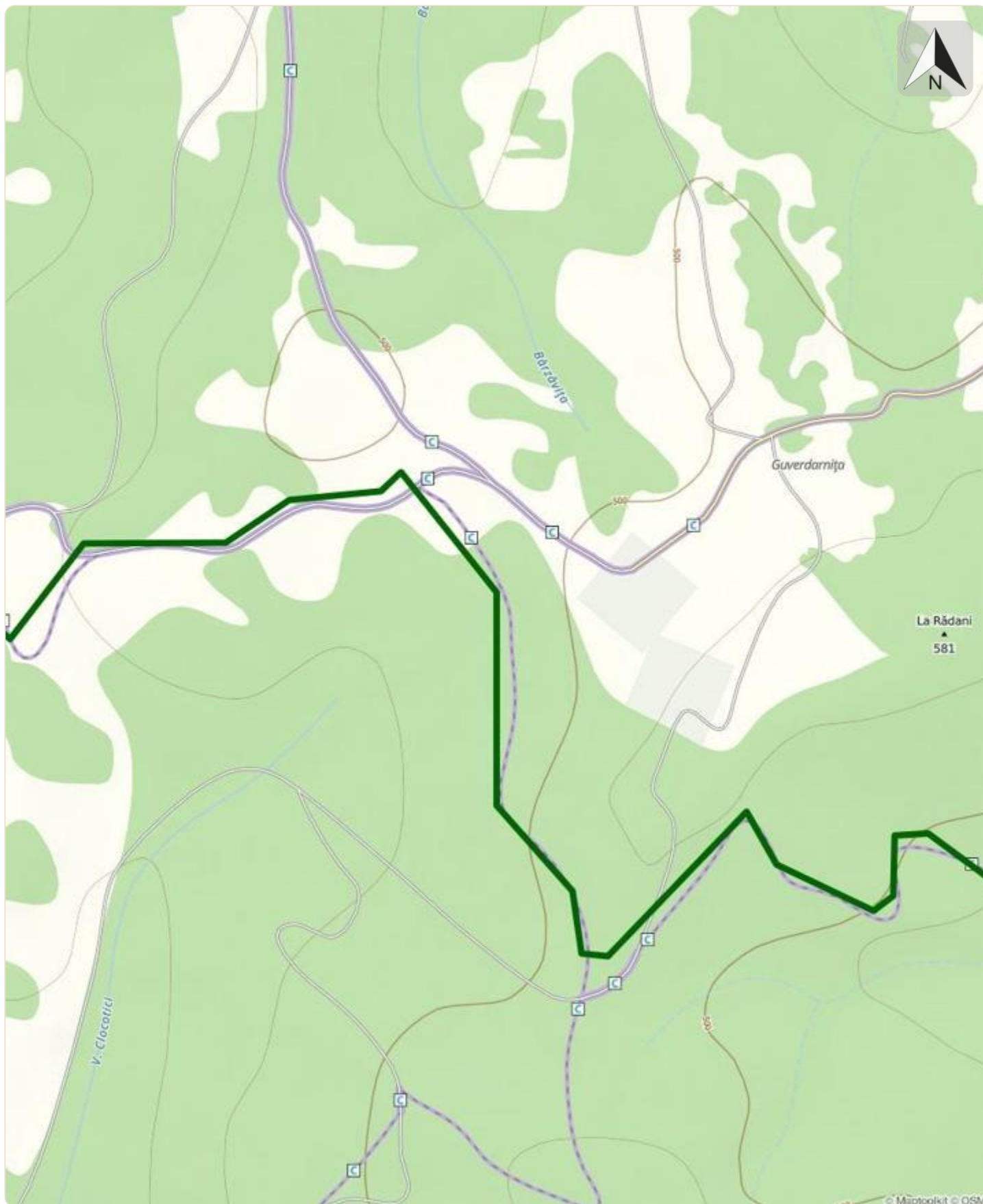

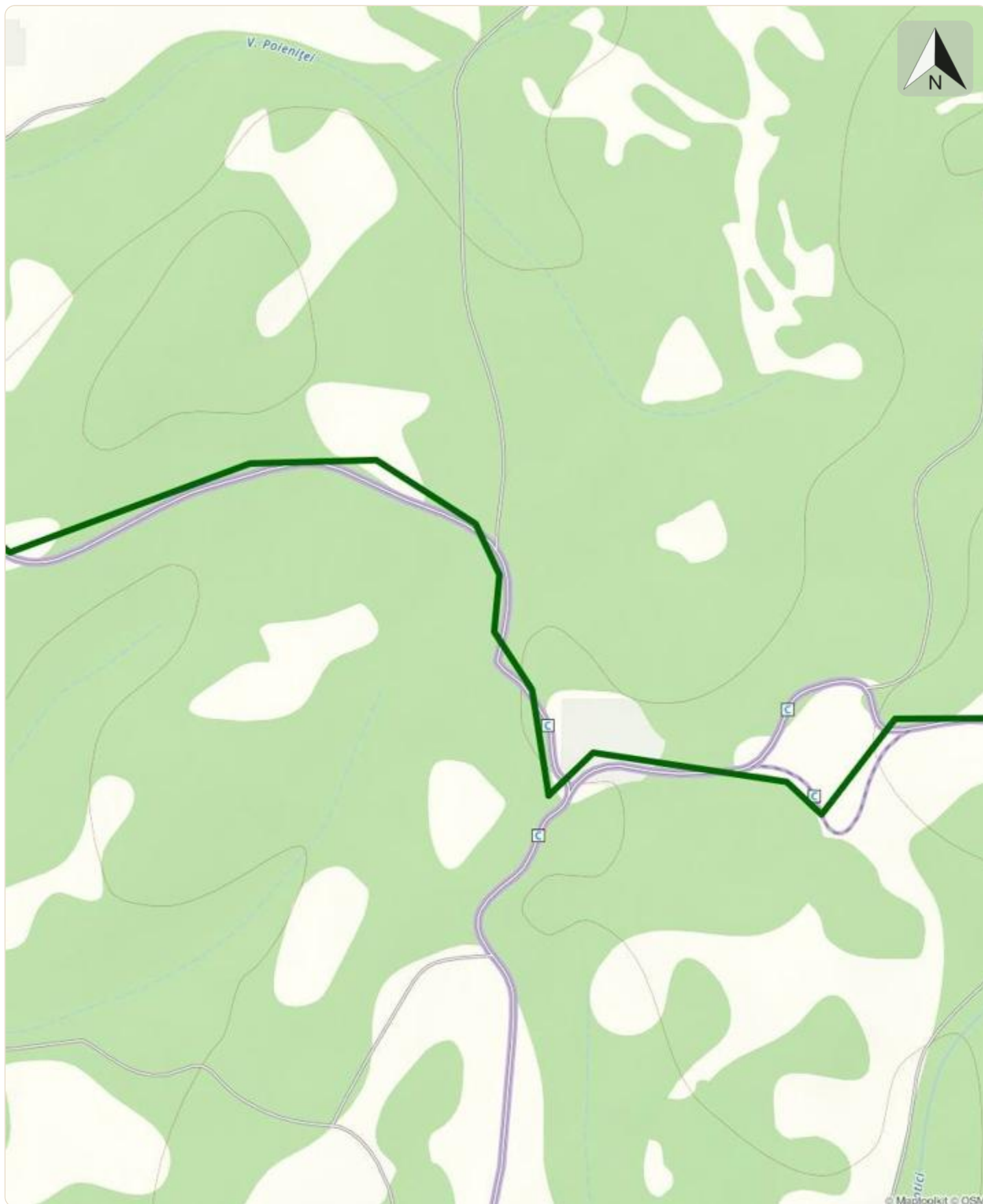

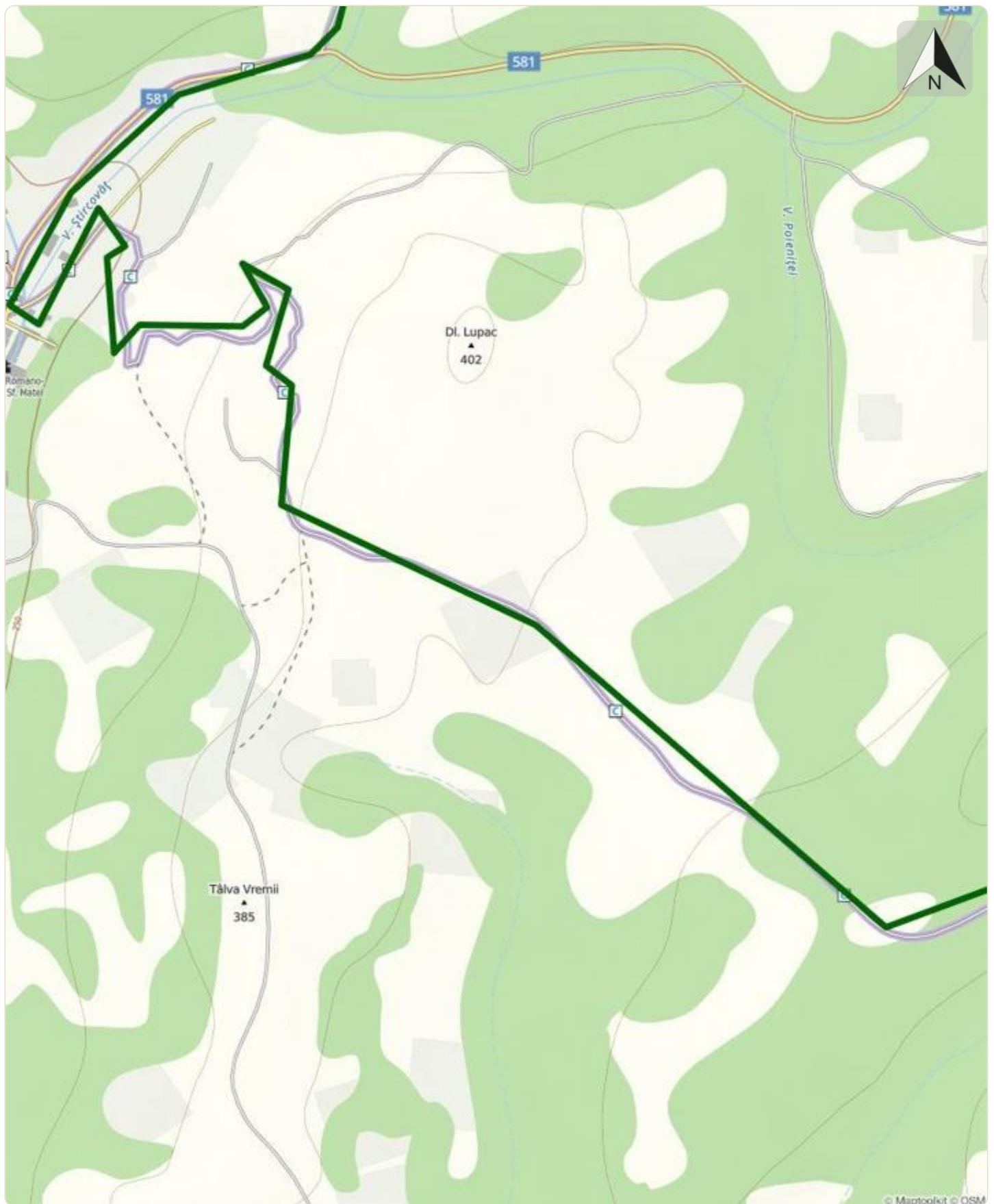

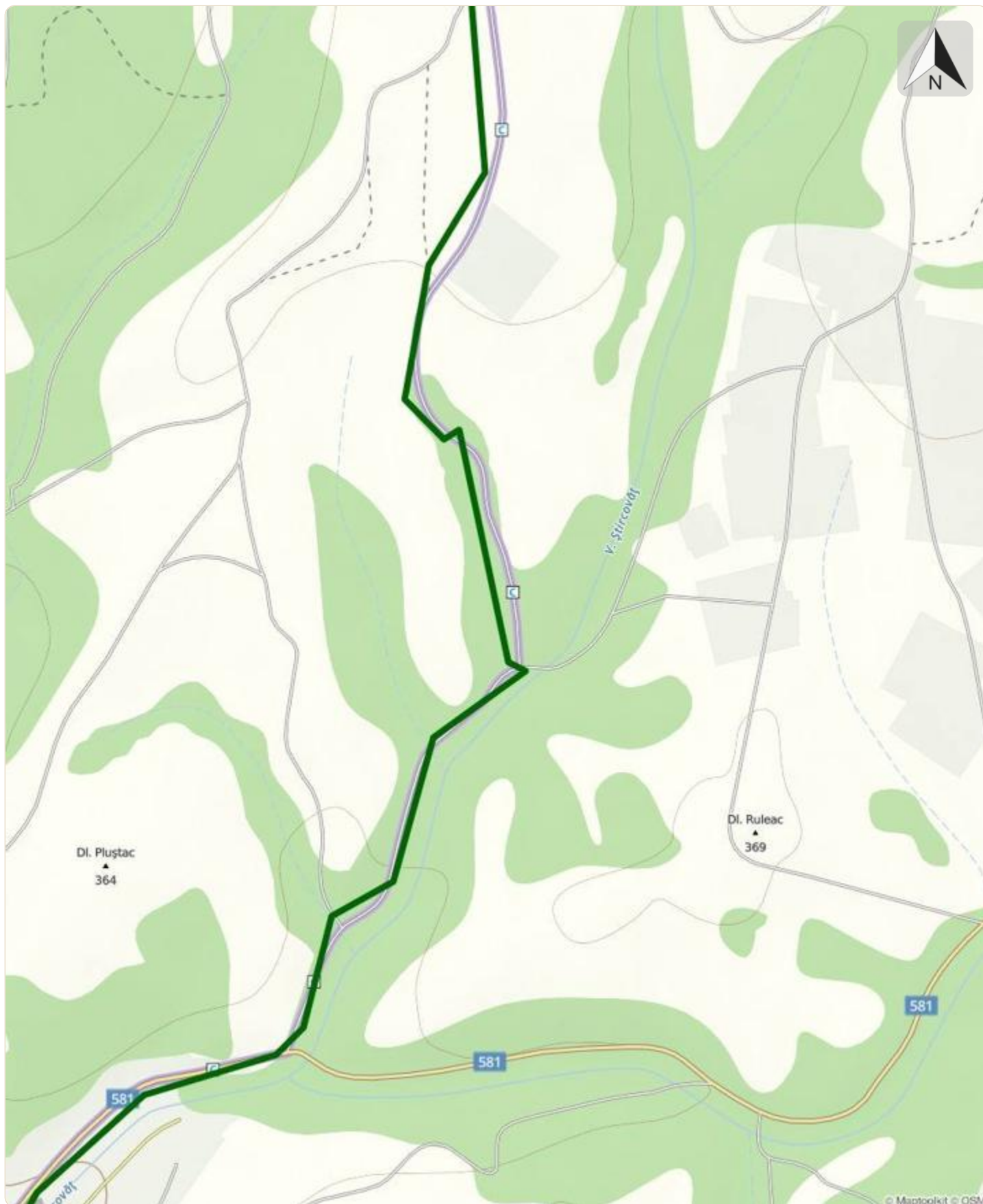

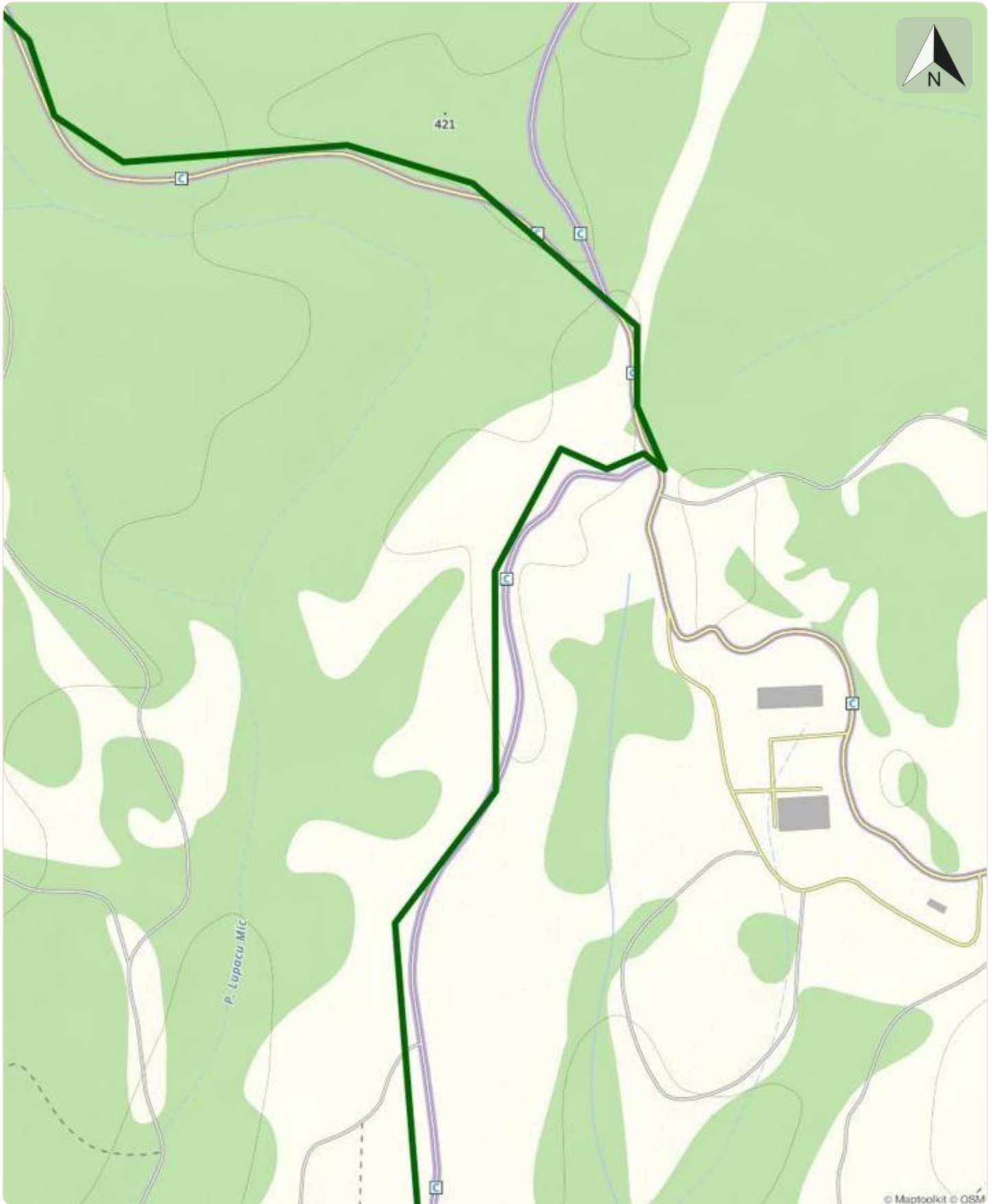

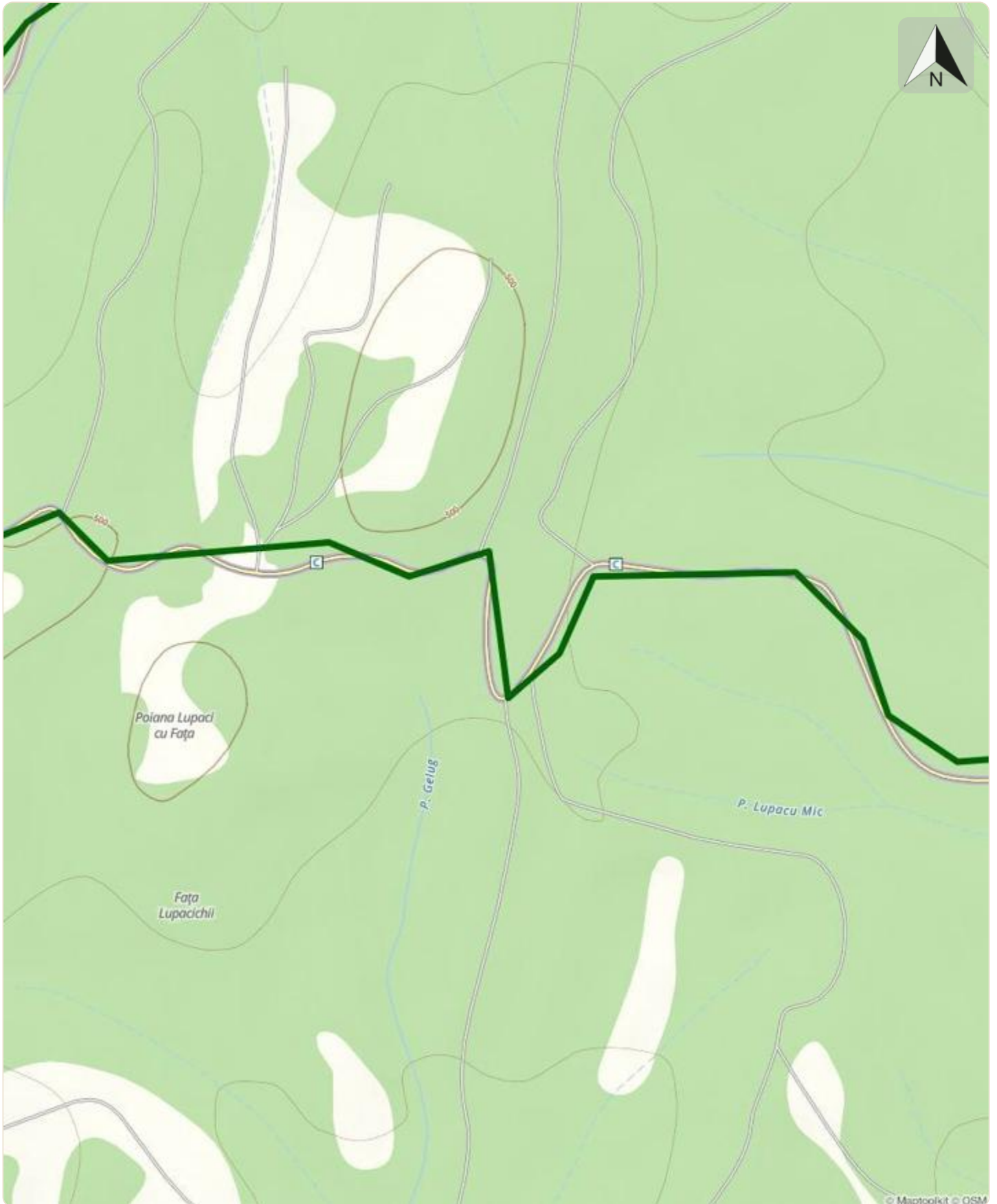

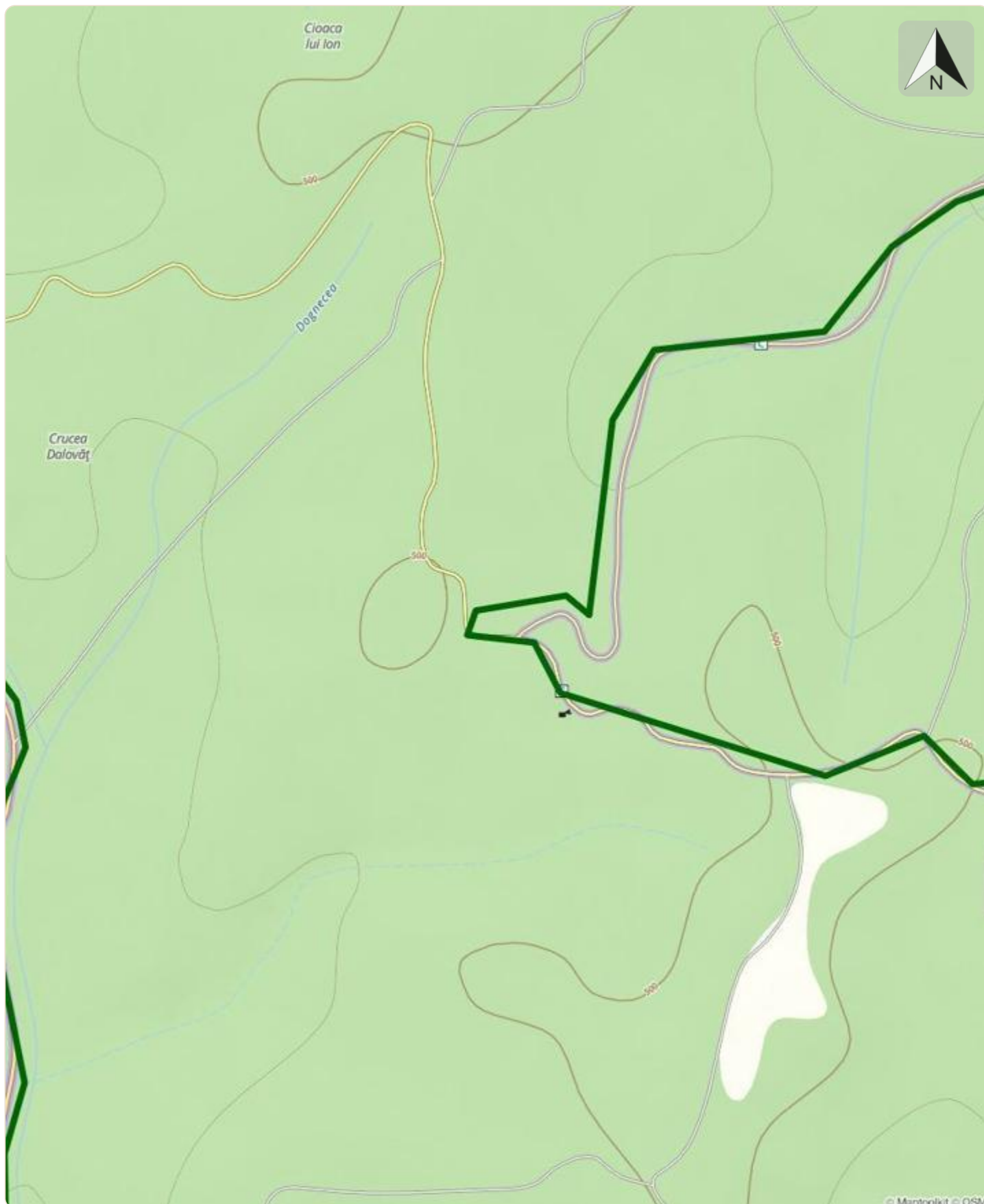

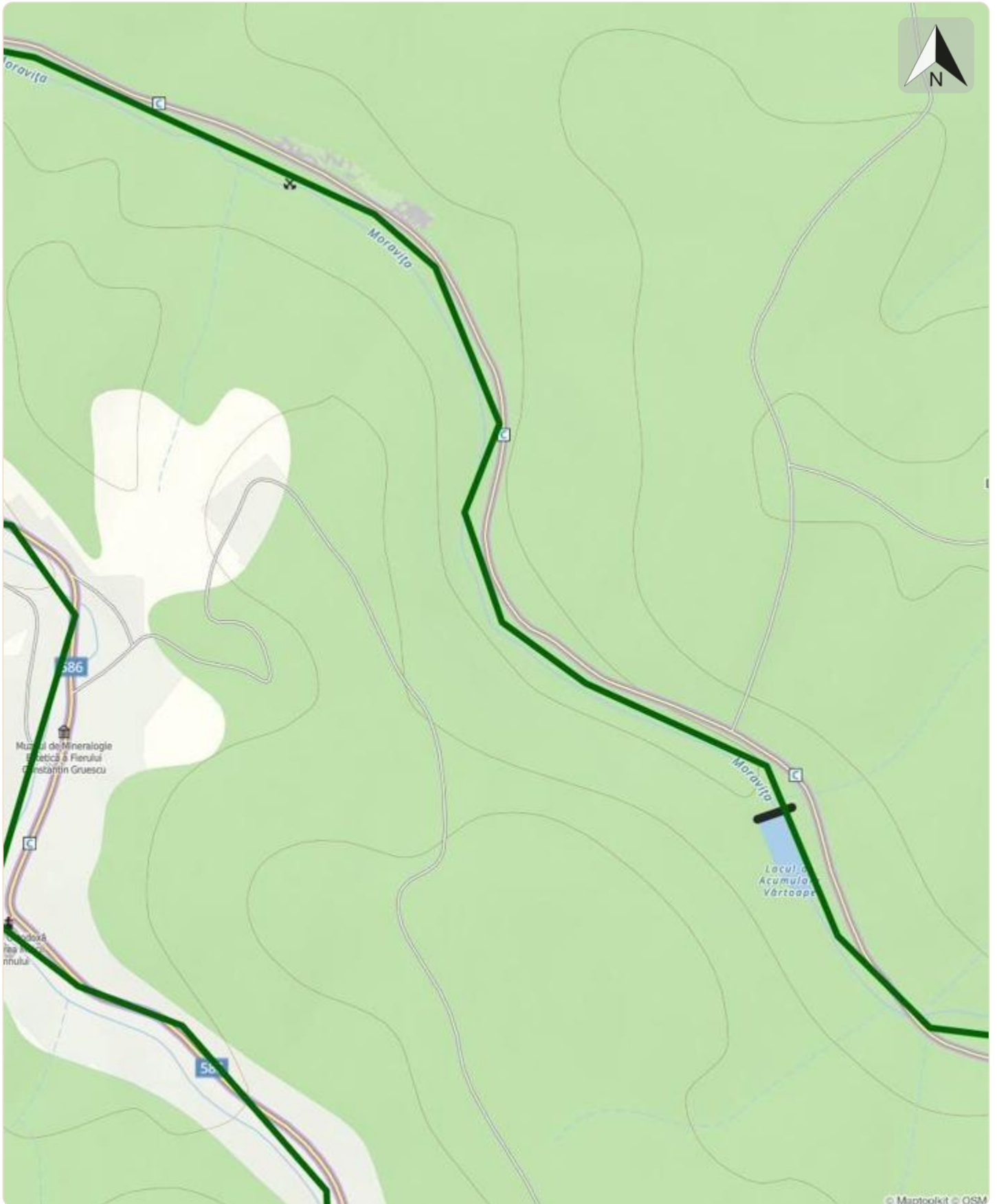

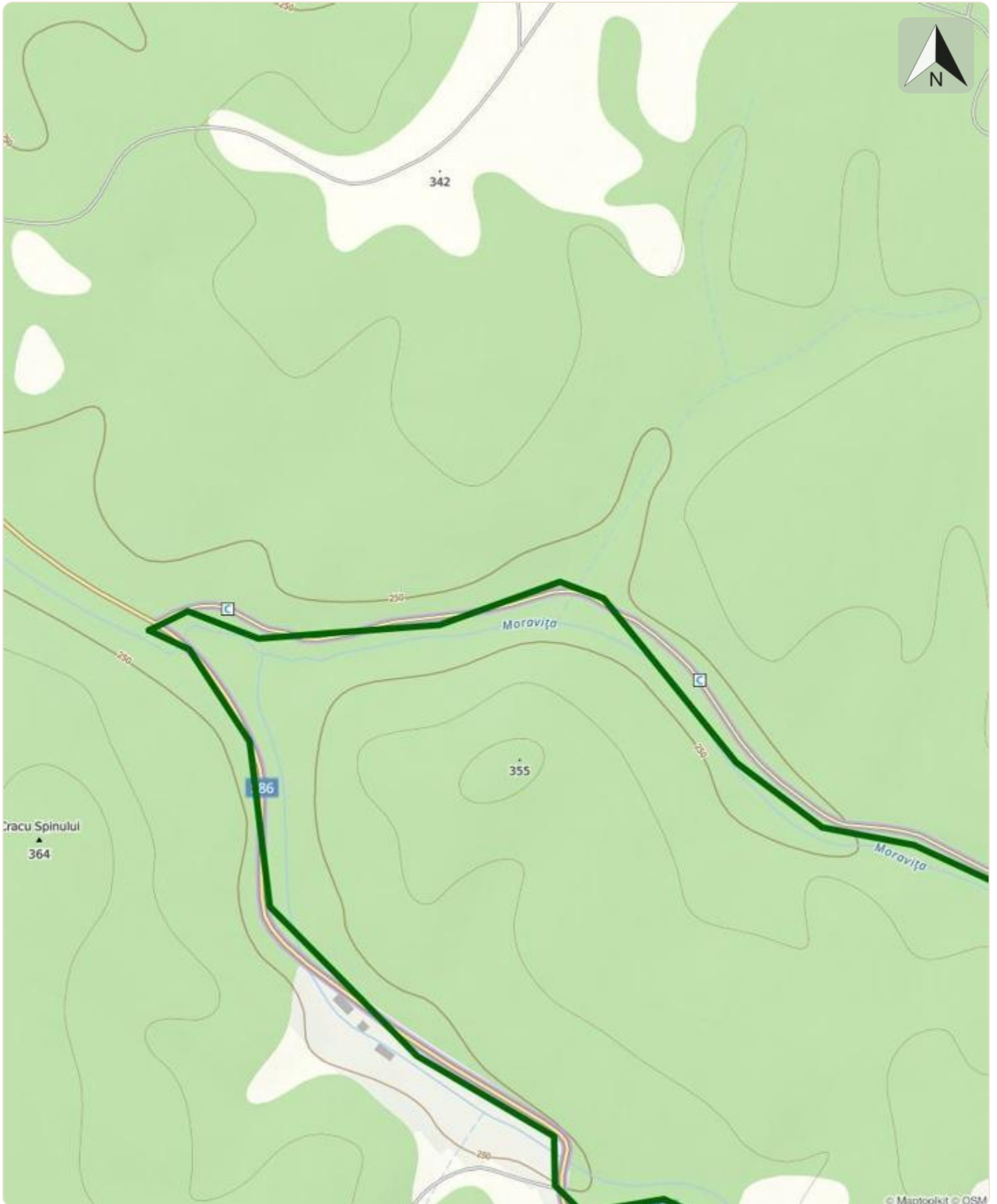

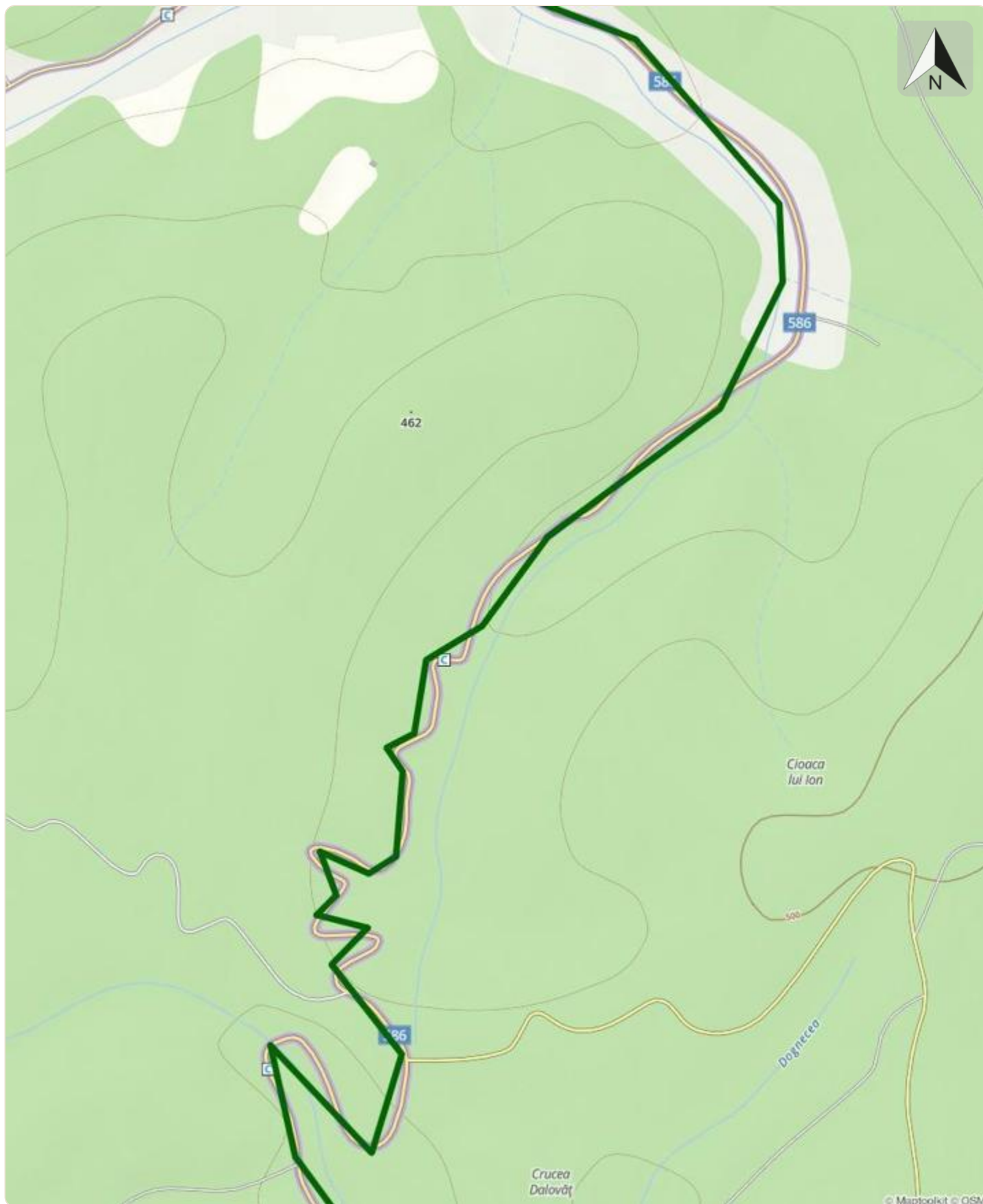

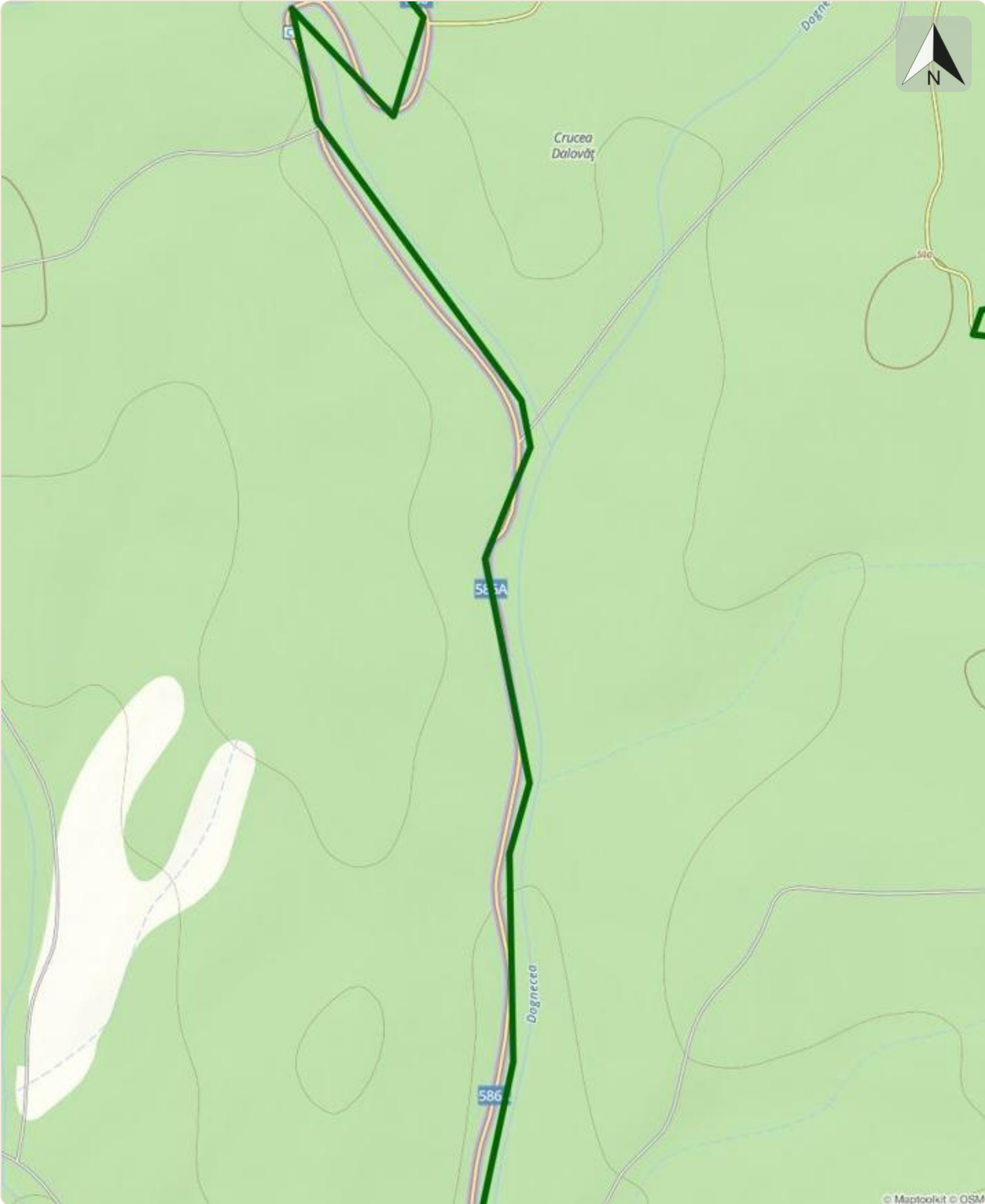

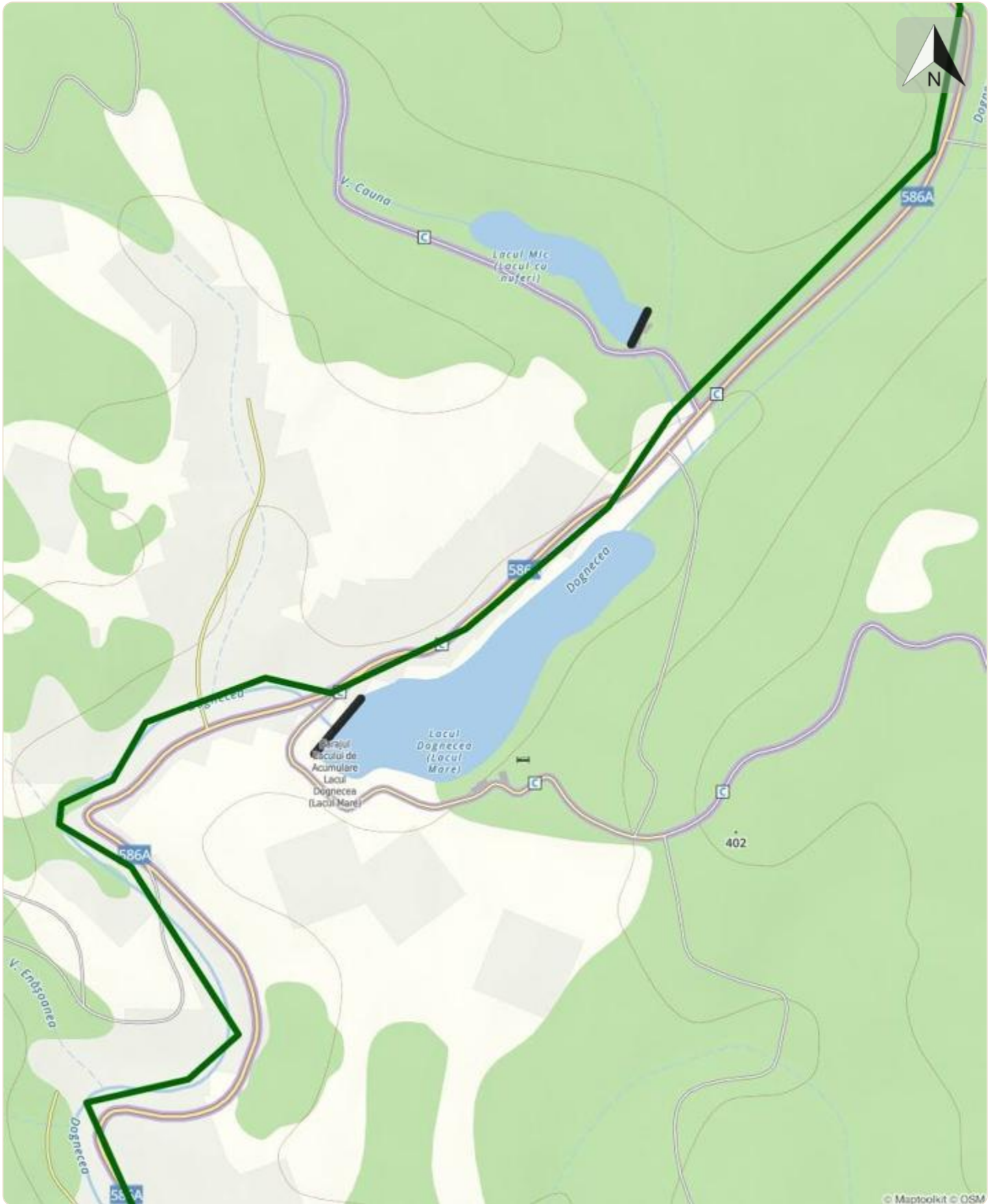

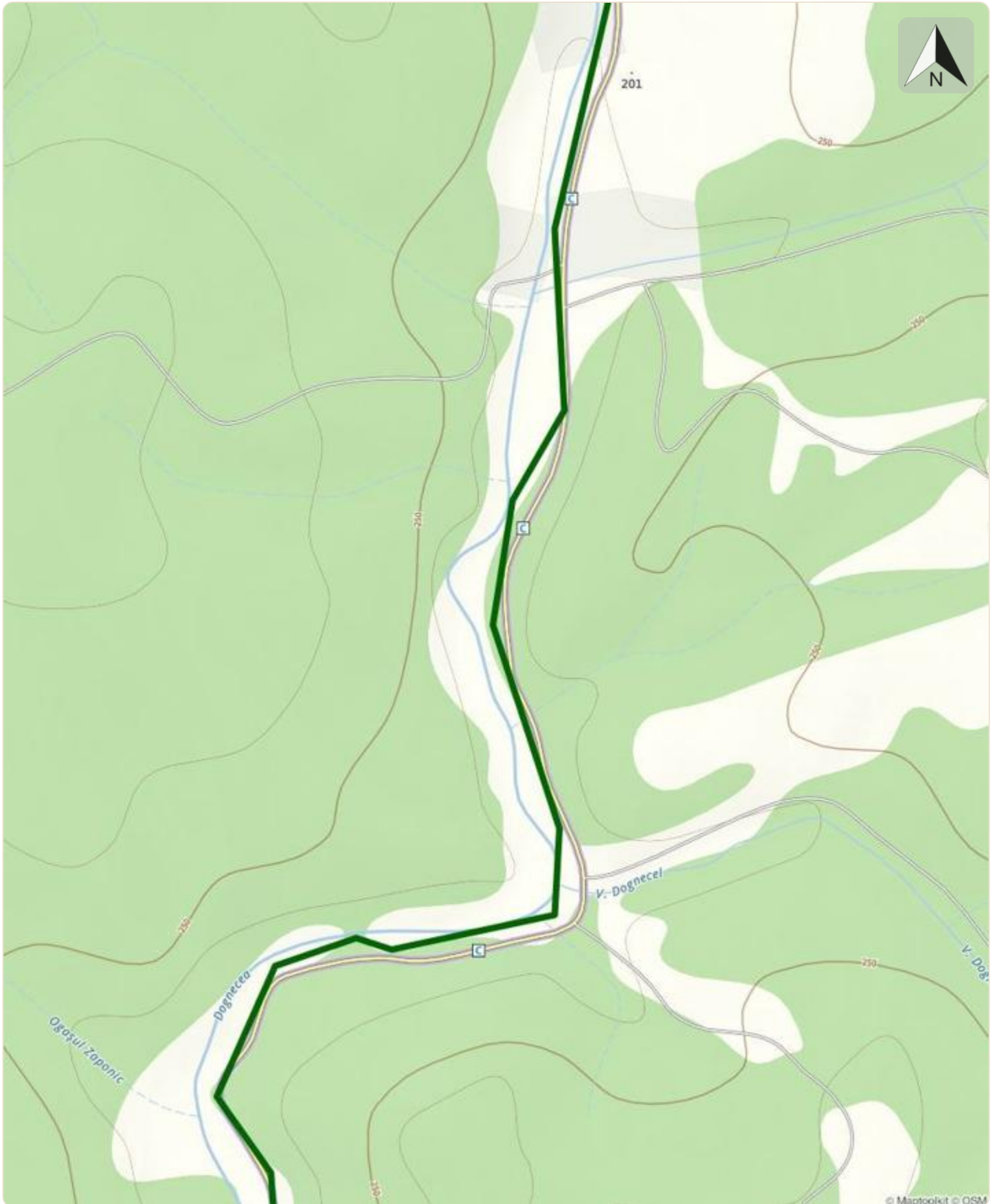

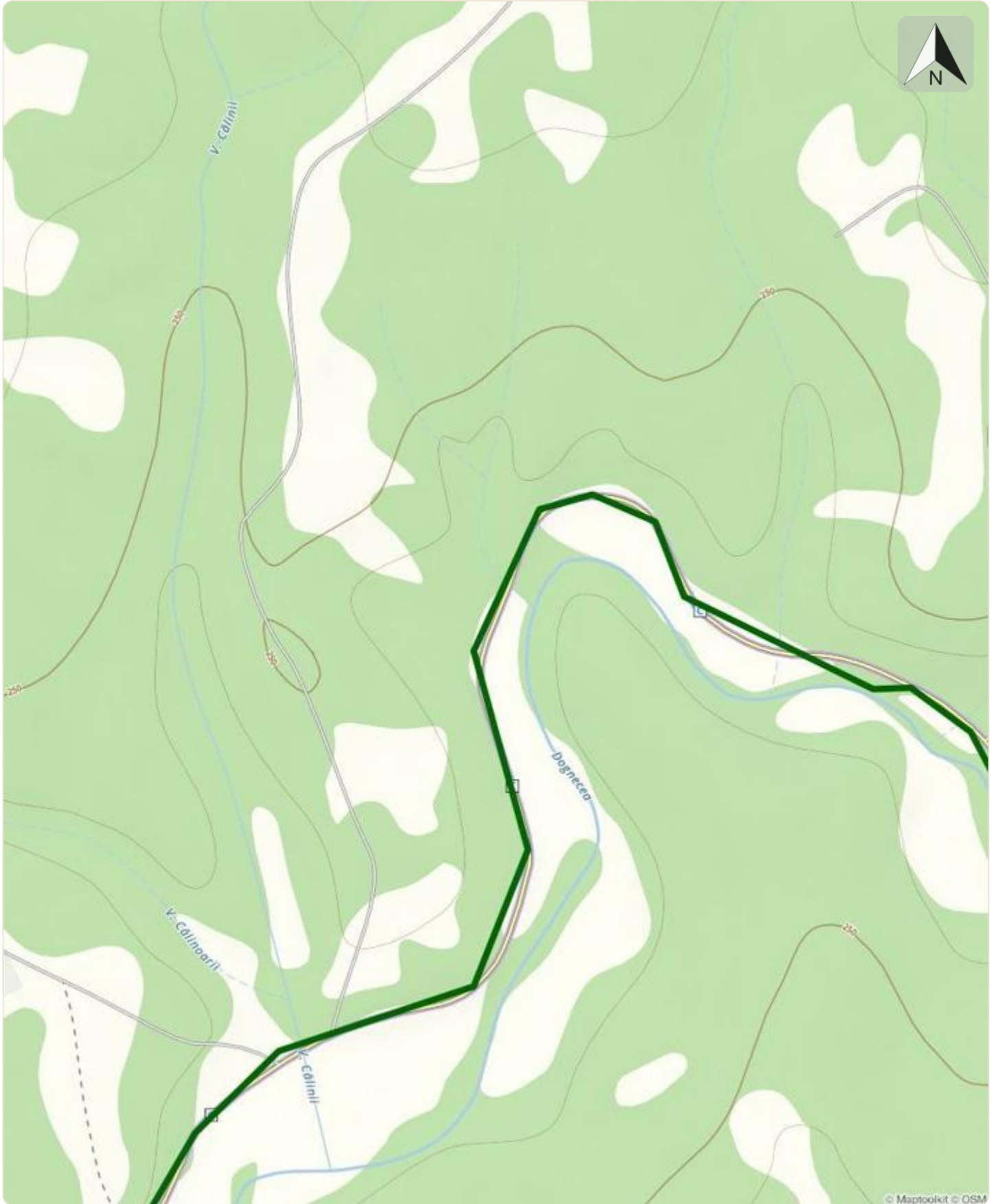

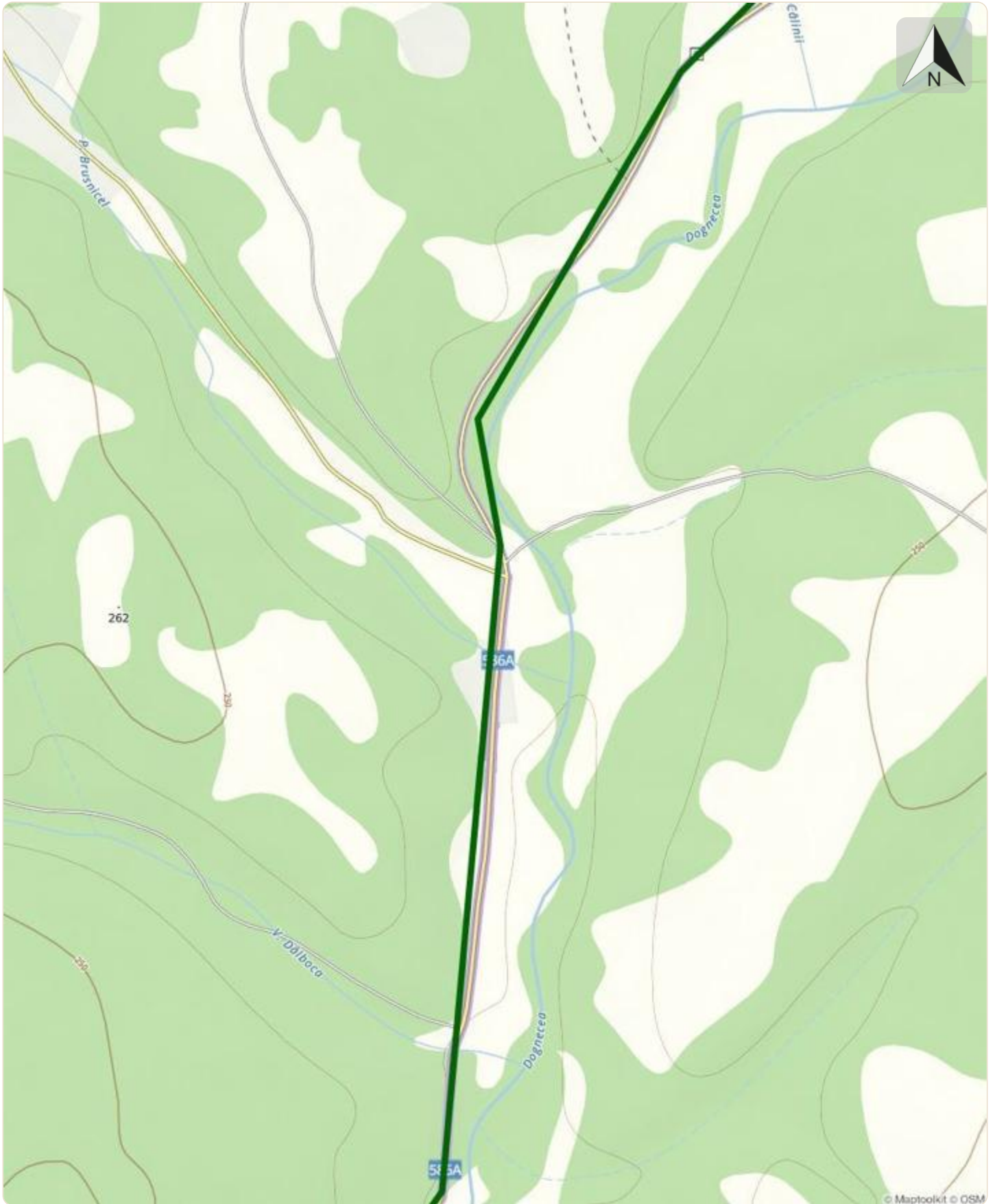

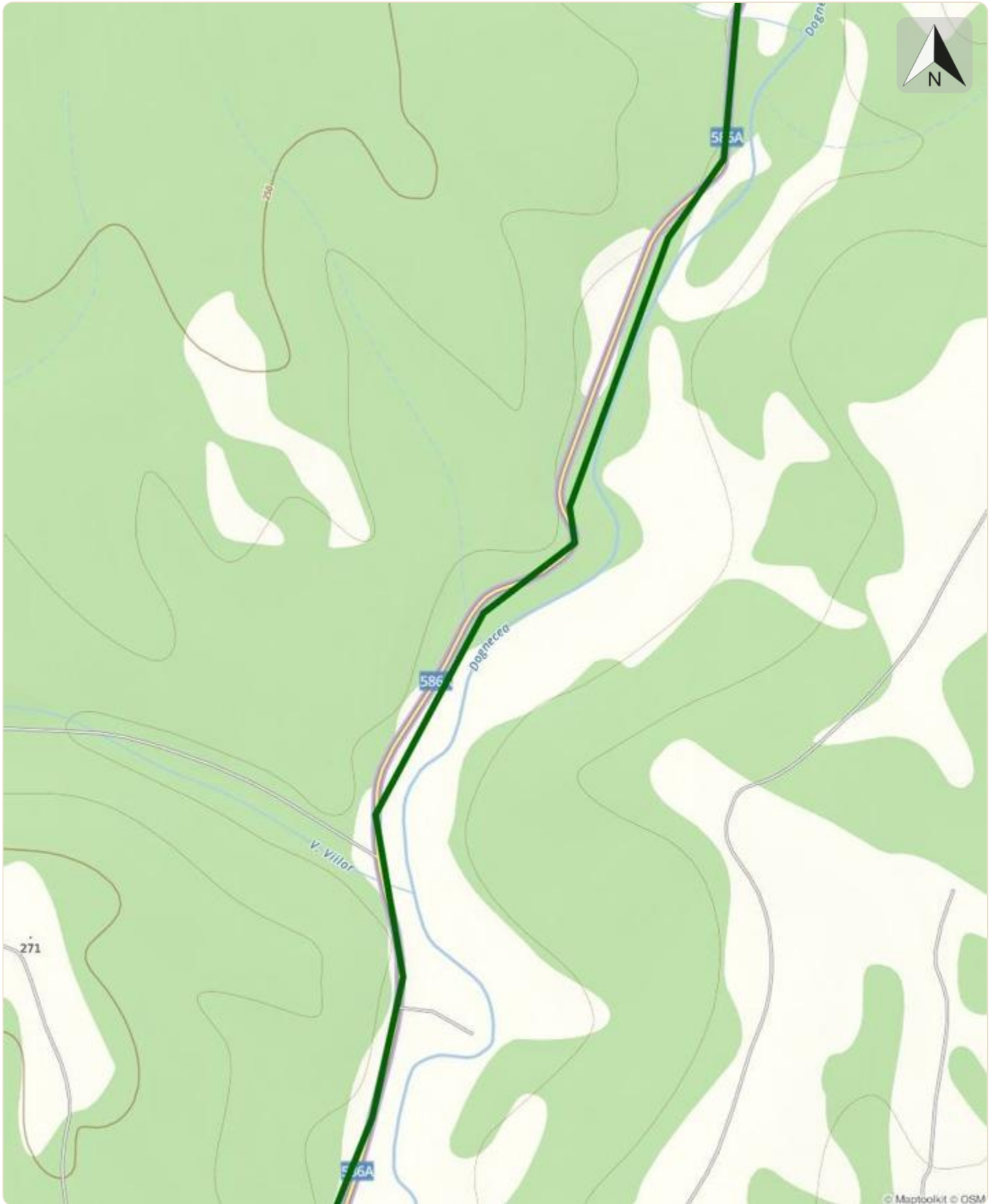

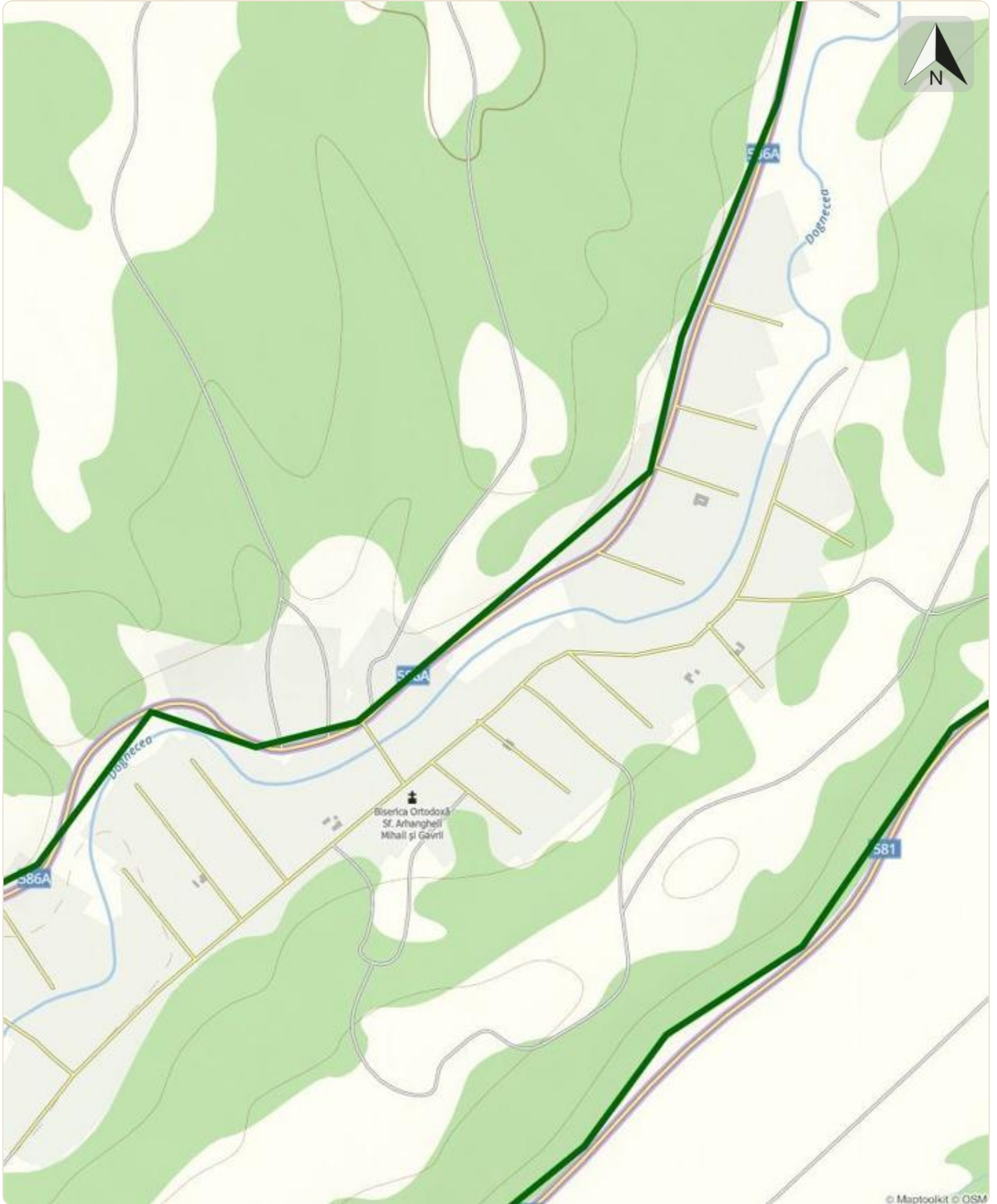

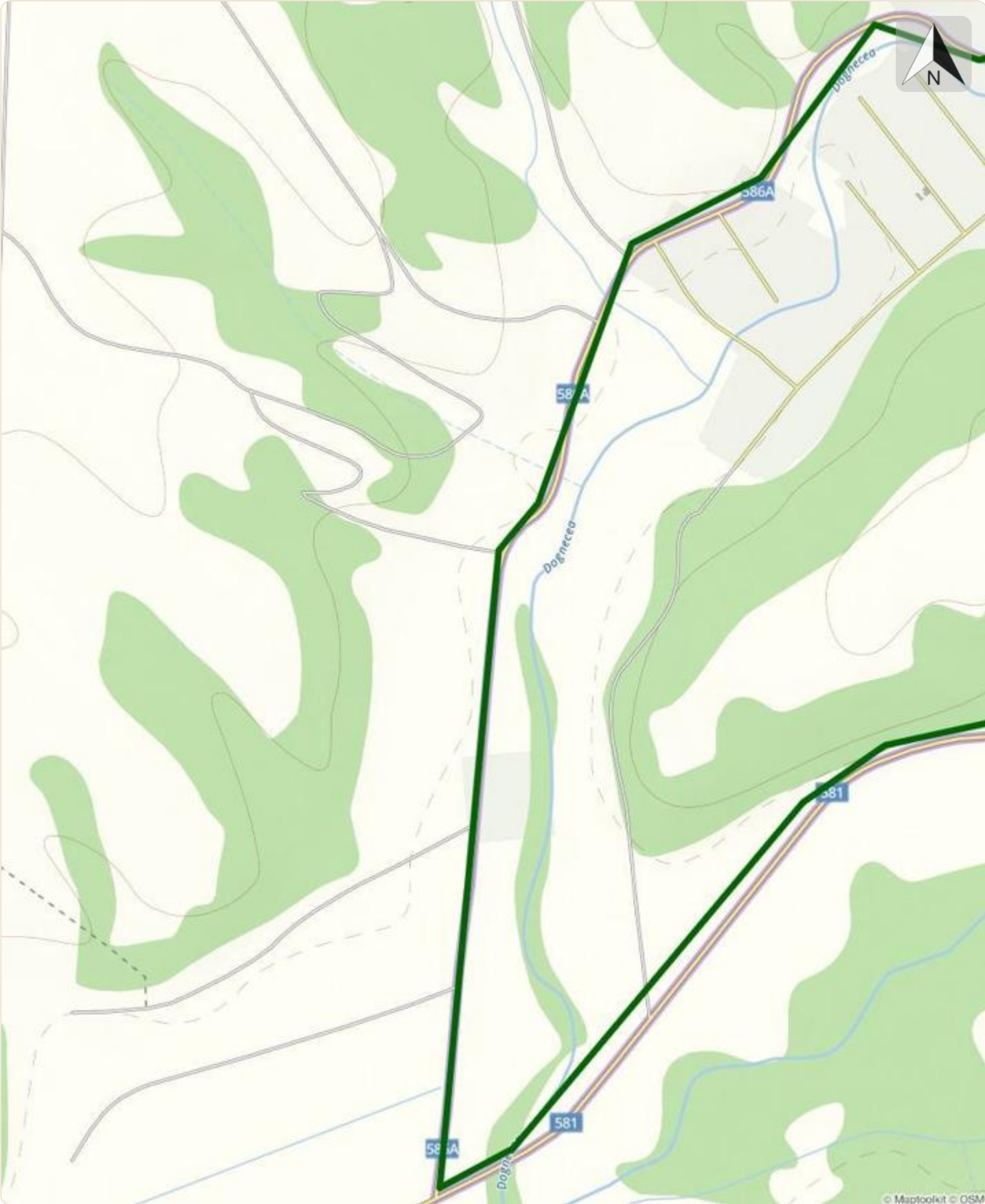
© Maptoolkit © OSM

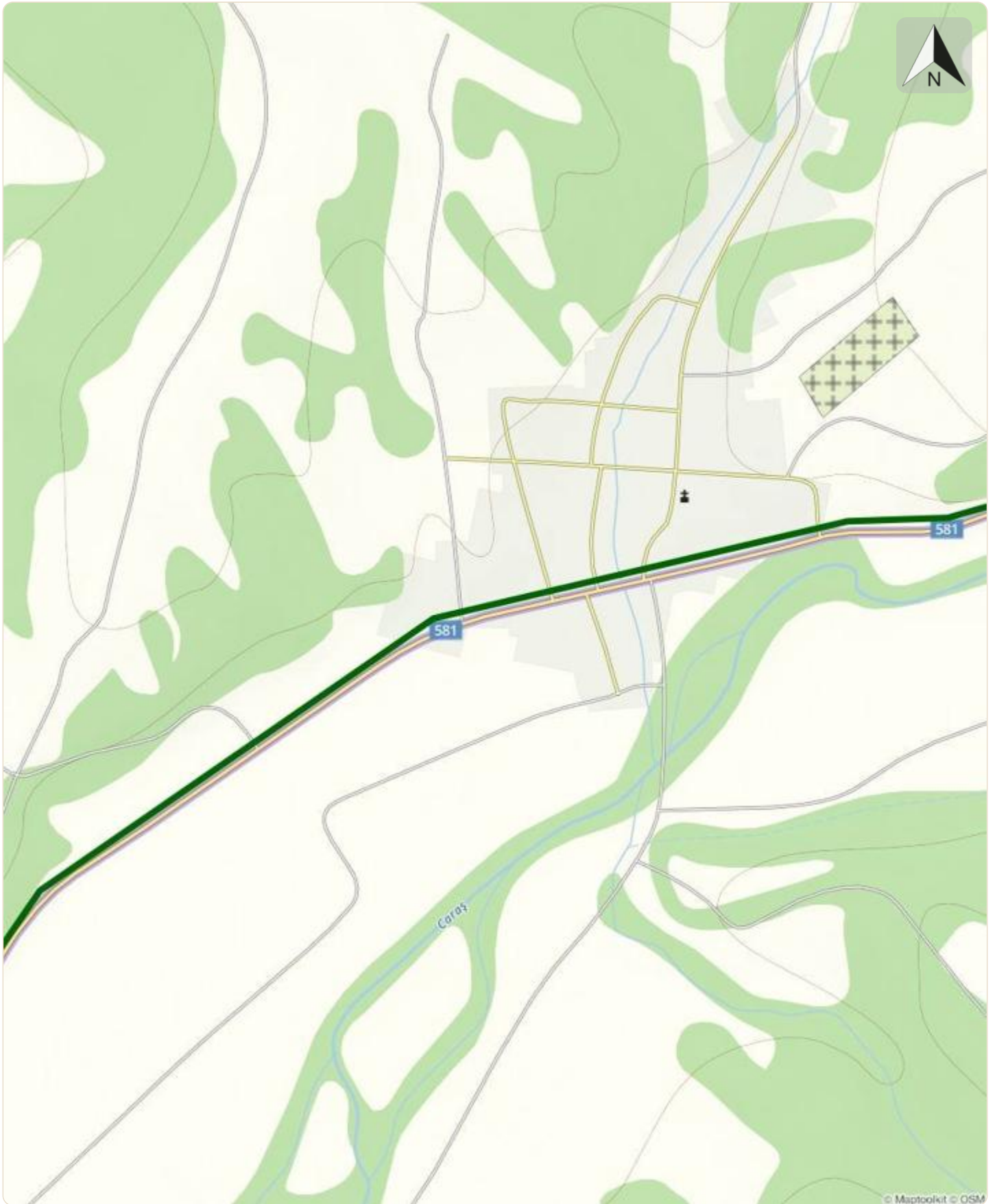

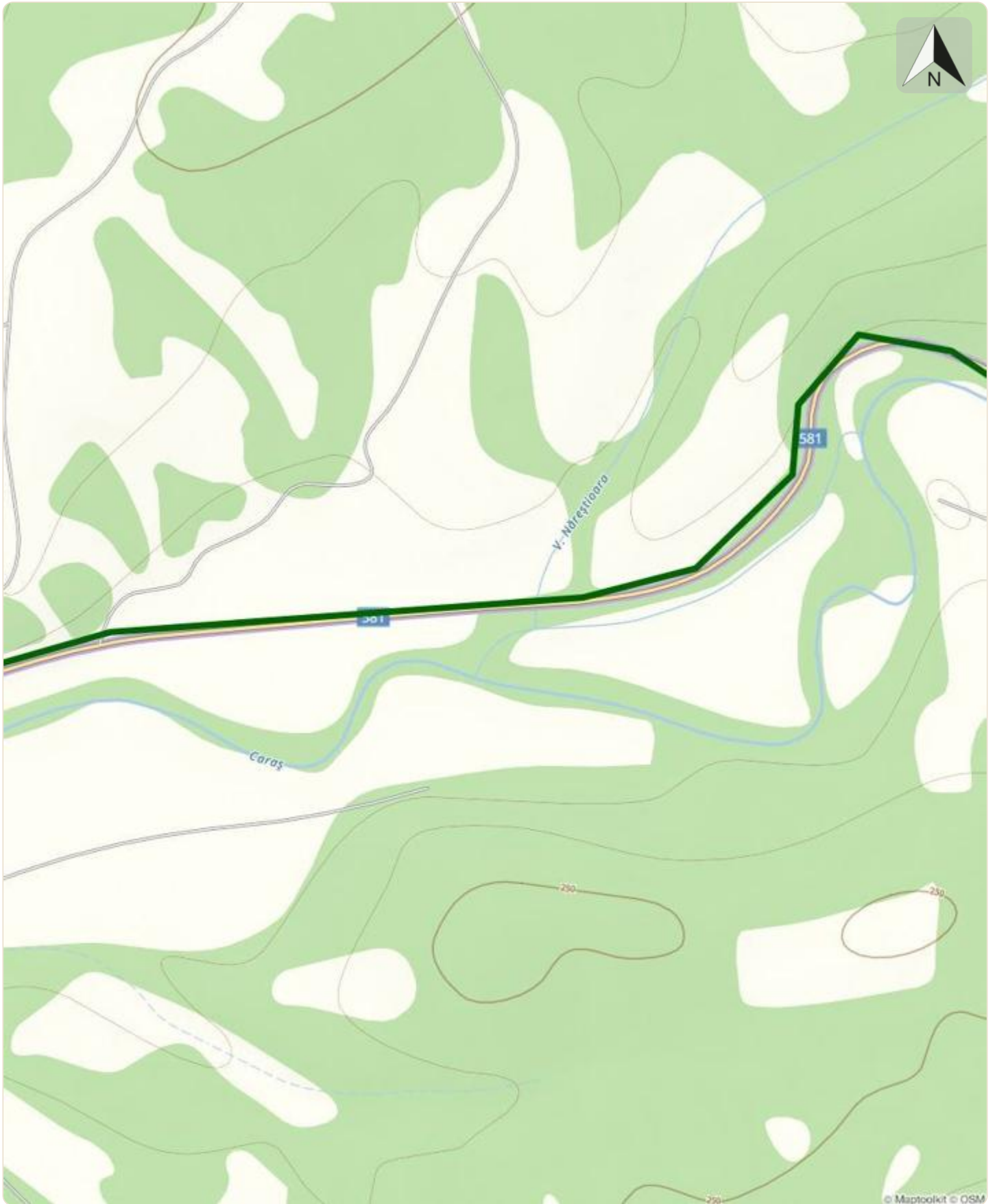

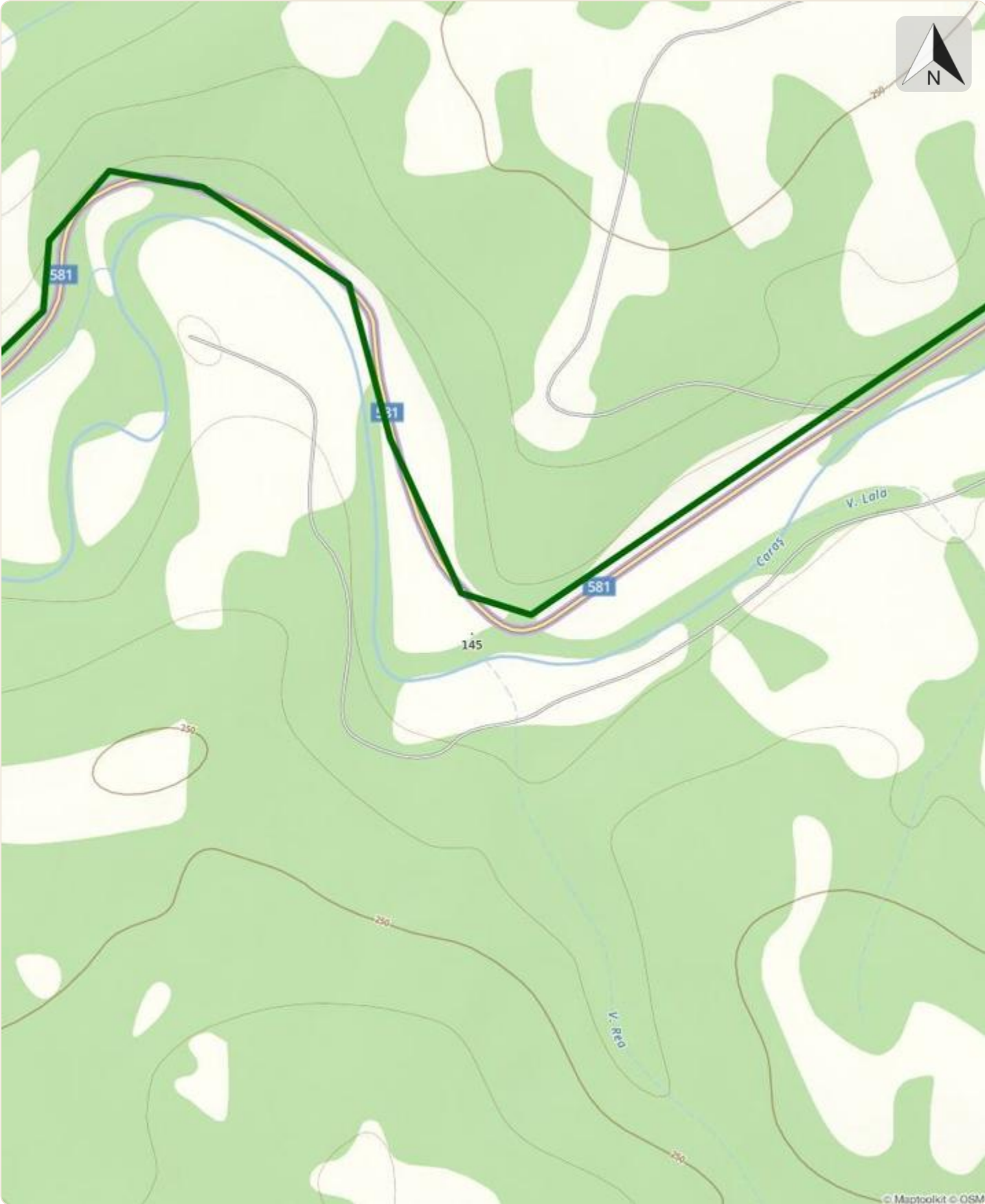

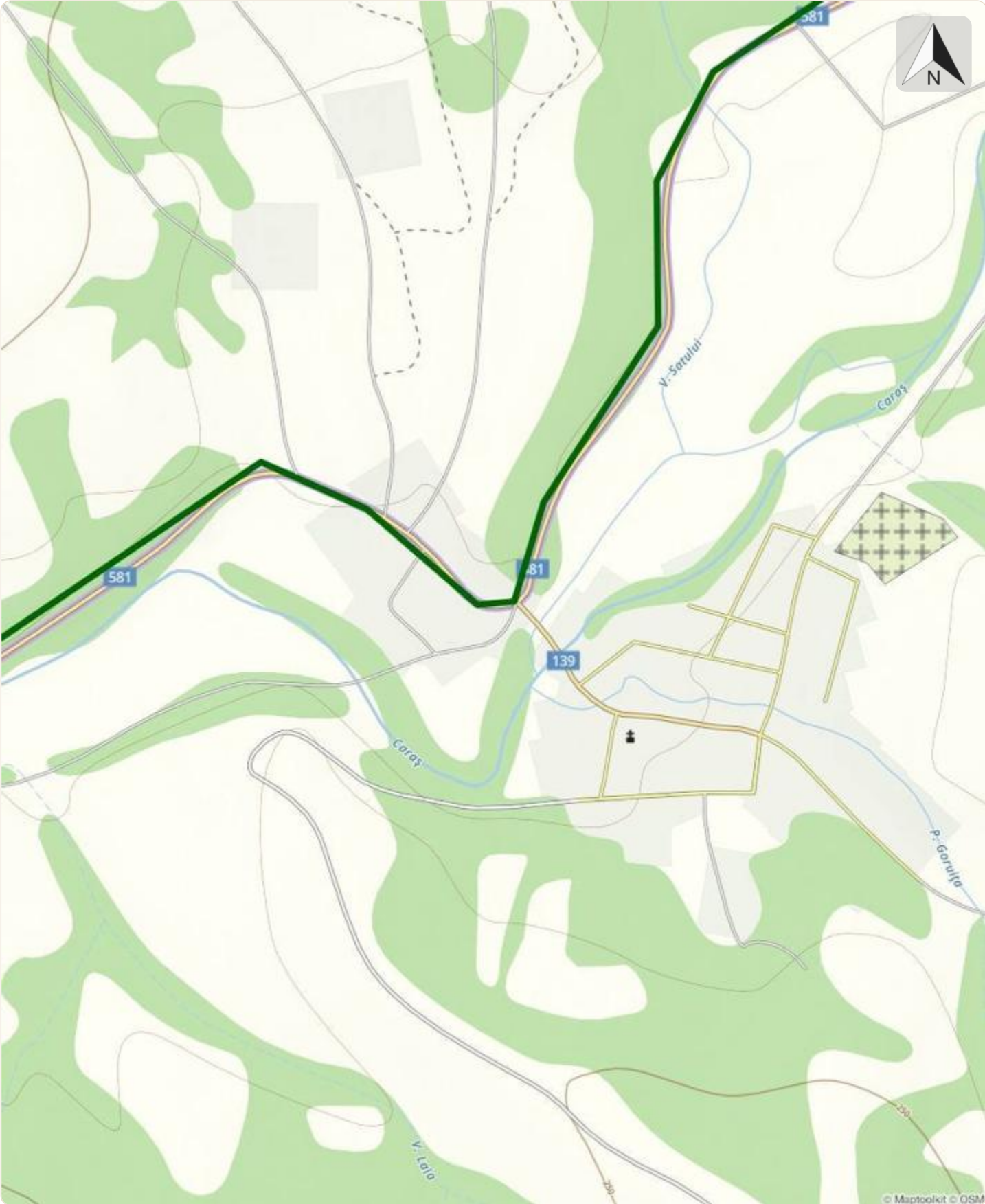
© Maptoolkit © OSM

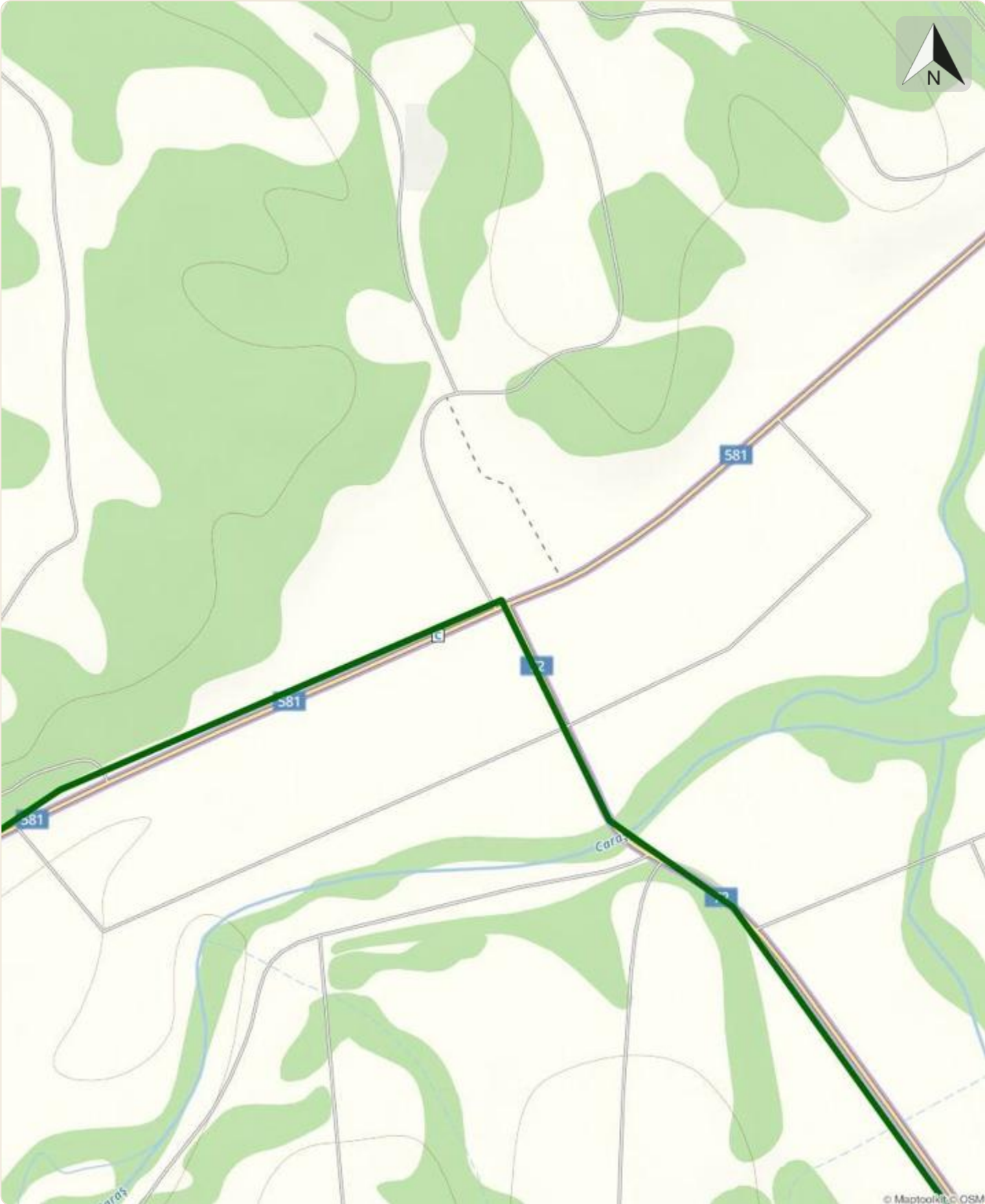

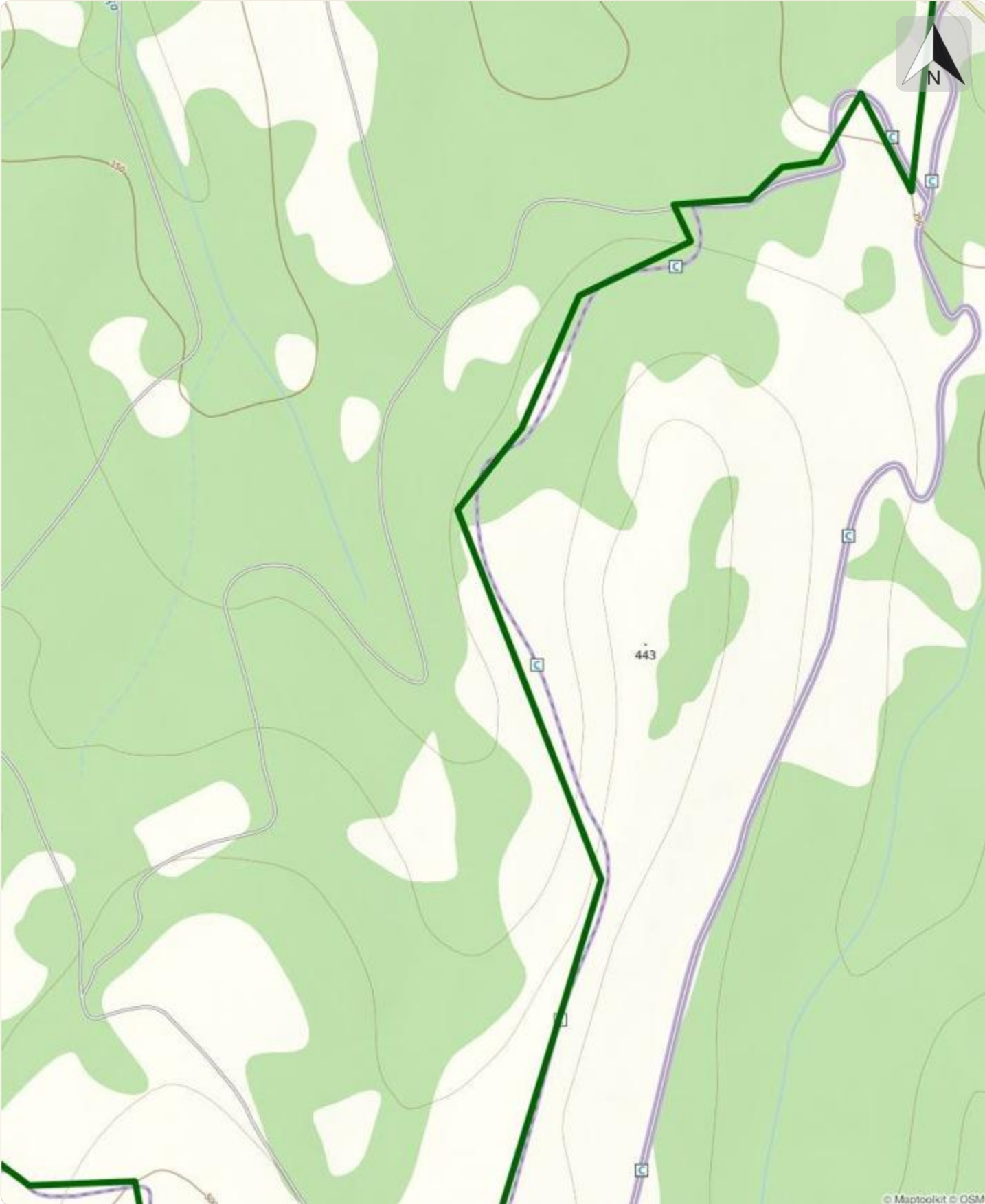

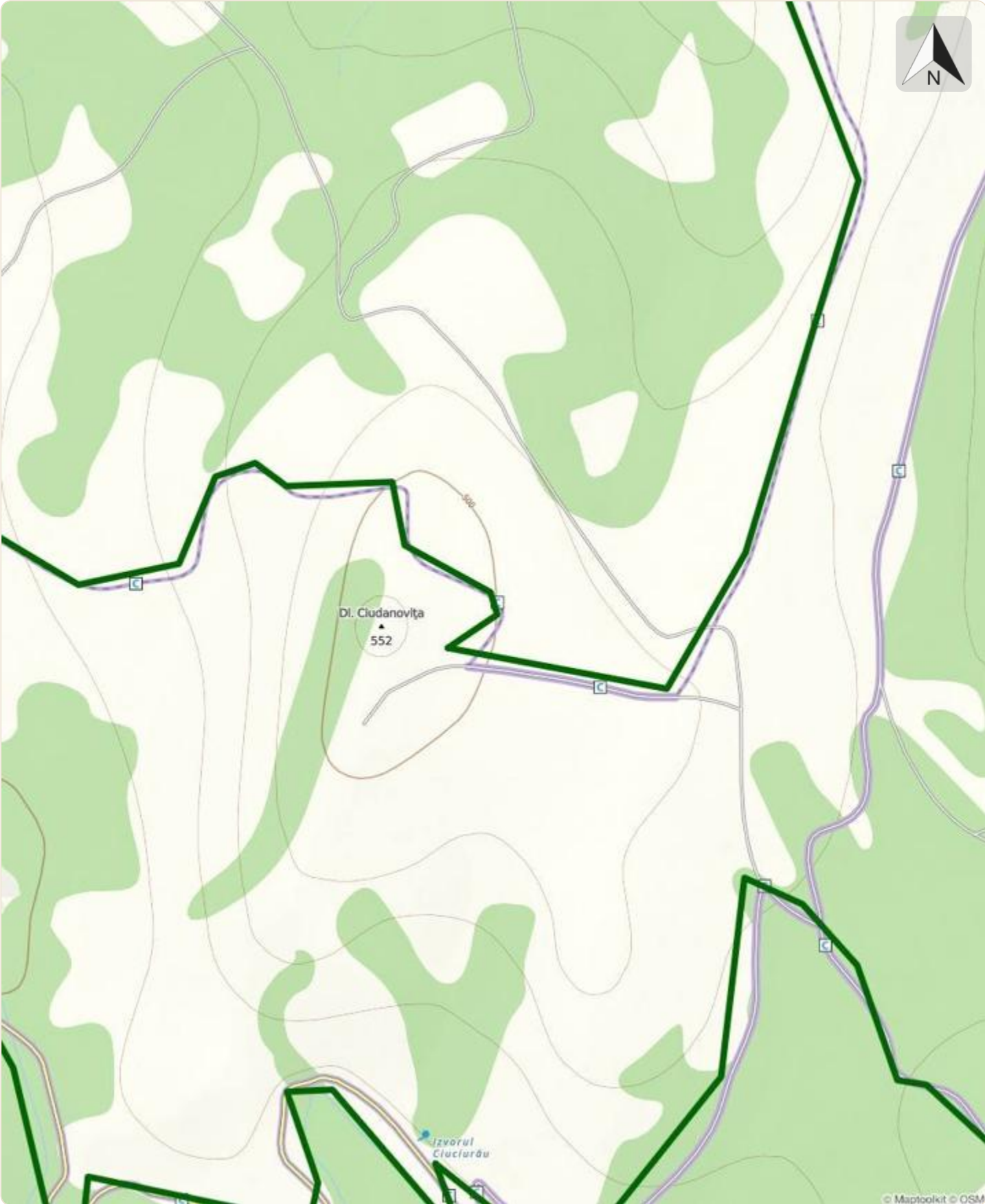

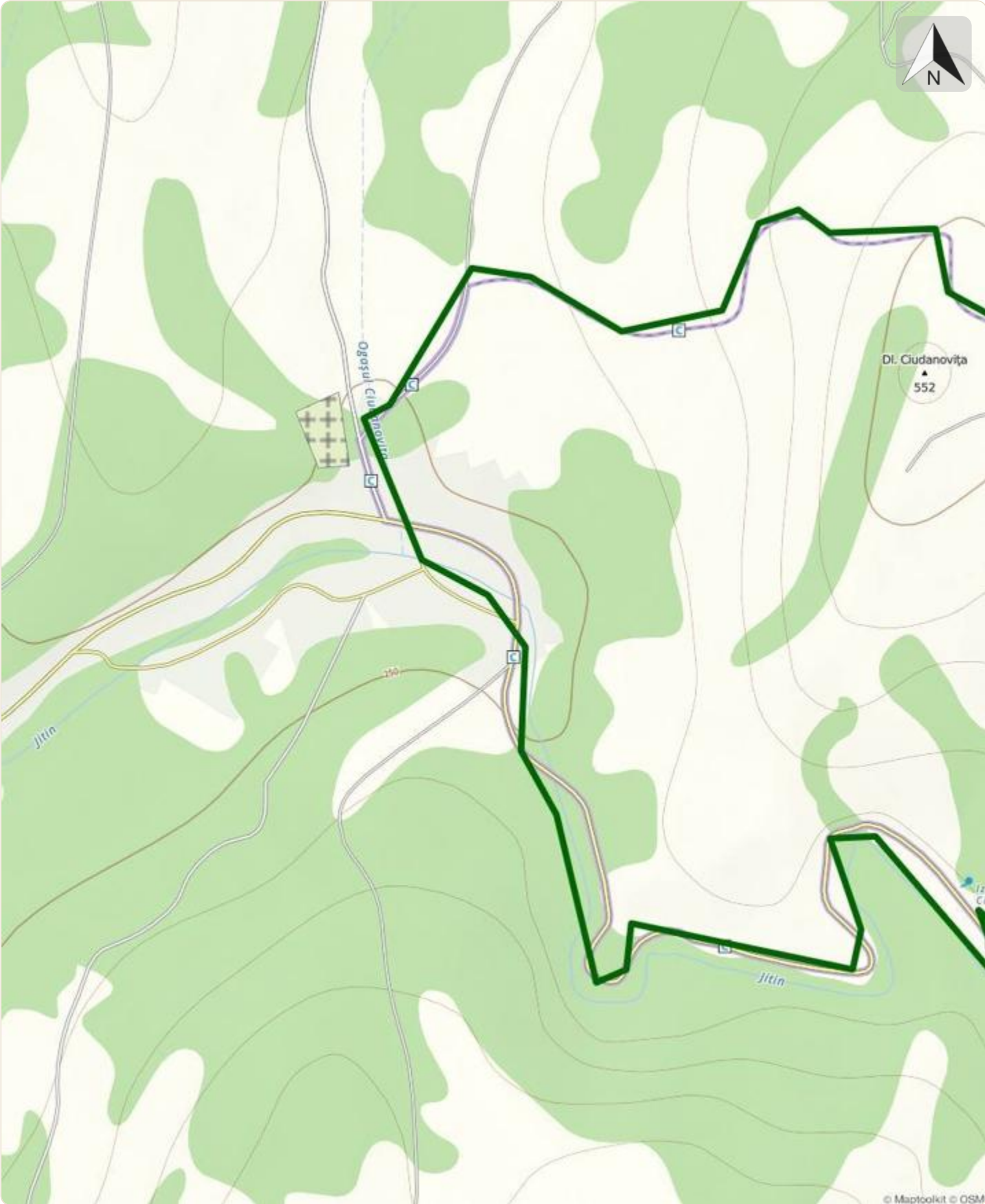

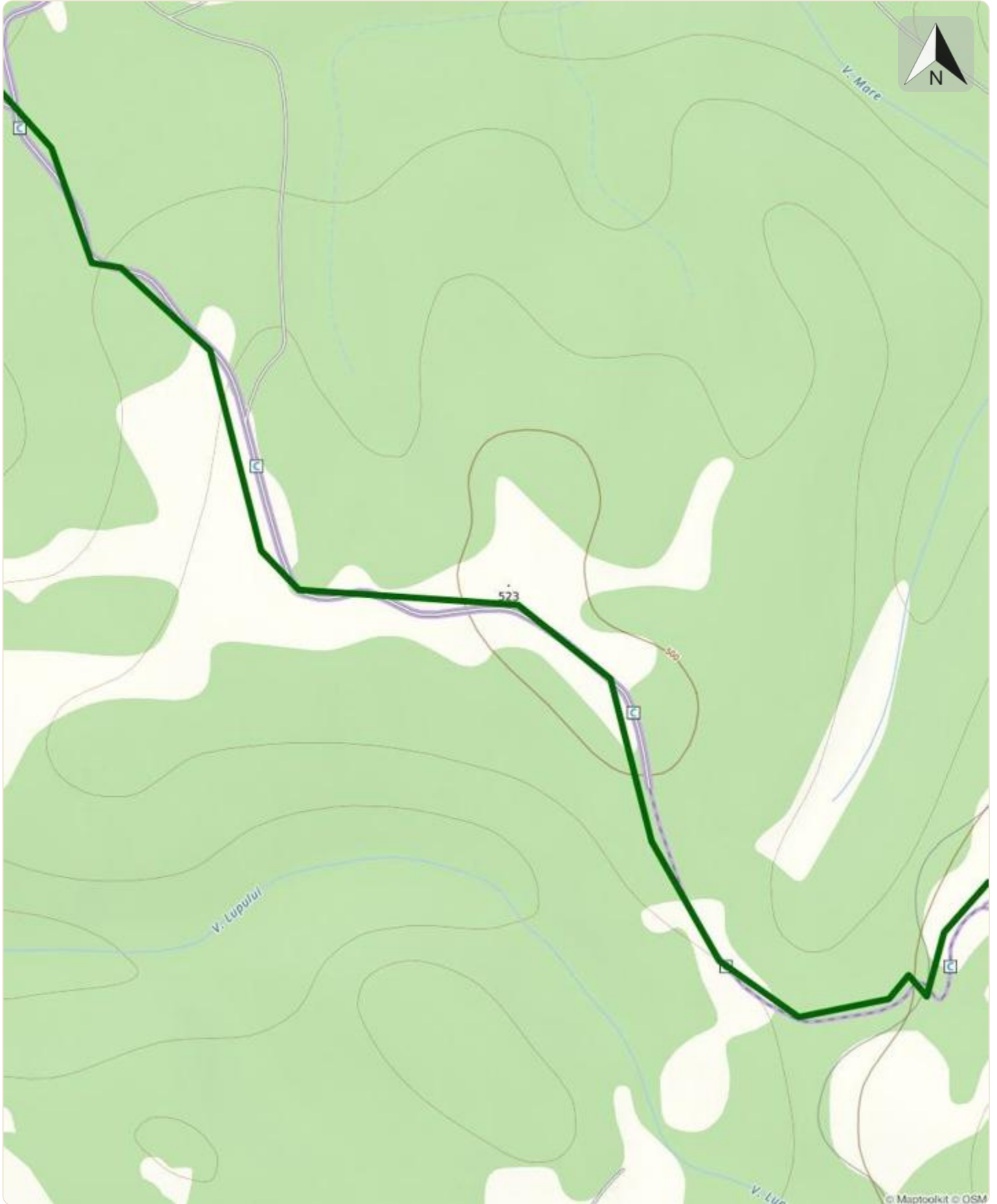

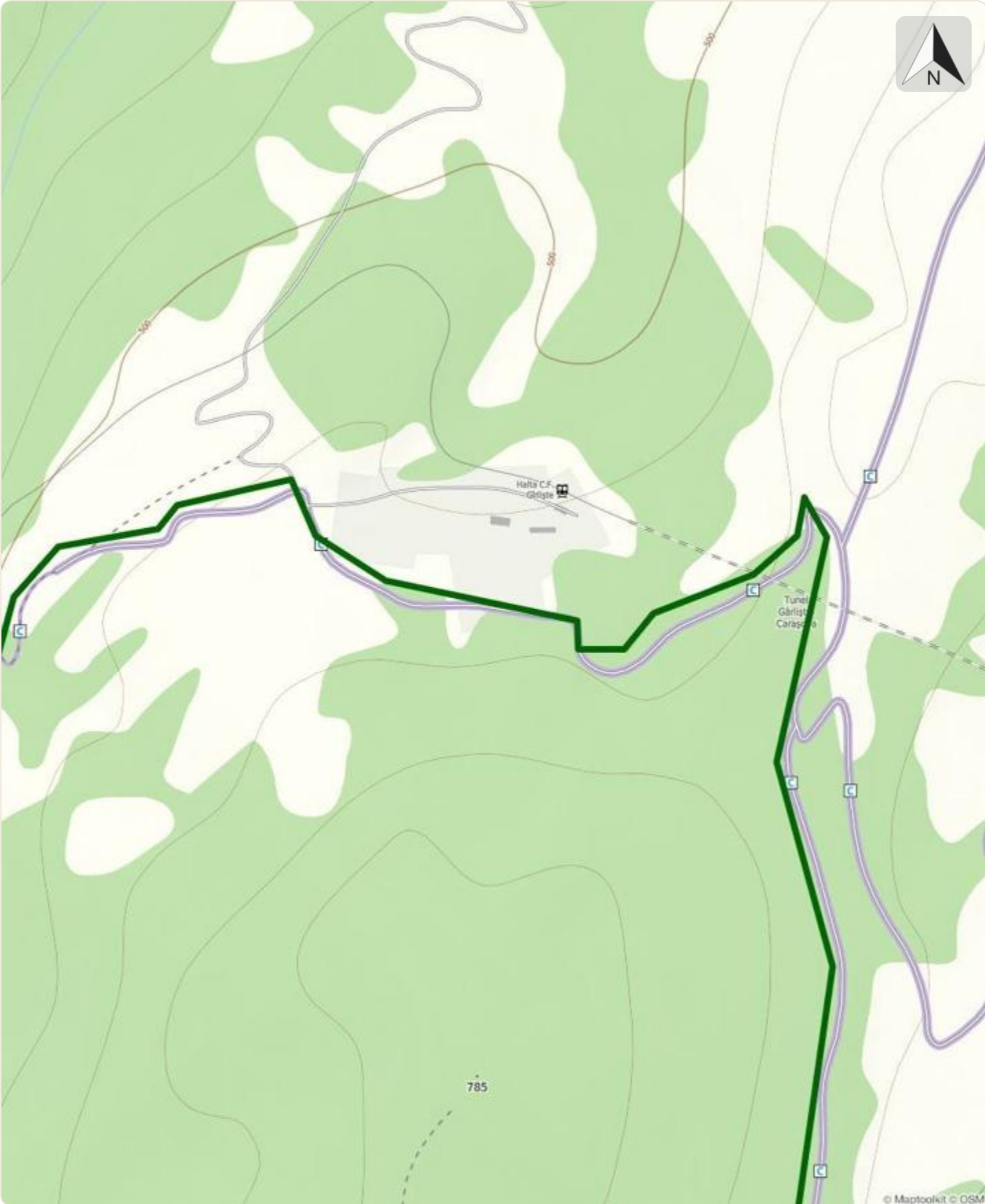

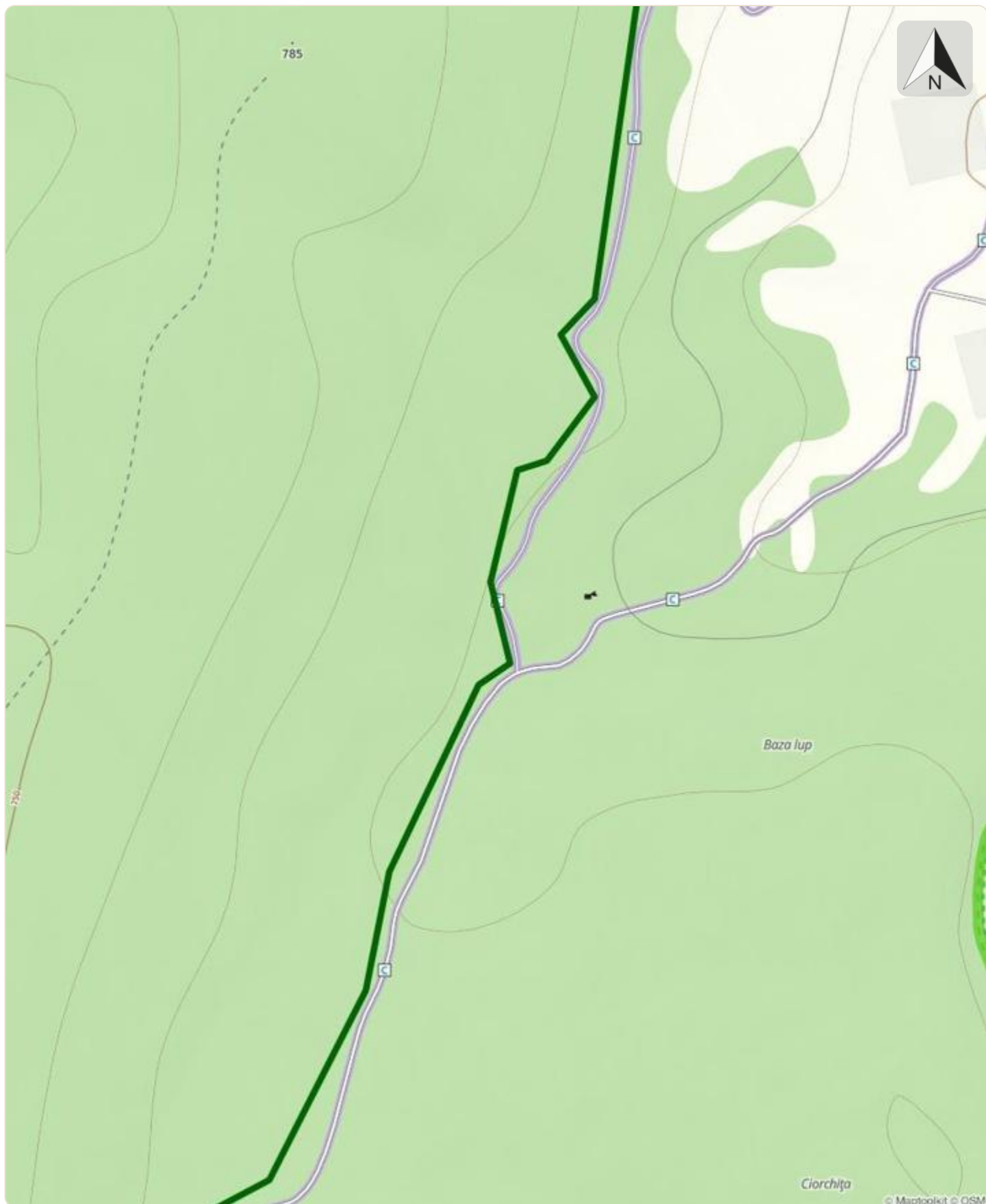

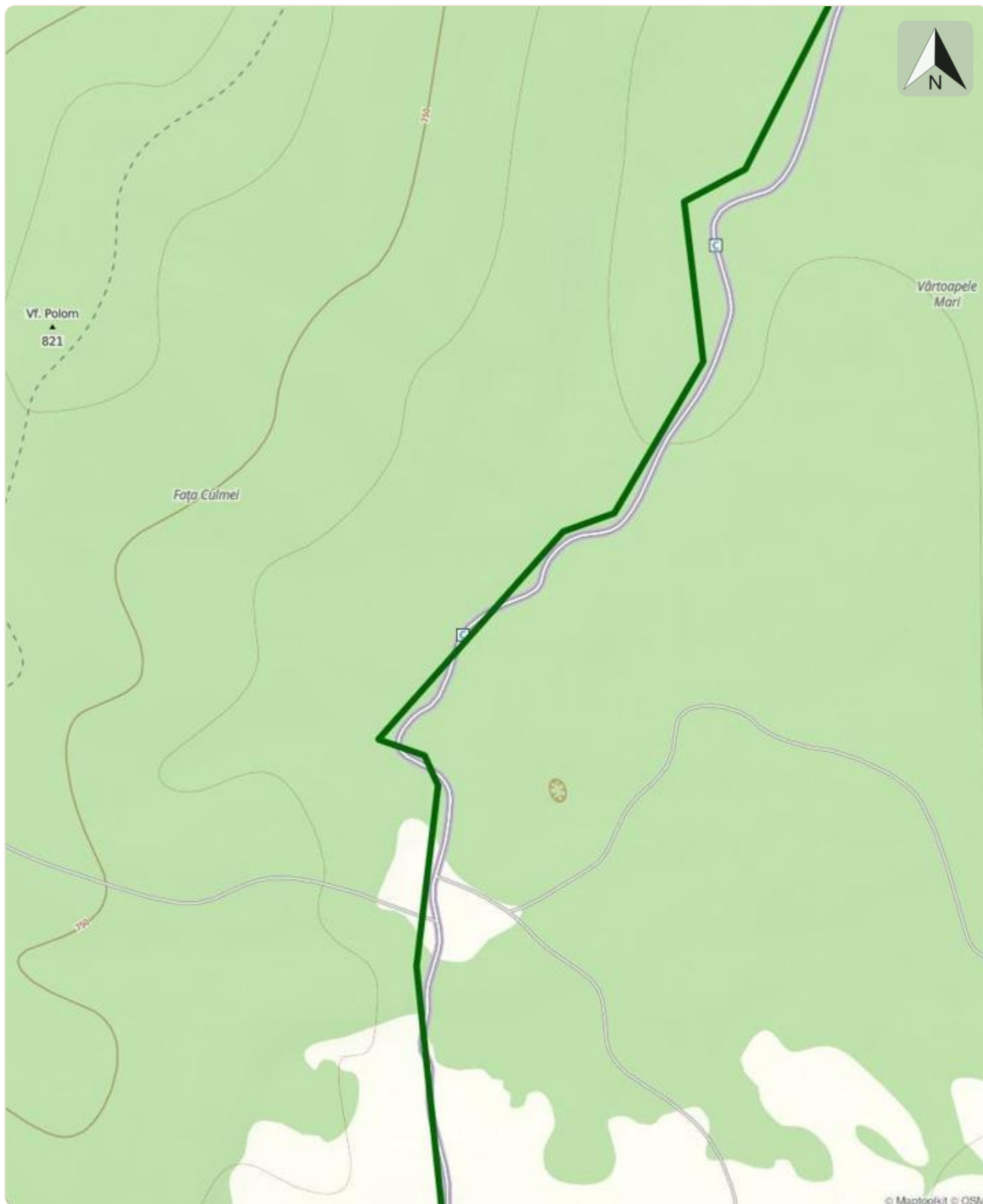

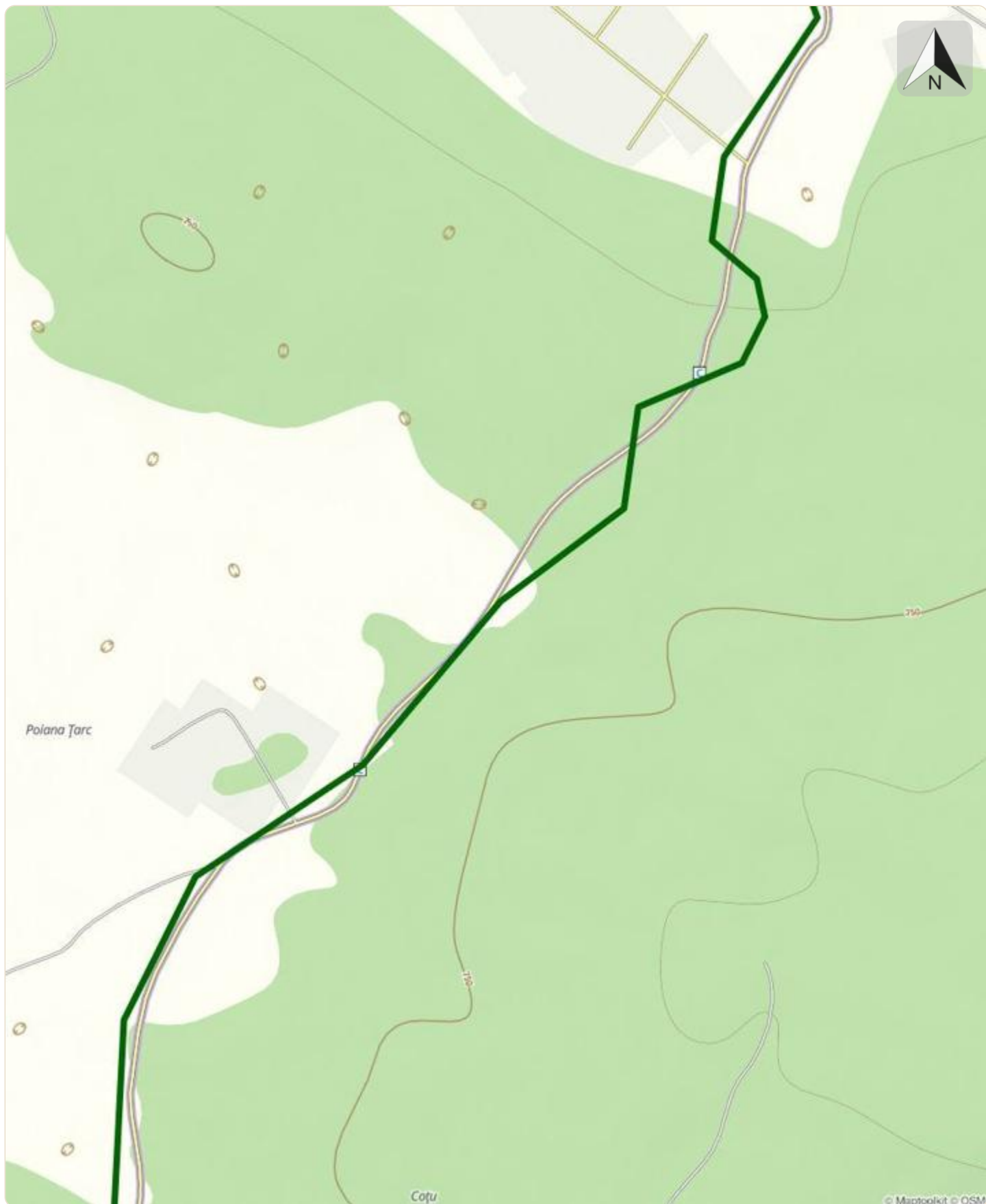

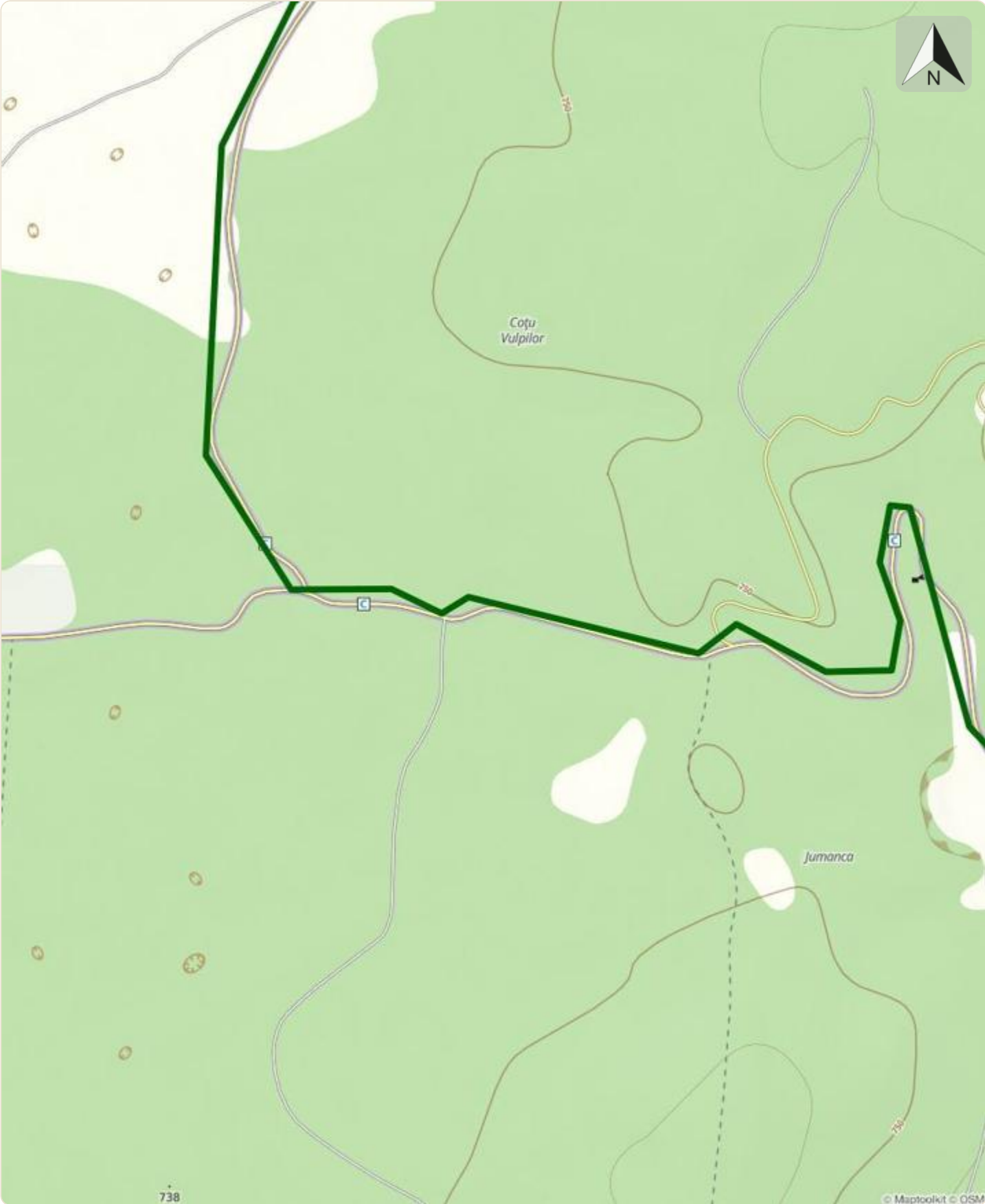

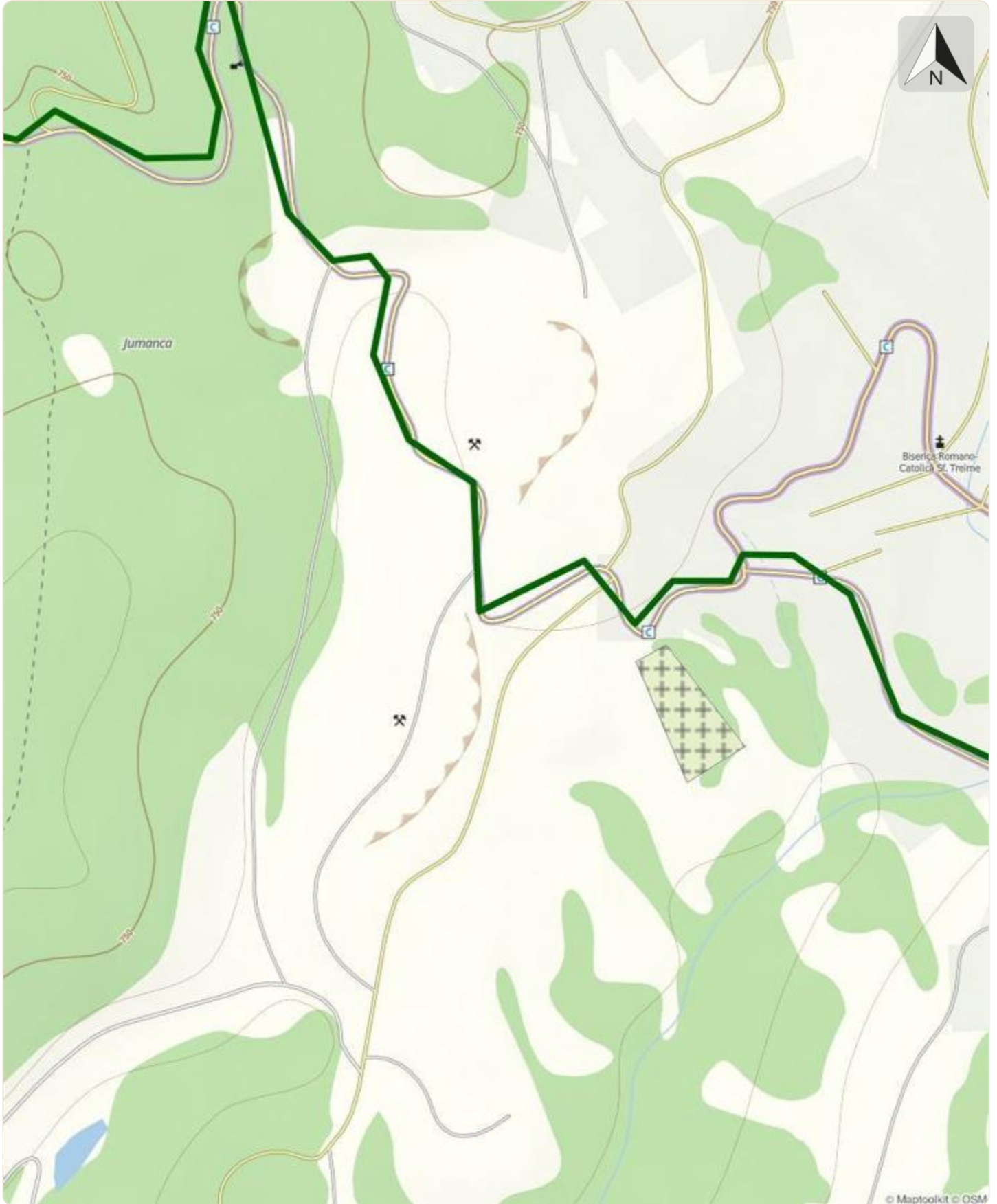

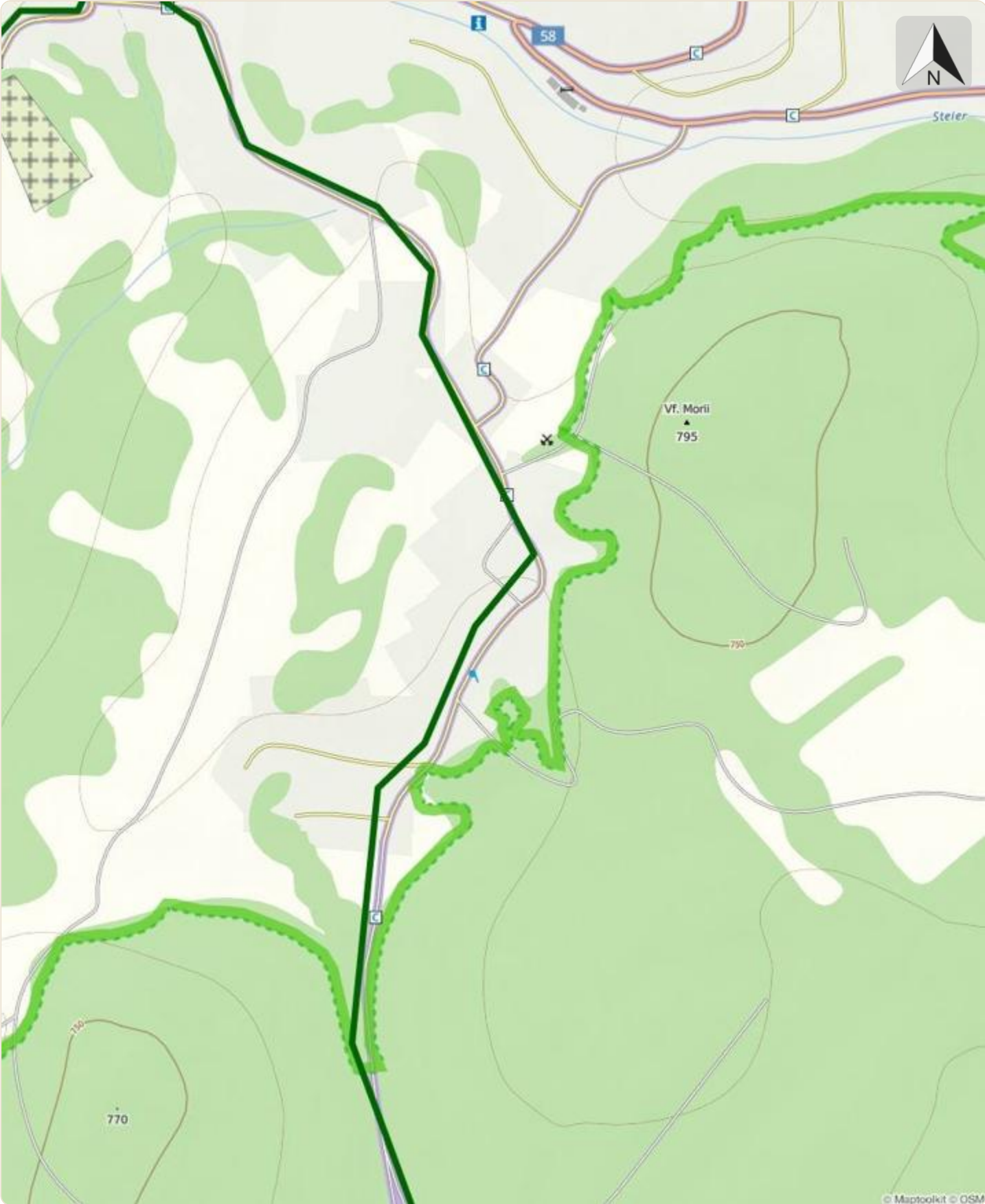

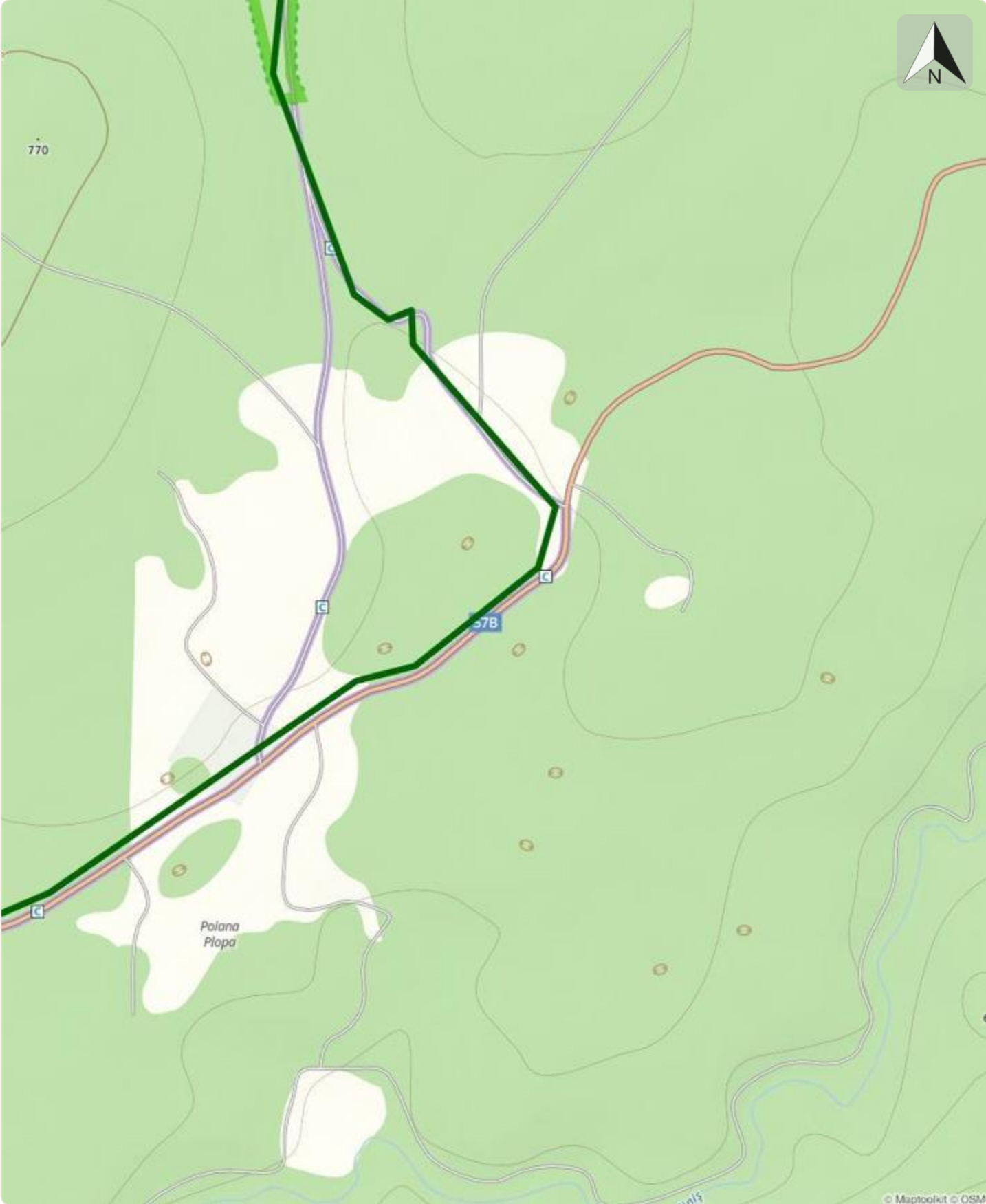

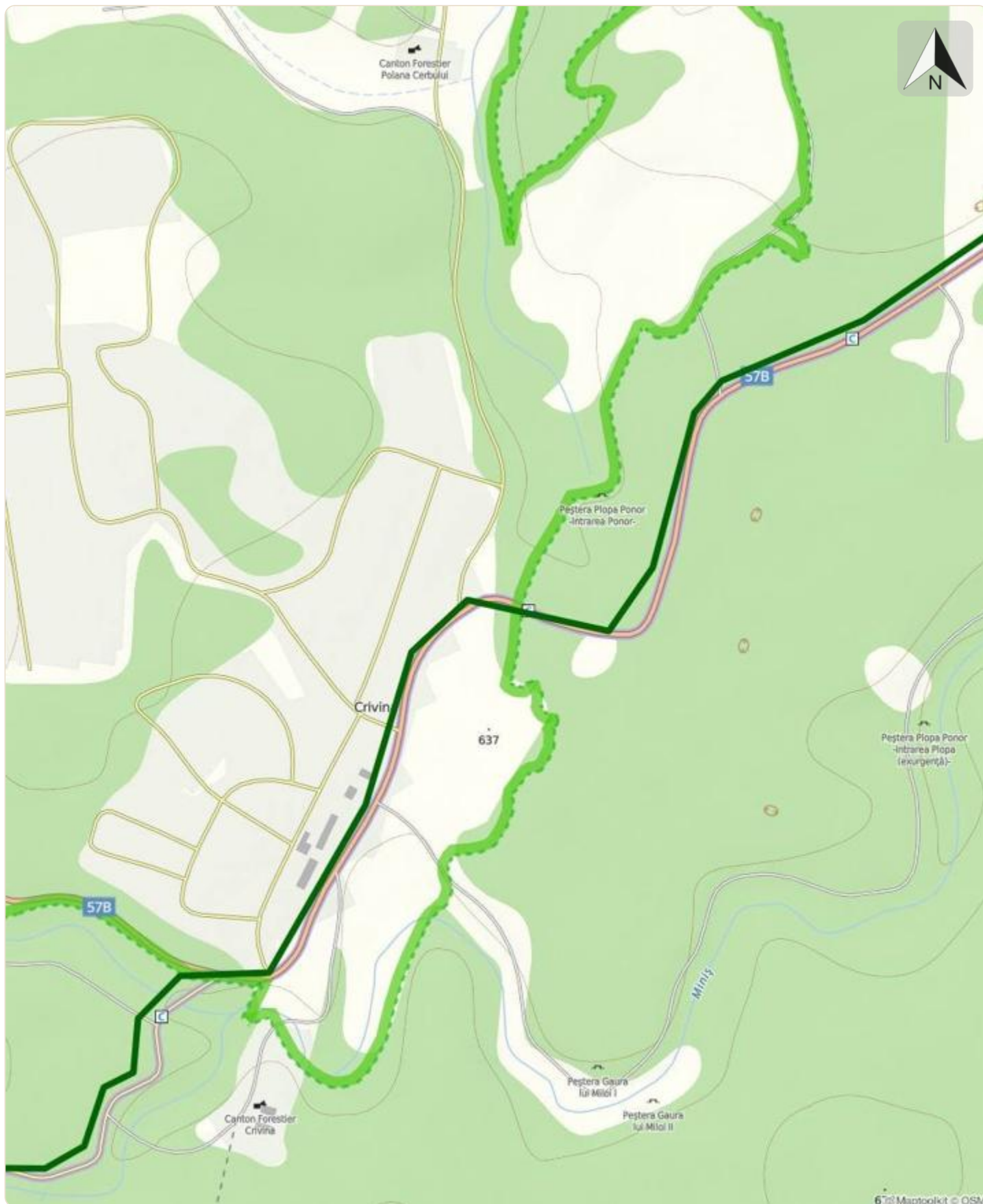

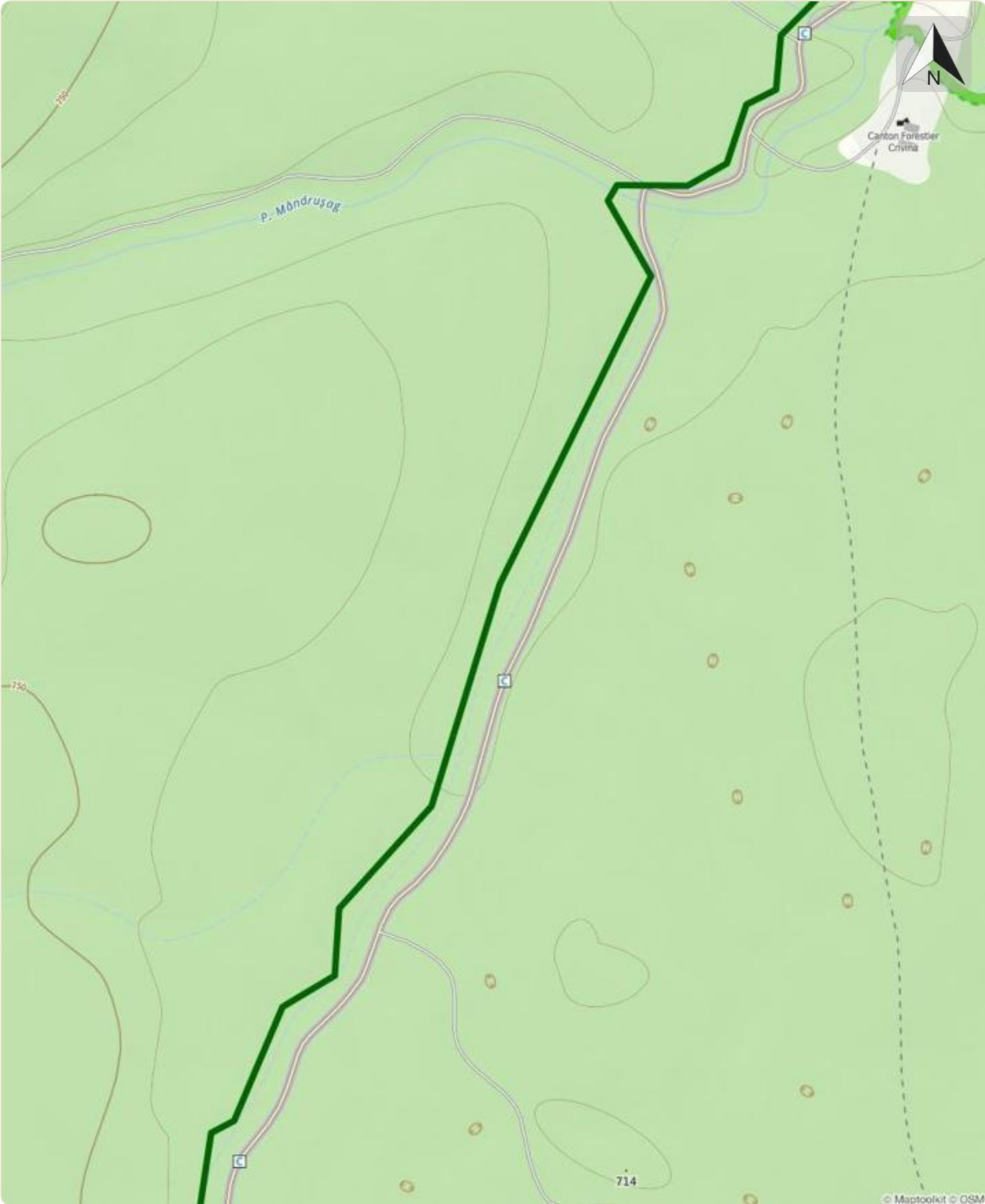

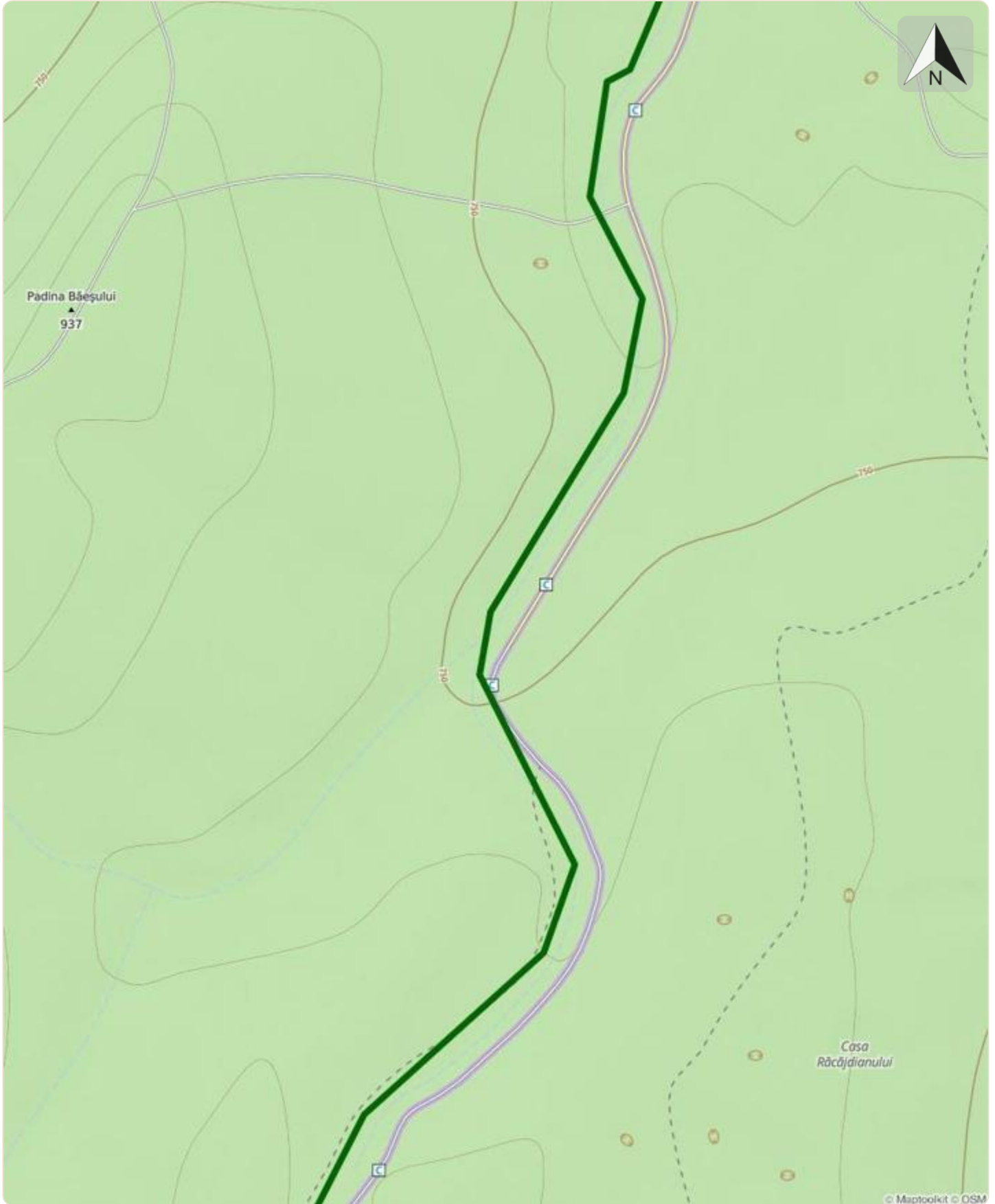

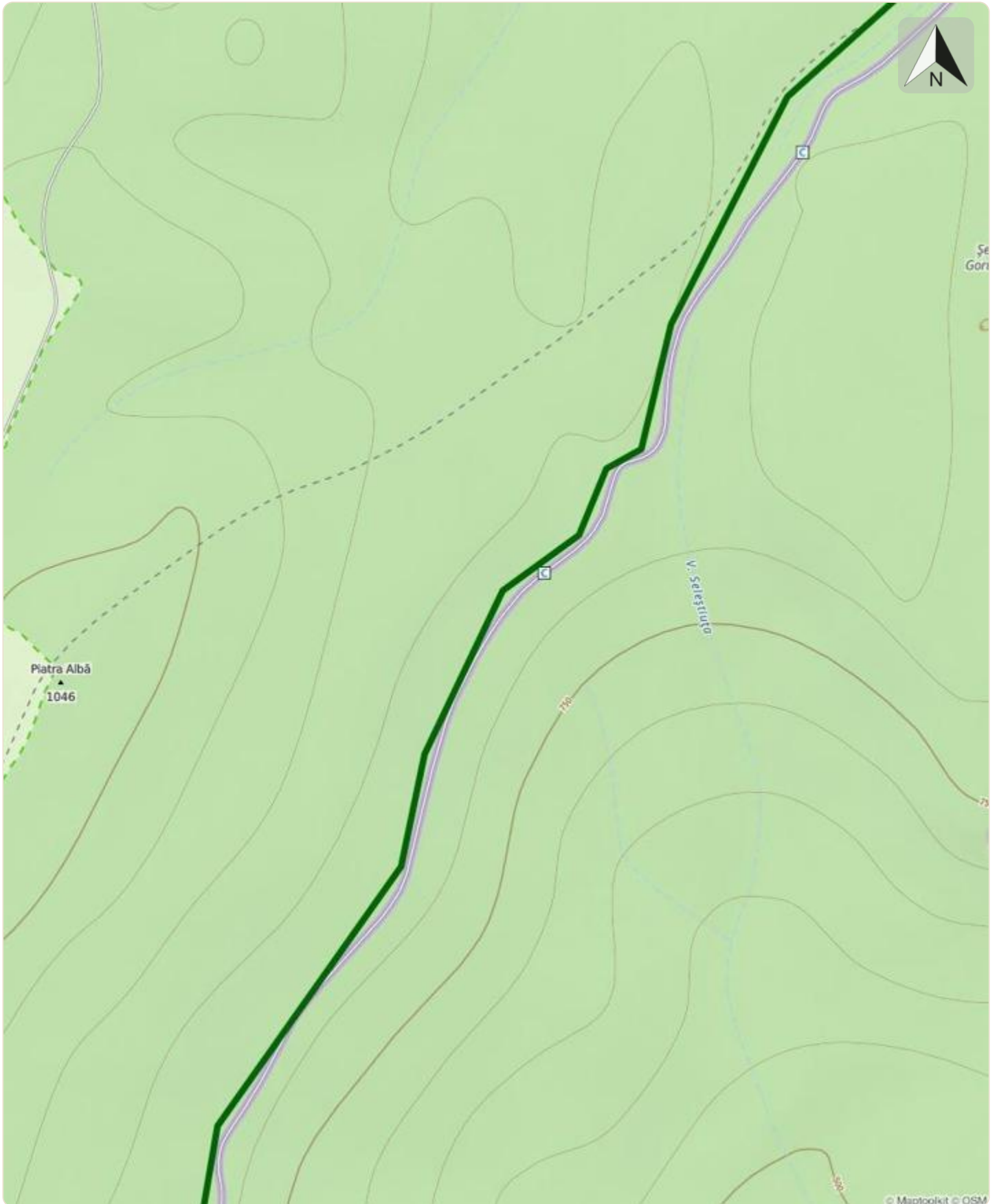

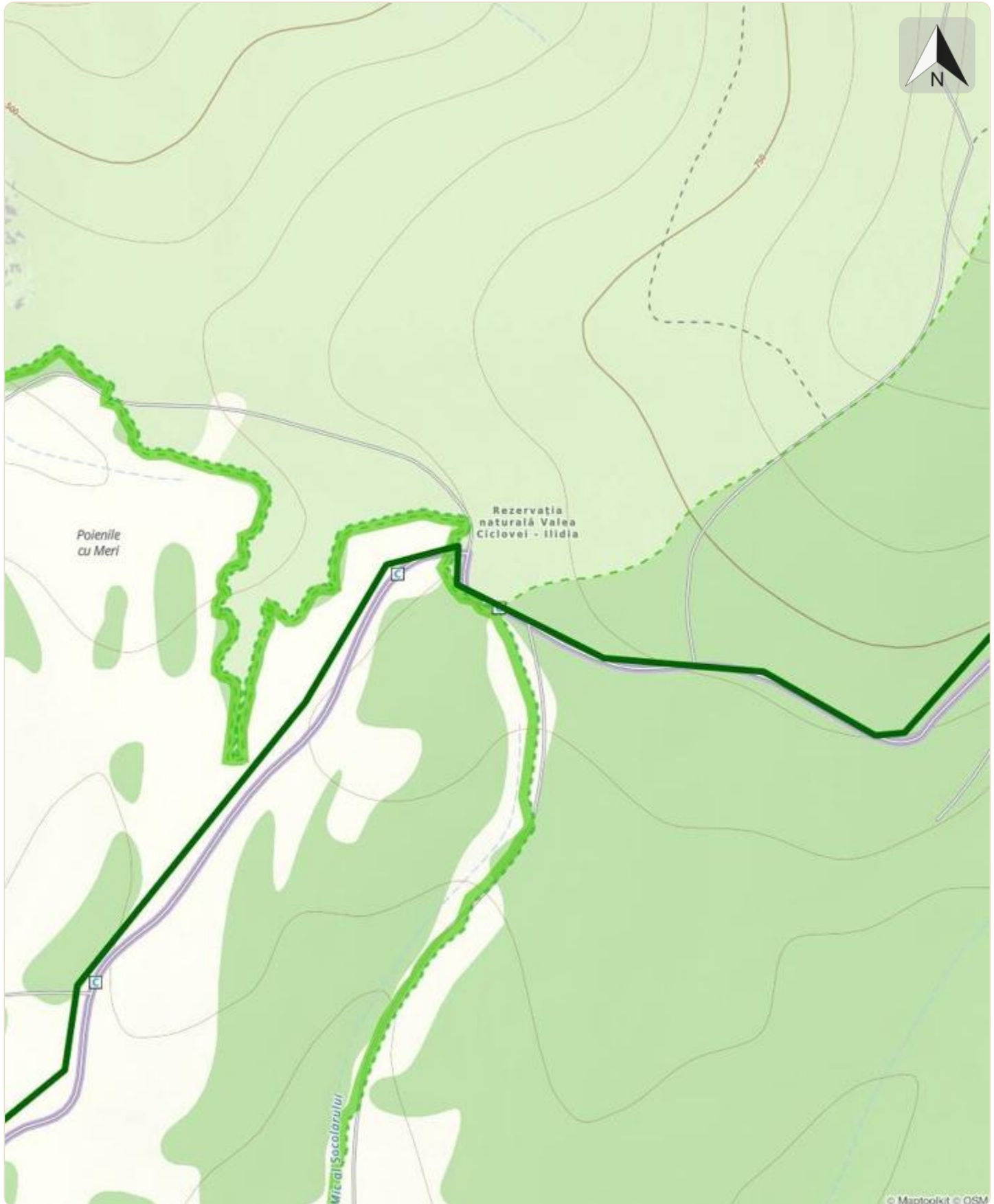

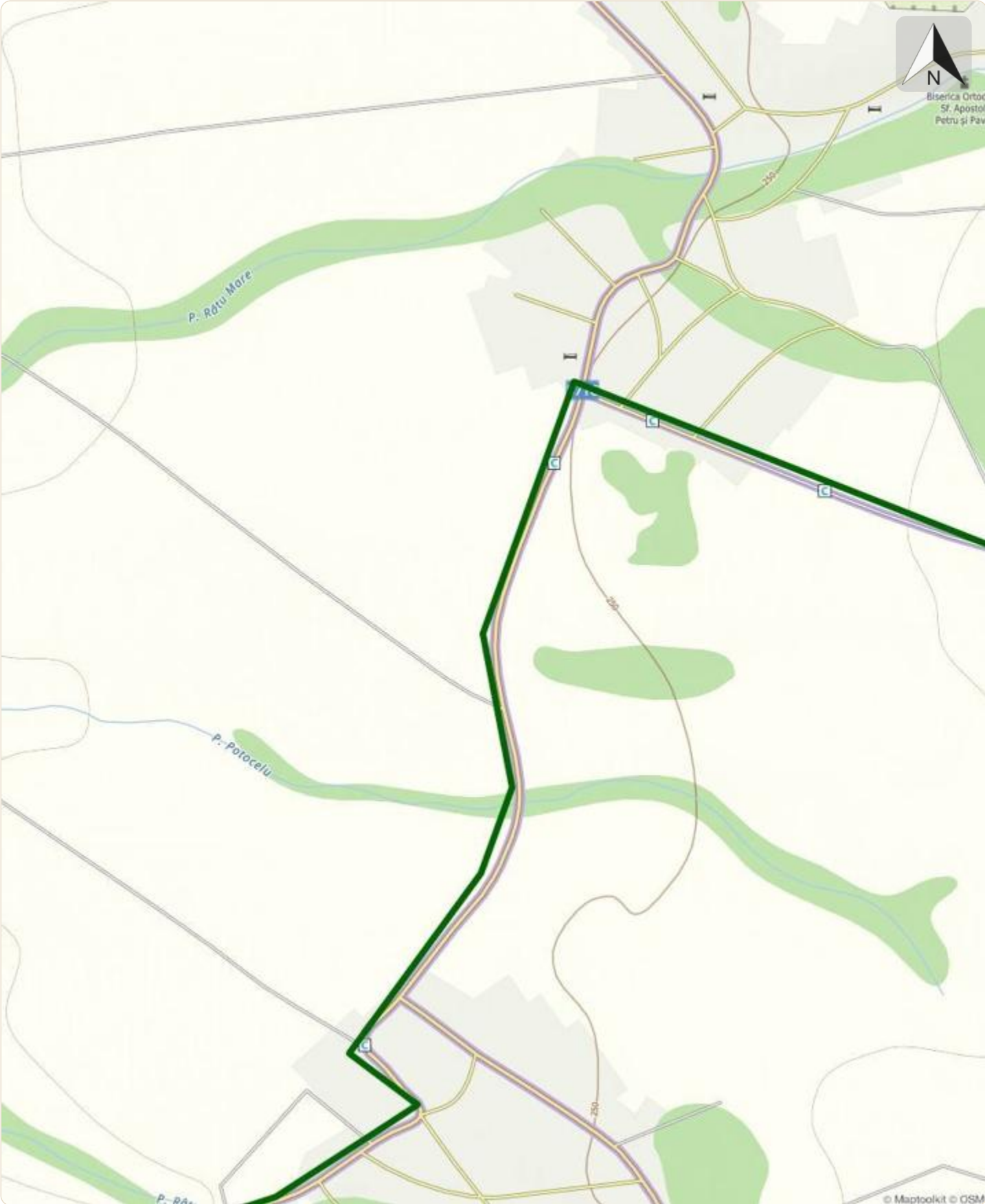

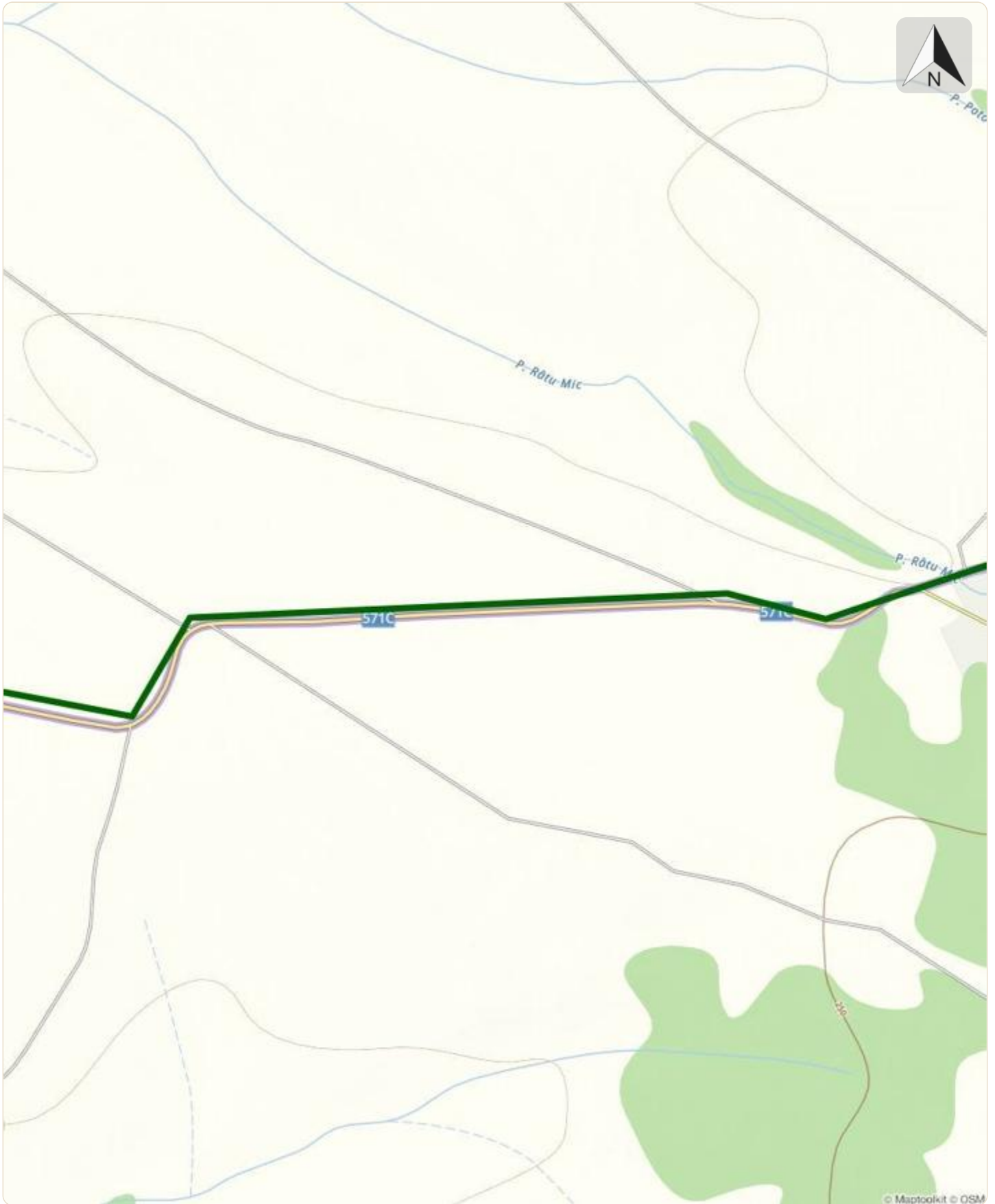

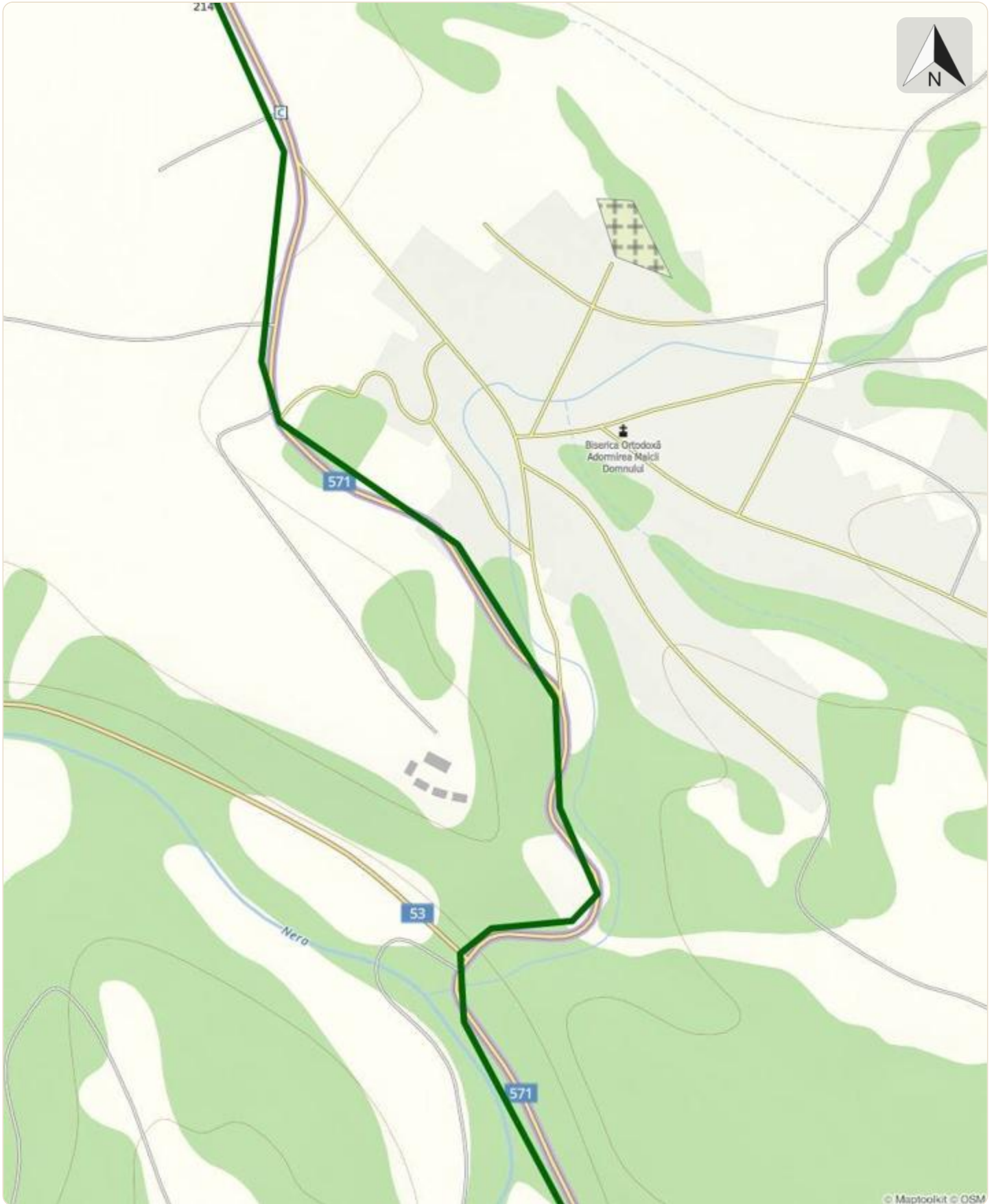

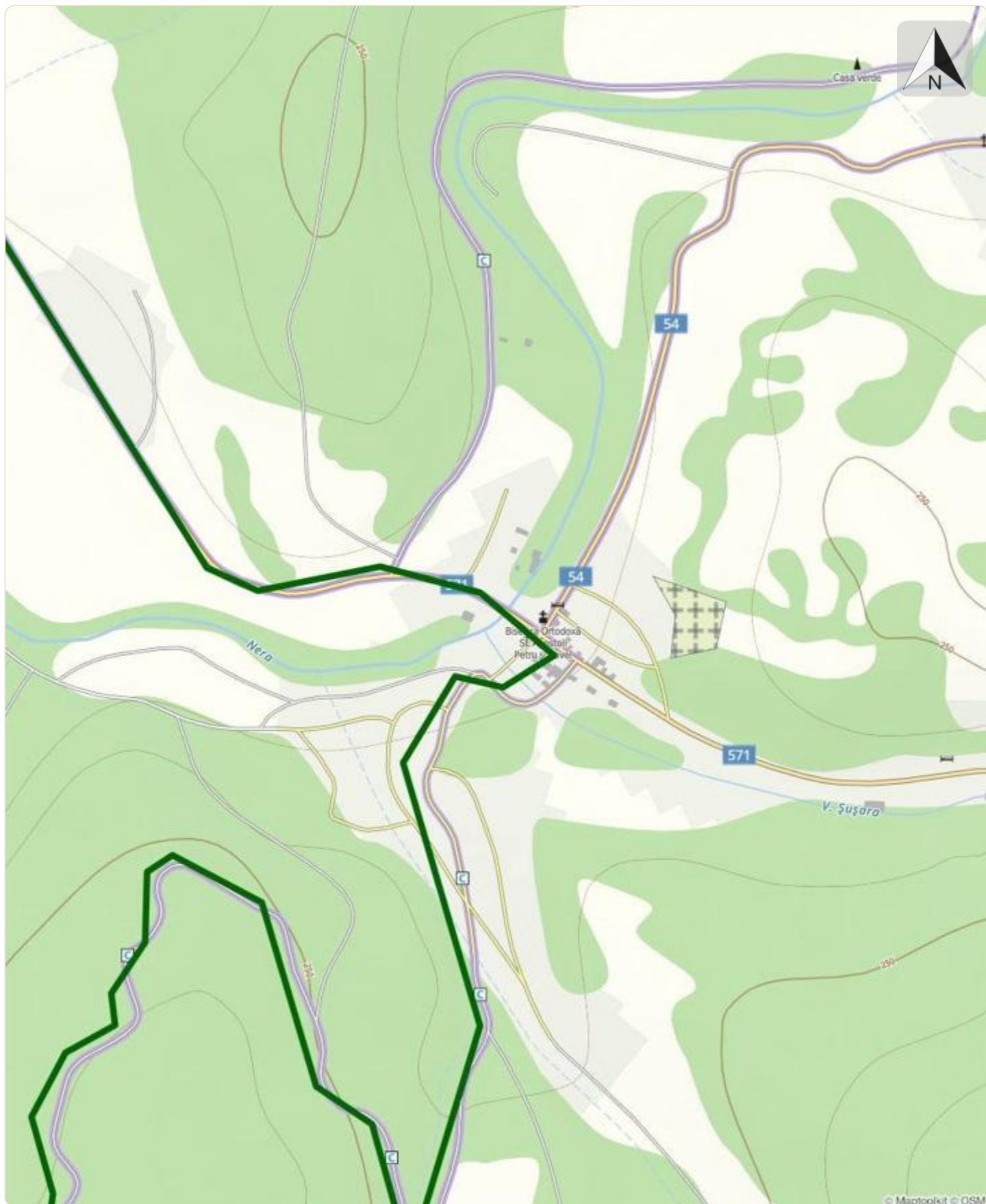

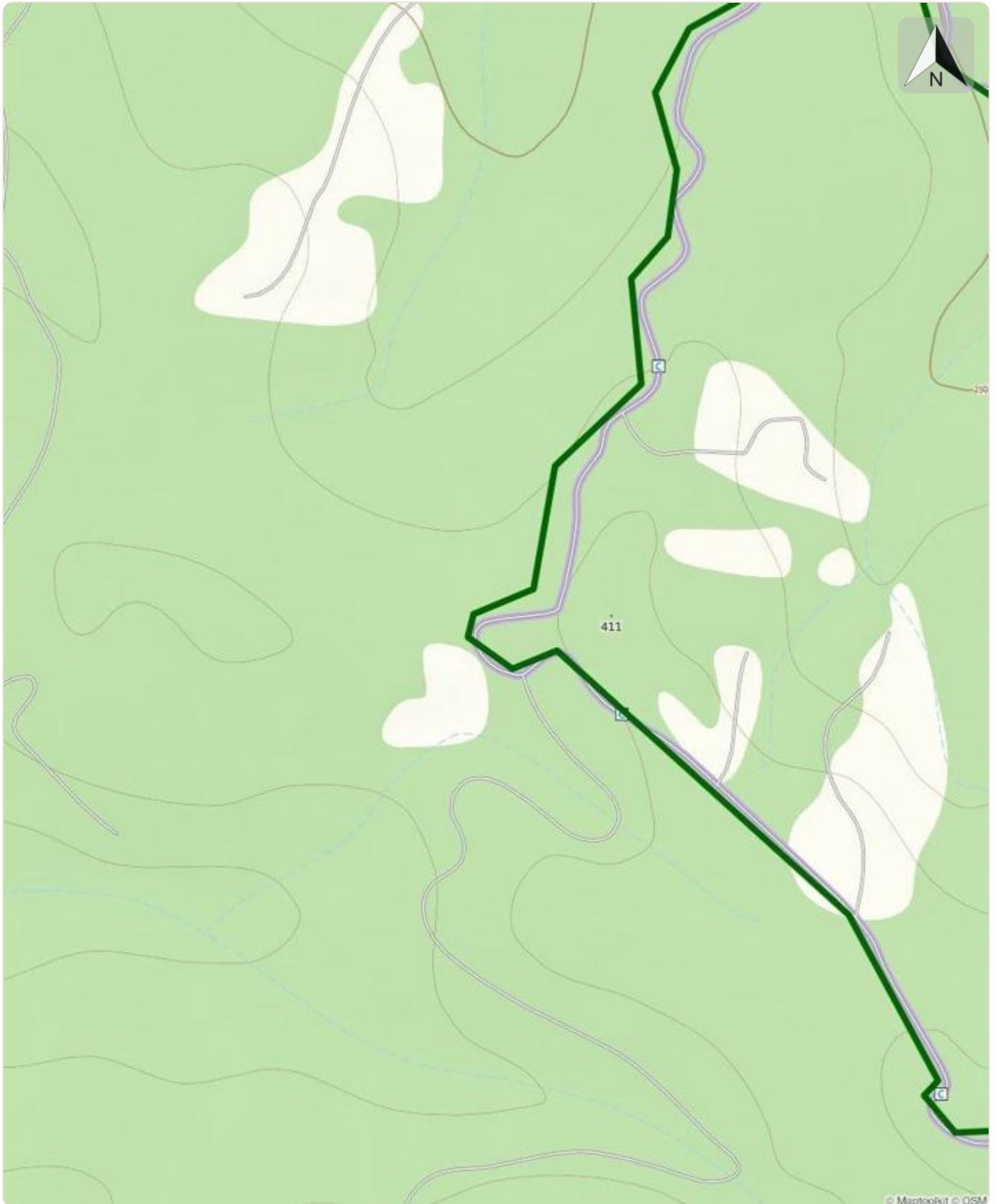

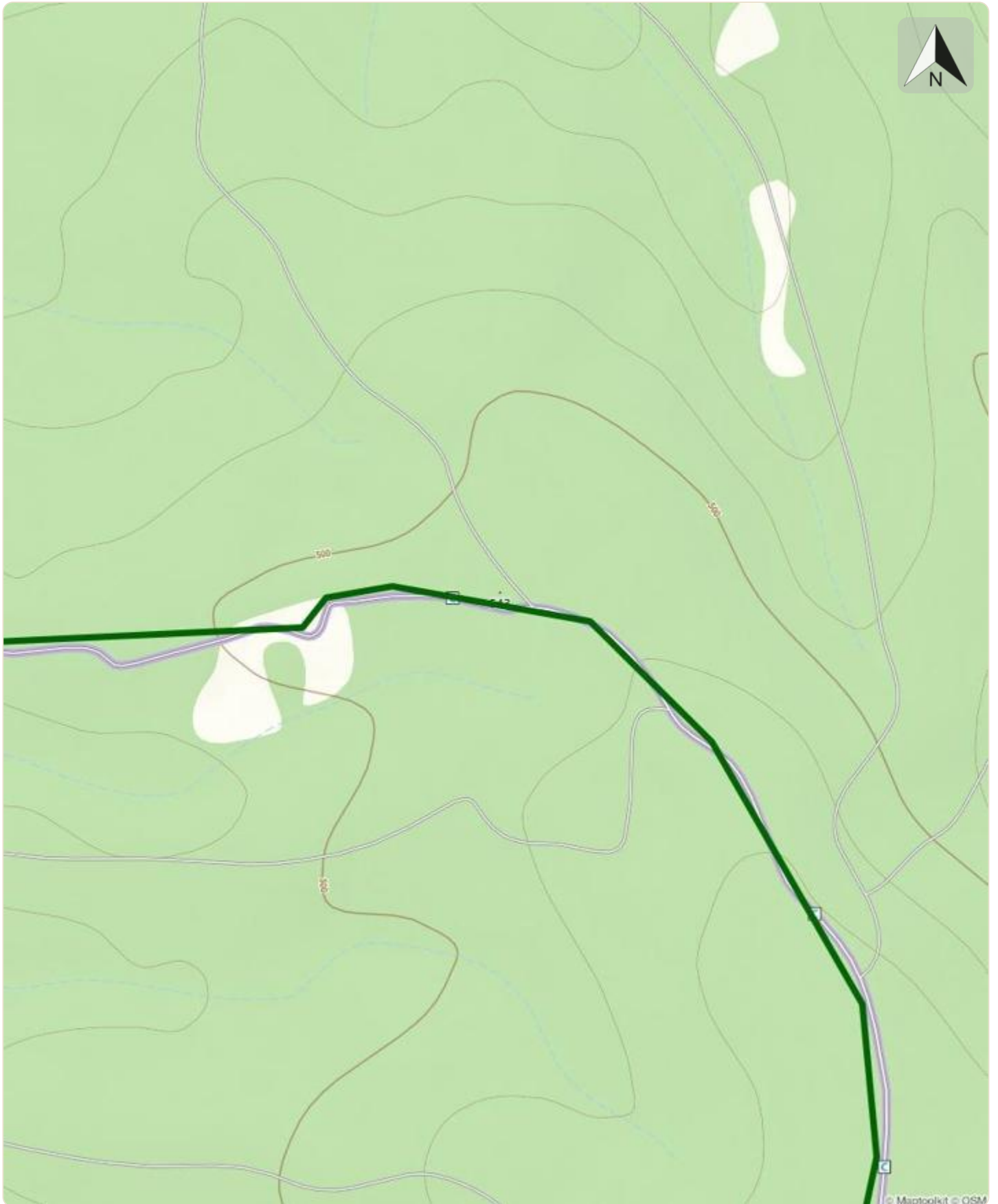

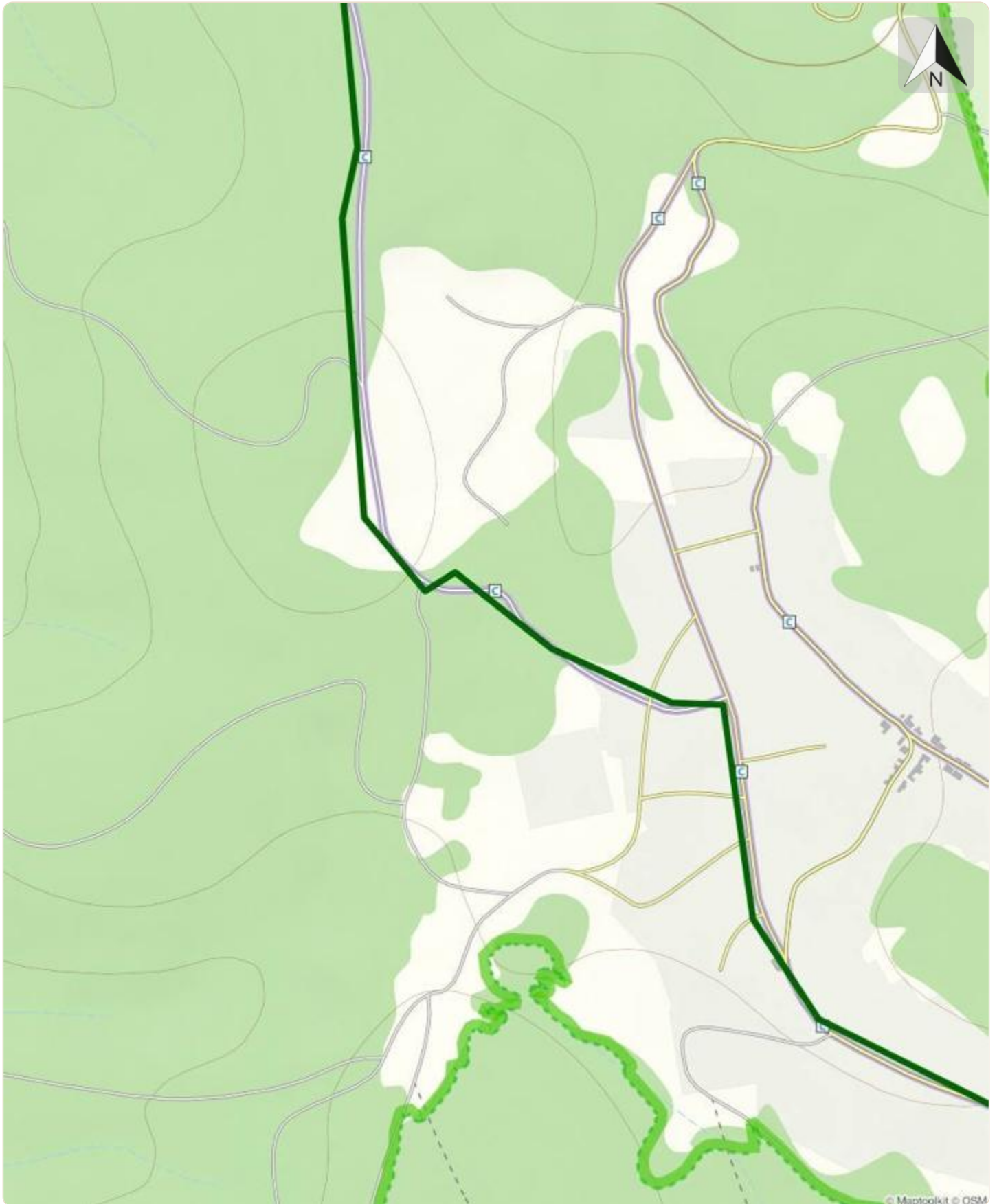

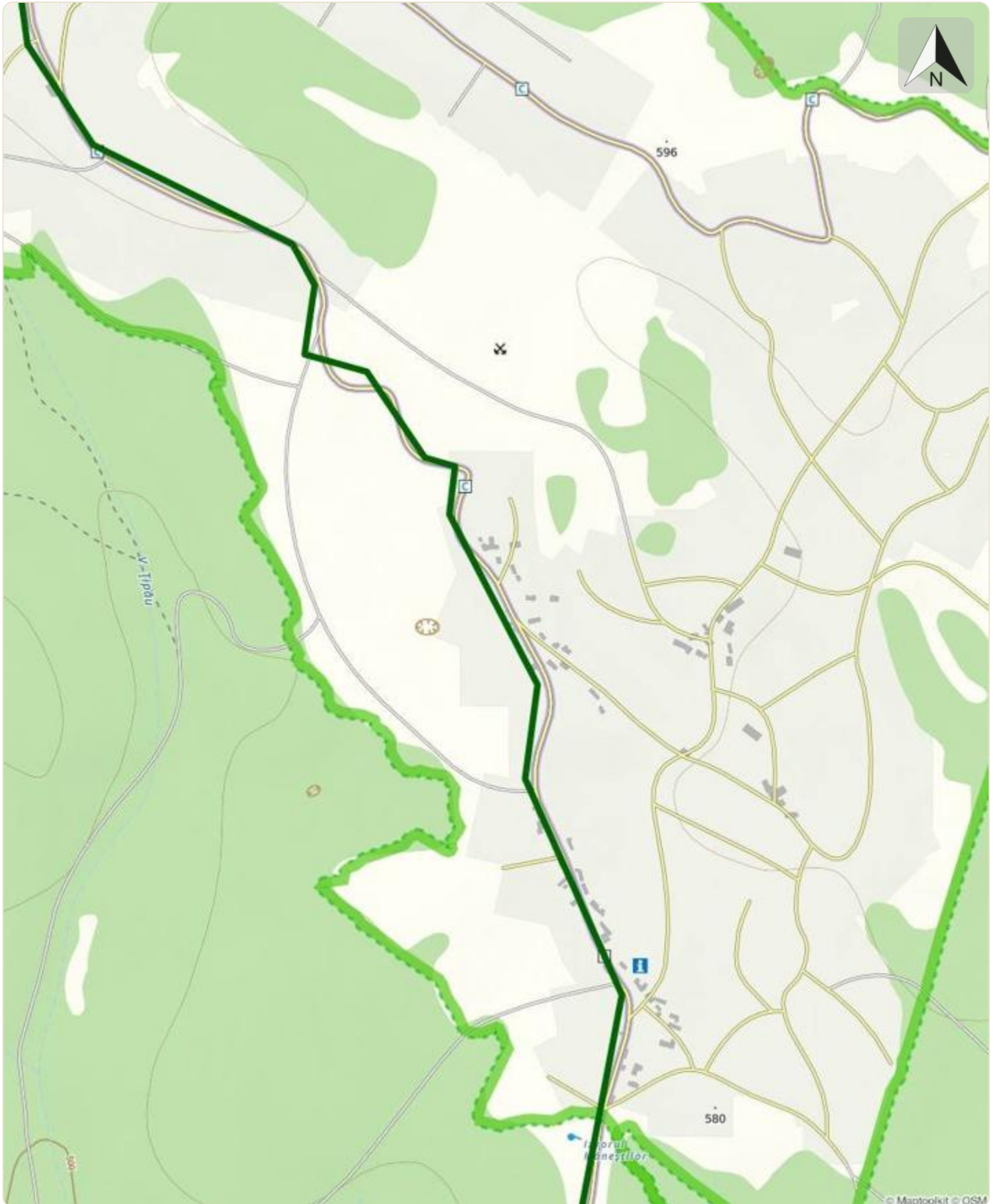

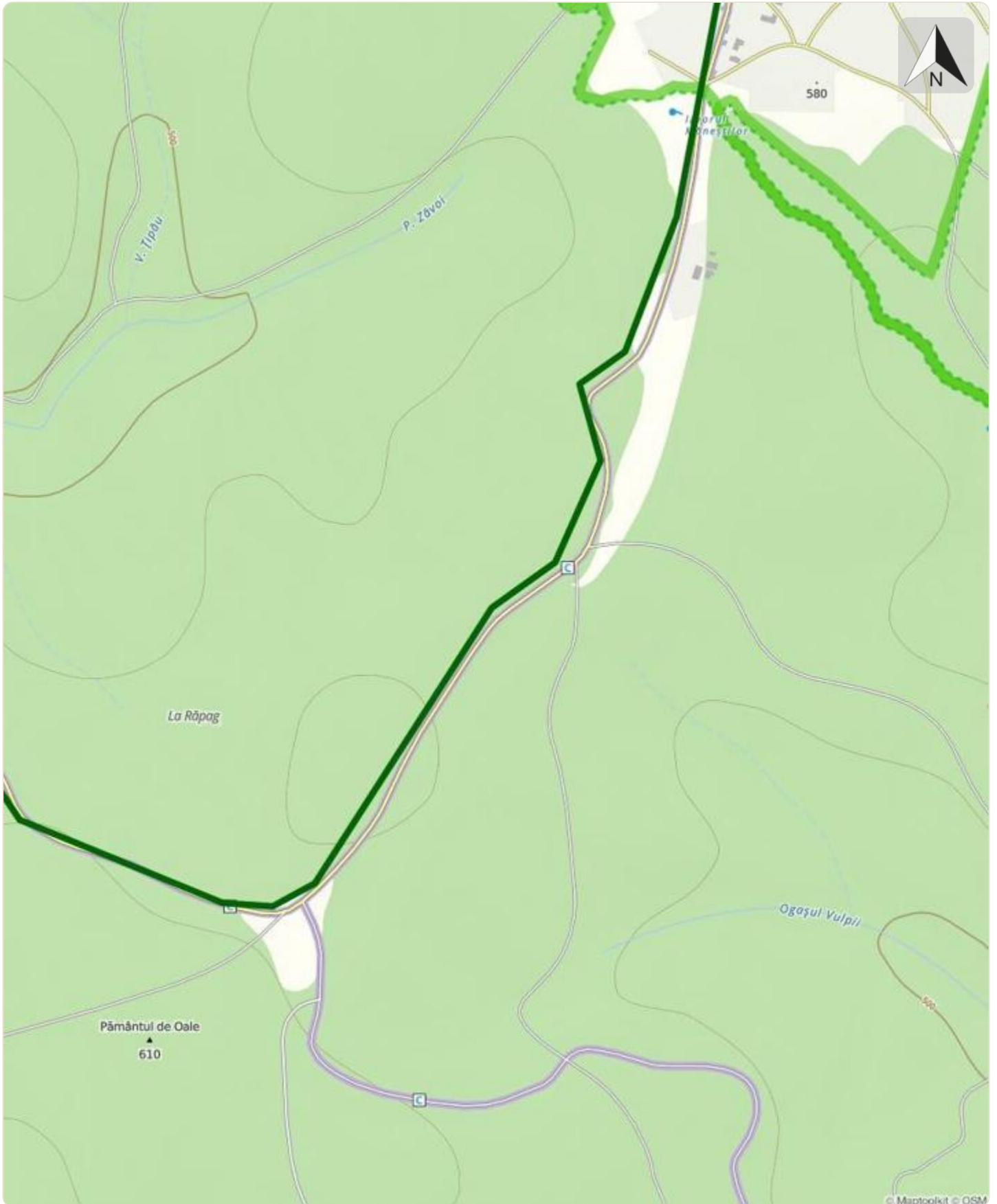

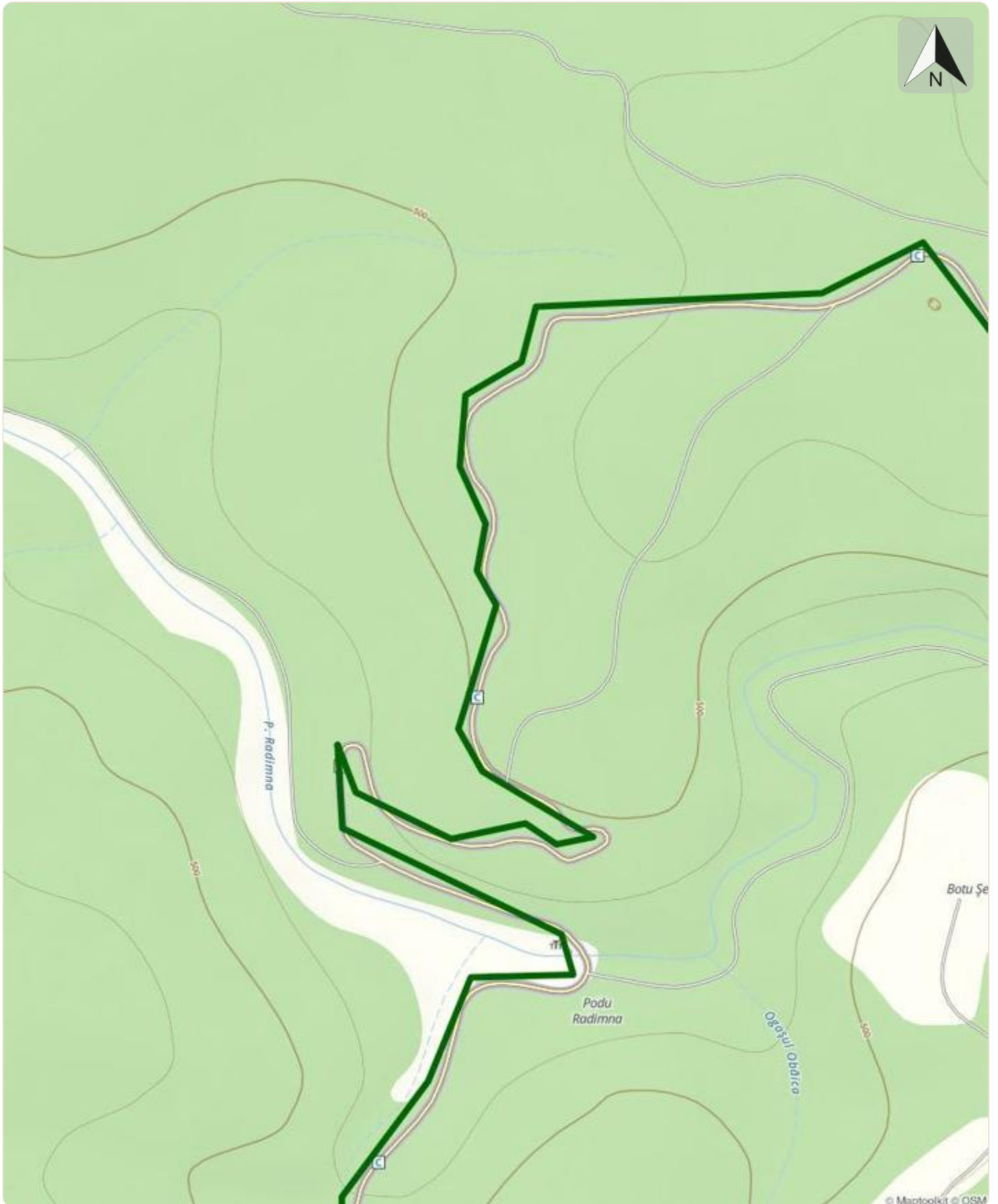

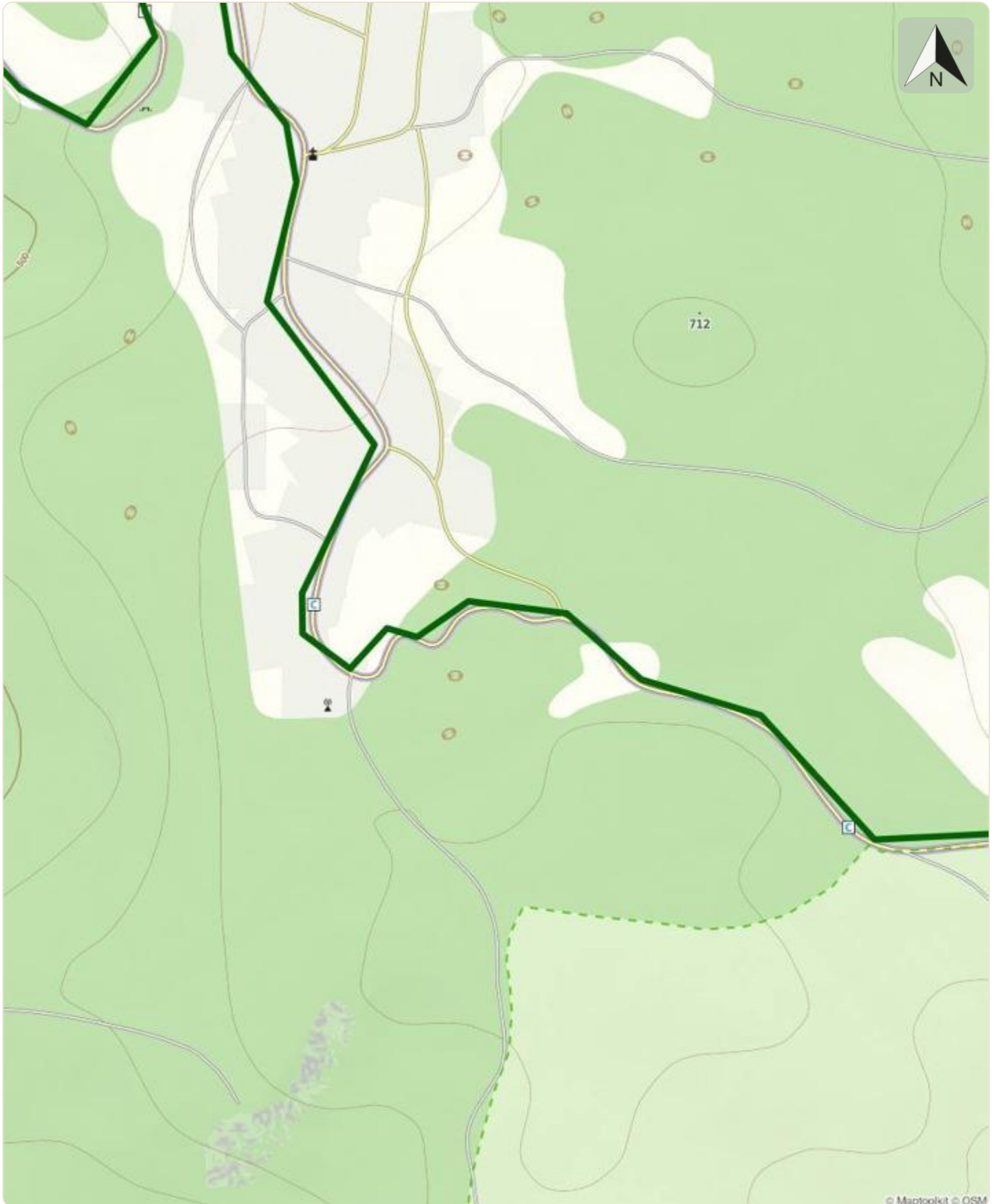

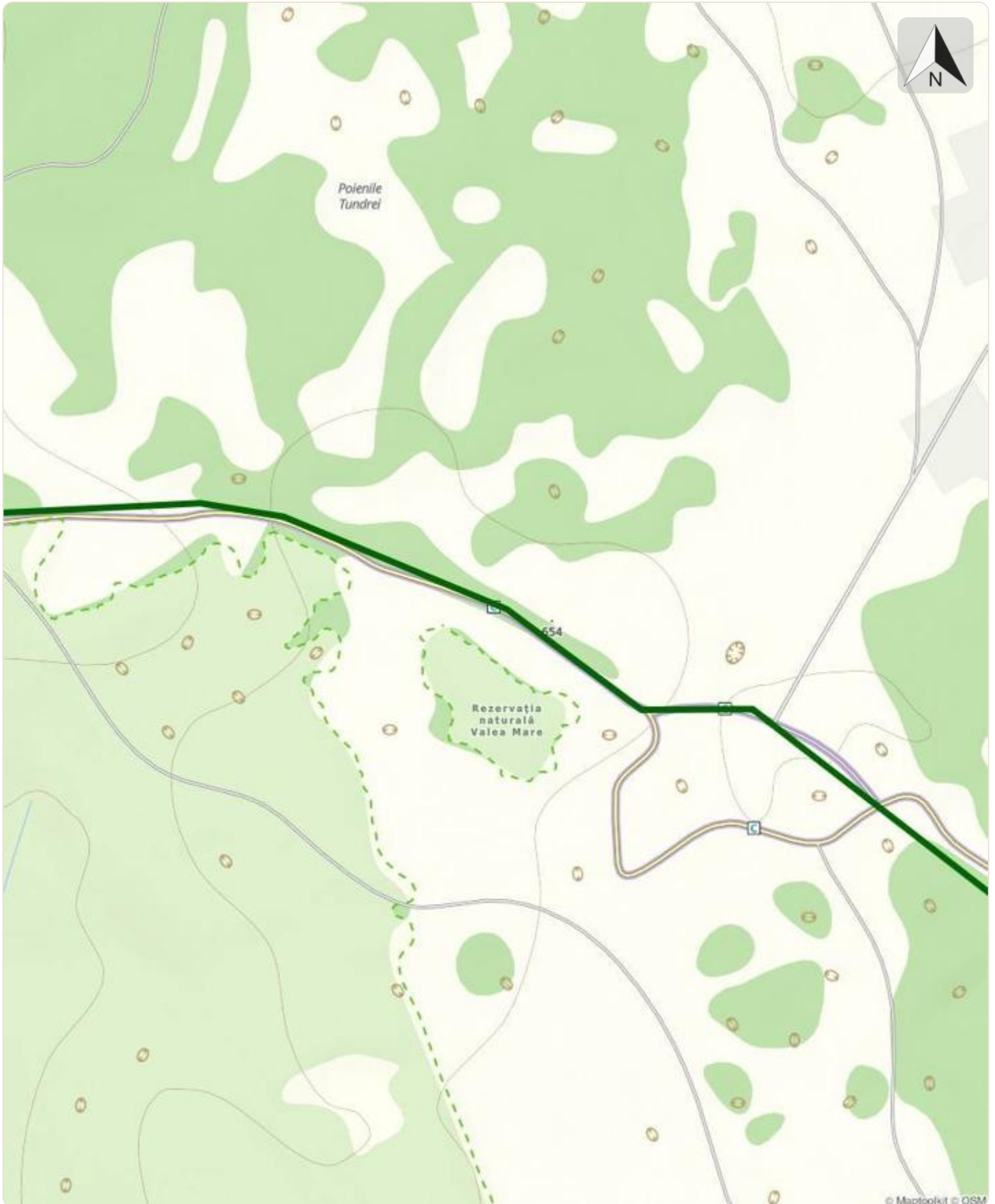

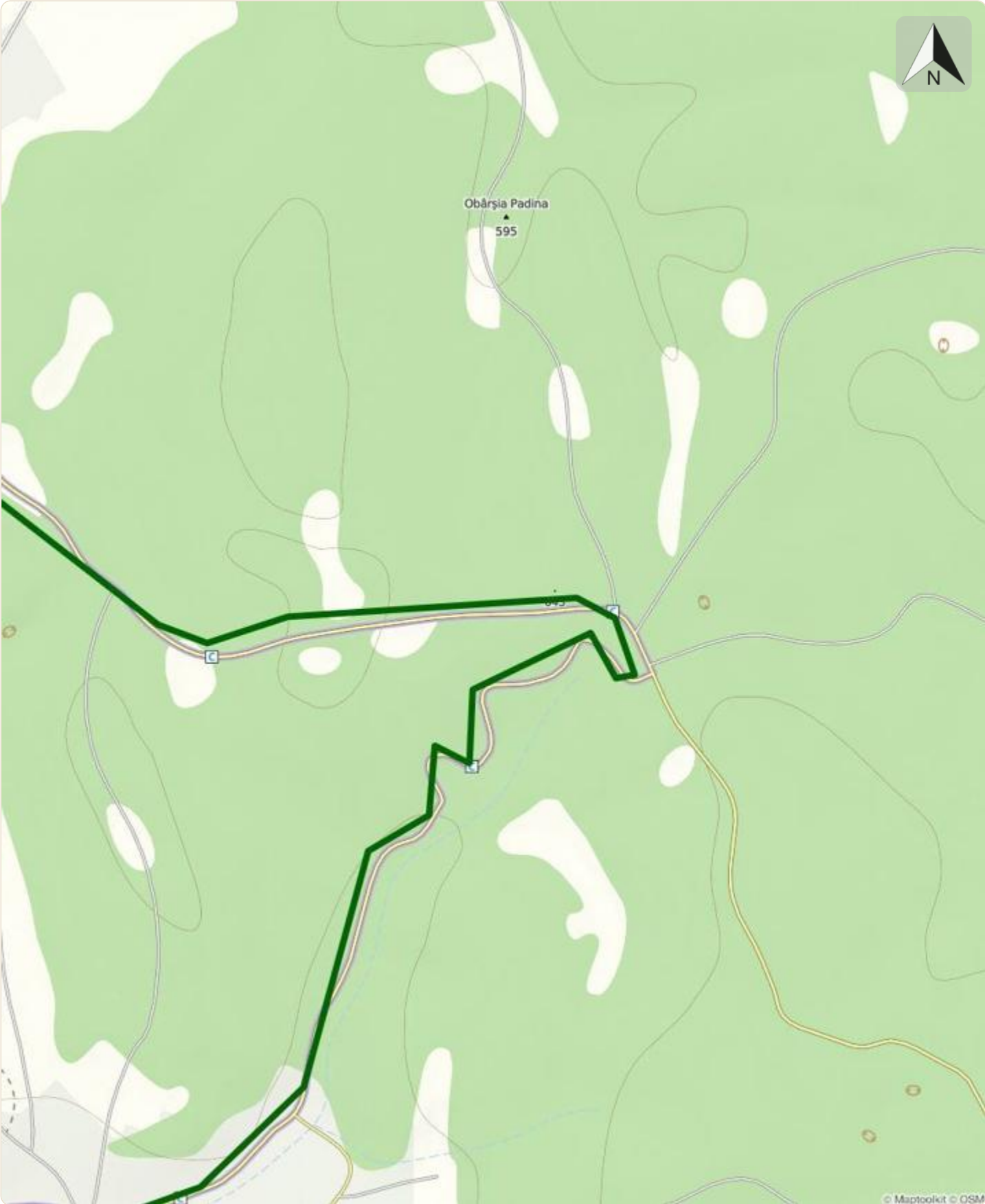

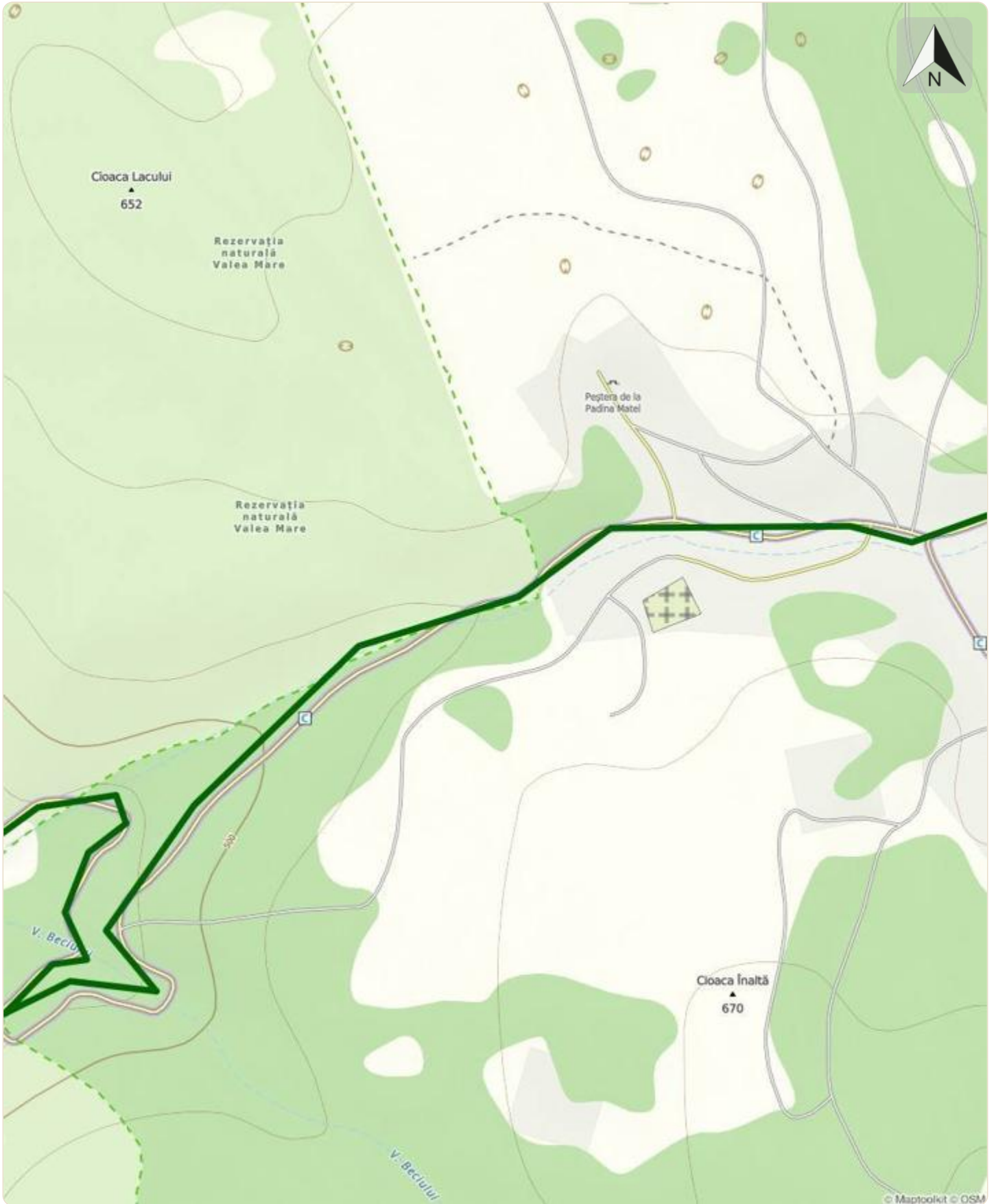

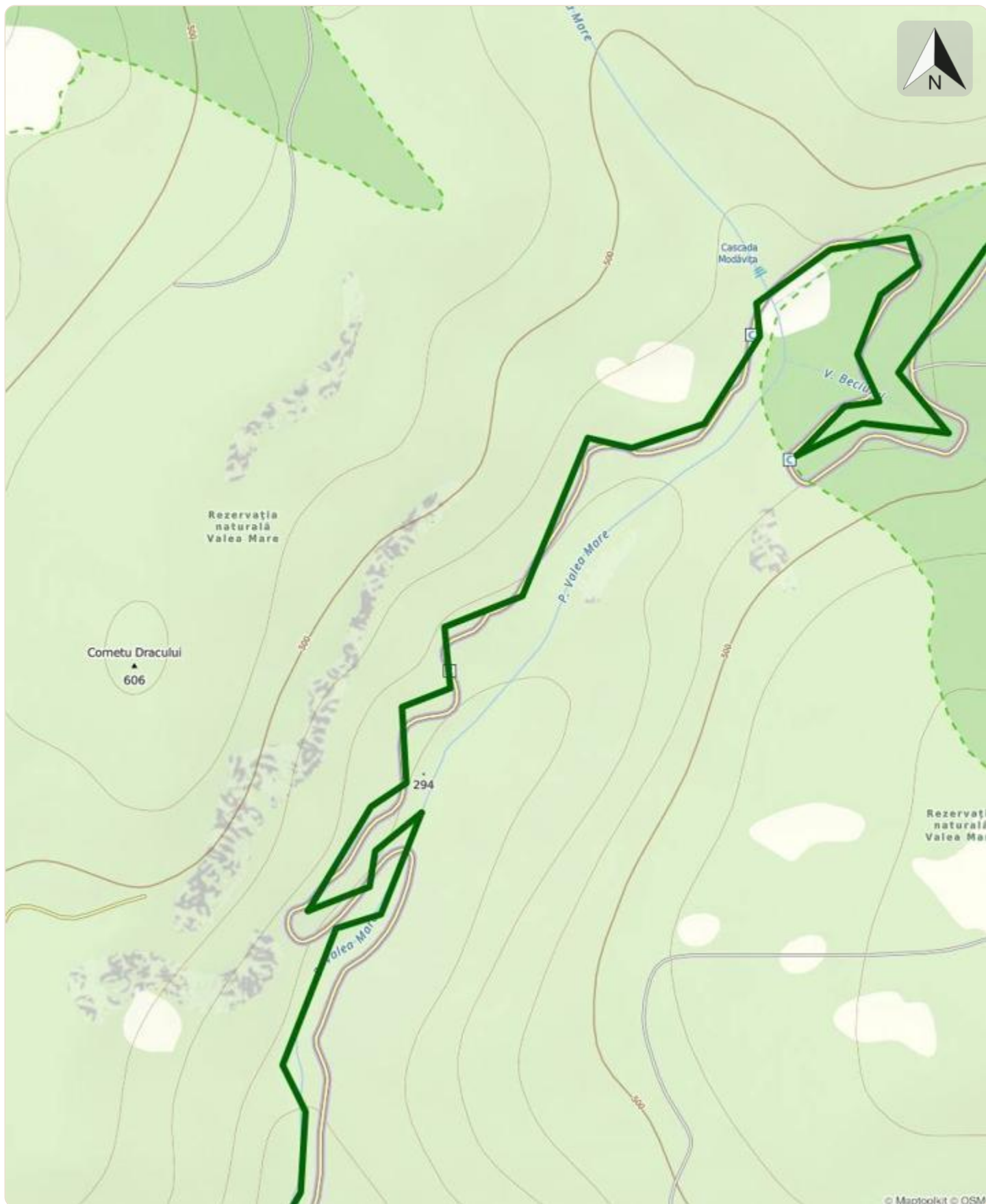

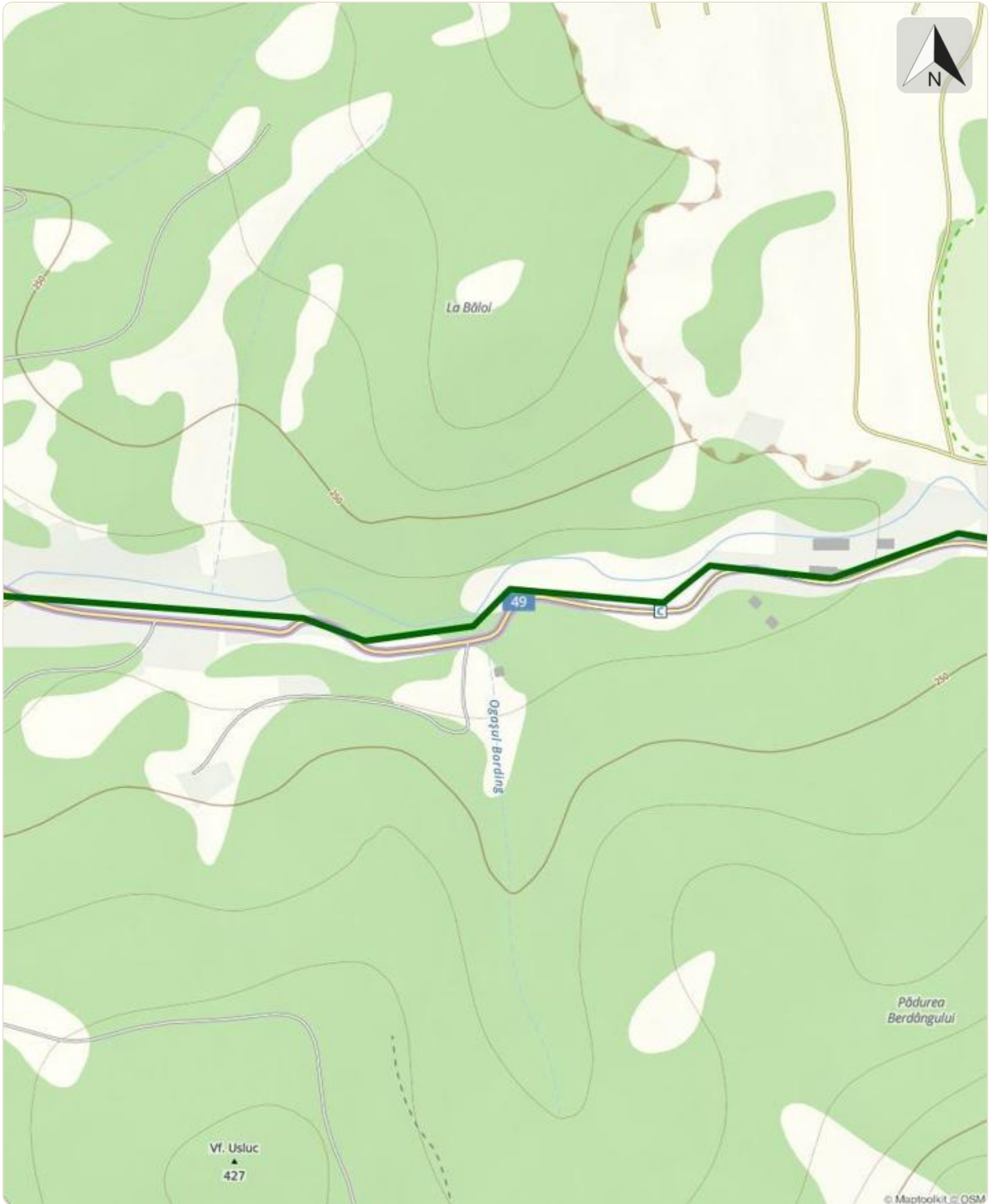

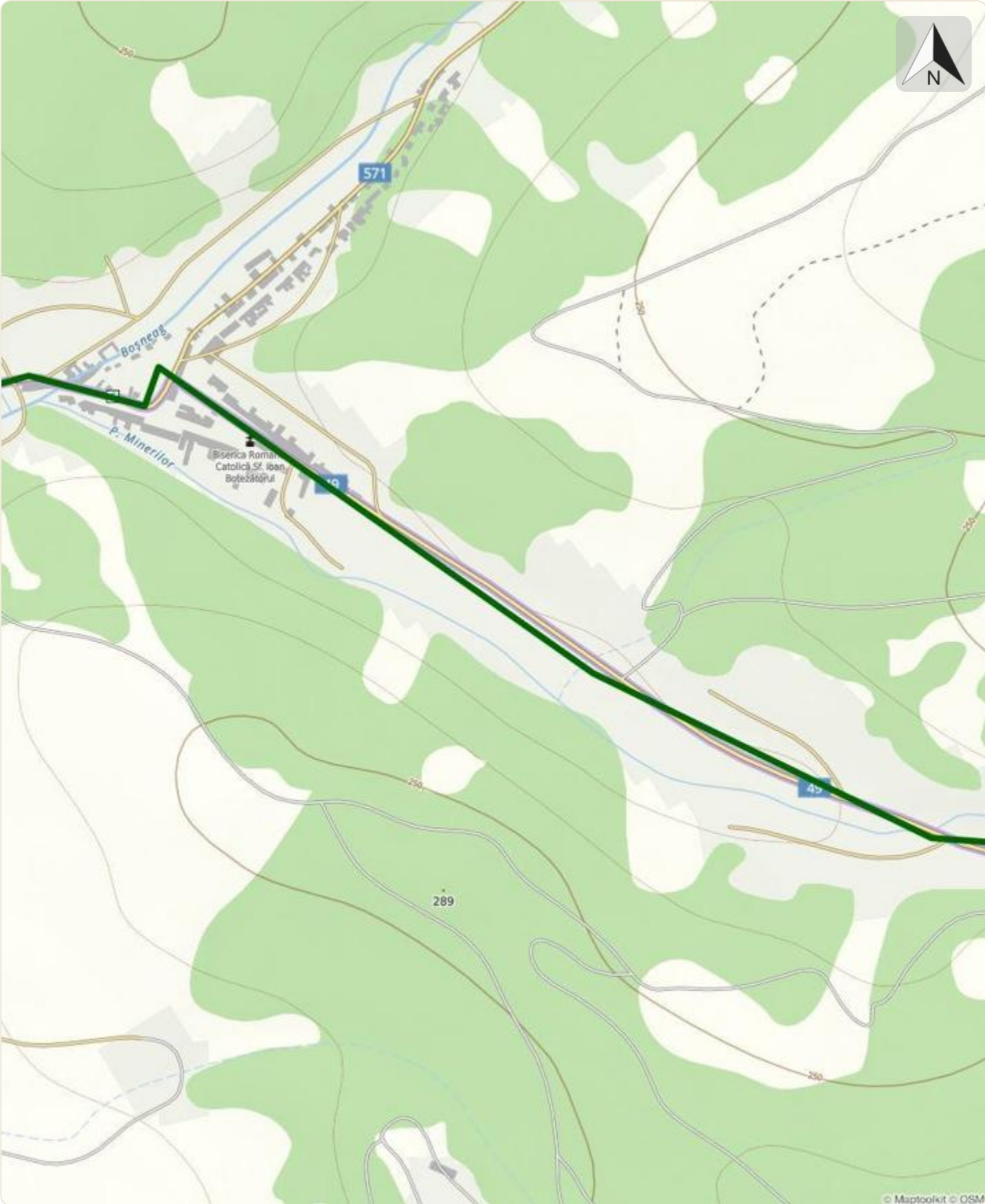

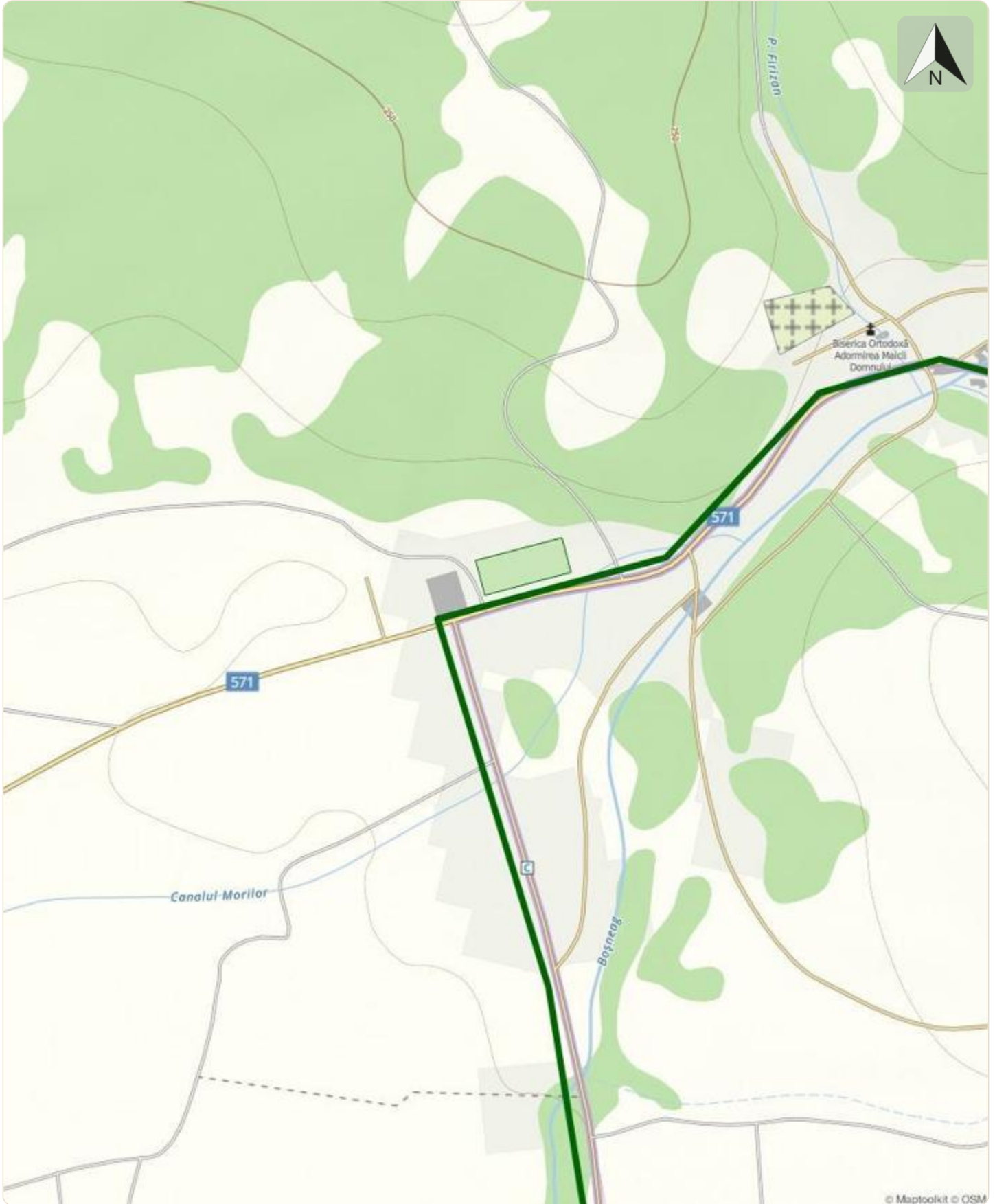

© Maptoolkit © OSM

